

ПОЛИТИККИН

Немачка 2,50 DEM, Француска 4,50 FRF, САД 1,25 USD, Швајцарска 1,80 CHF,
Шведска 10,00 SEK, Норвешка 11,00 NOK, Данска 11,50 DKK,
Аустрија 13,00 ATS, Грчка 180 GRD

ЗАБАВНИК

18. V 1990. • ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ • ГОДИНА LII • 10 ДИН. • БРОЈ 2003

НАМЋОРИ ДОБРЕ НАРАВИ

КИЛОН

ЈЕДАН ОД СЕДАМ ГРЧКИХ МУДРАЦА (VI ВЕК ПРЕ Н. Е.), УМРО ЈЕ ОД УЗБУЂЕЊА И РАДОСТИ КАДА ЈЕ ЊЕГОВ БОКСЕР ПОБЕДИО НА ОЛИМПИЈАДИ.

РИМСКИ АМФИТЕАТАР

У КАПРИЈУ (ИТАЛИЈА), КОЈИ ЈЕ МОГАО ДА ПРИМИ 25000 ГЛЕДАЛАЦА, УКЛЕ- САН ЈЕ У ОГРОМНОЈ СТЕНИ.

ПОШТАНСКО САНДУЧЕ

НА УГЛУ ЈЕДНЕ УЛИЦЕ У РОСТОКУ (НЕМАЧКА), ЗАПРАВО ЈЕ ЦЕВ СТАРОГ ТОПА.

КЛУПА за даме

У ПАРКУ, У СИДНЕЈУ, ЈЕДНА КЛУПА РЕЗЕРВИСАНА ЈЕ САМО ЗА ЛЕПШИ ПОЛ.

ЖАЛОСНА ВРБА

КОЈА РАСТЕ КРАЈ КА- НАЛА ДЕЛАВАРЕ НЕДА- ЛЕКО ОД ПРИНСТОНА (ДРЖ. ЊУ ЏЕРСИ, САД), ИЗРАСЛА ЈЕ ИЗ ГРАН- ЧИЦЕ ОДЛОМЉЕНЕ 1840. ГОДИНЕ СА СТАБЛА КРАЈ НАПОЛЕОНОВОГ ГРОБА НА СВЕТОЈ ЈЕЛЕНИ.

КОЈИ НОСЕ ДОМОРОЦИ СА АНДА- МАНСКИХ ОСТРВА ДУГАЧАК ЈЕ 1,85 ЦЕНТИМЕ- ТАРА, ОД- НОСНО ЗА 50 ЦМ. ЈЕ ВЕКИ ОД 000БЕ КОЈА ГА НОСИ.

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА

у Северној Америци живи сова која свија гнездо у напуштеним рупама које су у стаблу издубили разни гло- дари. Кад је уплашите, ис- пушта звук врло сличан оном који производи змија звечарка. Чим чују ово

„змијско” чегртање, неприја- тељи сове – којоти, куне и ласице – беже главом без об- зира.

истраживачи са уни- верзитета у Регенсбургу успе- ли су да, уз помоћ високог притиска од 400 хиљада ат- мосфера, охладе воду до

-70°C, а да она при том оста- не течна. Истина, густа као мед, али не и чврста. Ово је веома важно за даље изуча- вање физичких особина ове необичне течности која нам у последње време све чешће приређује изненађења.

јапански „шатл” биће лансиран у орбиту по свој прилици до краја 90-тих го-

дина. Космички брод тежак 7-9 тона моћи ће да превози астронауте у космос, да до- ставља користан терет или да се споји с међународном космичком станицом смеш- теном у орбити у чијем раду учествују Јапан, СР Немачка и још неке западне земље.

у аустријском градићу Михелдорфу затворена је

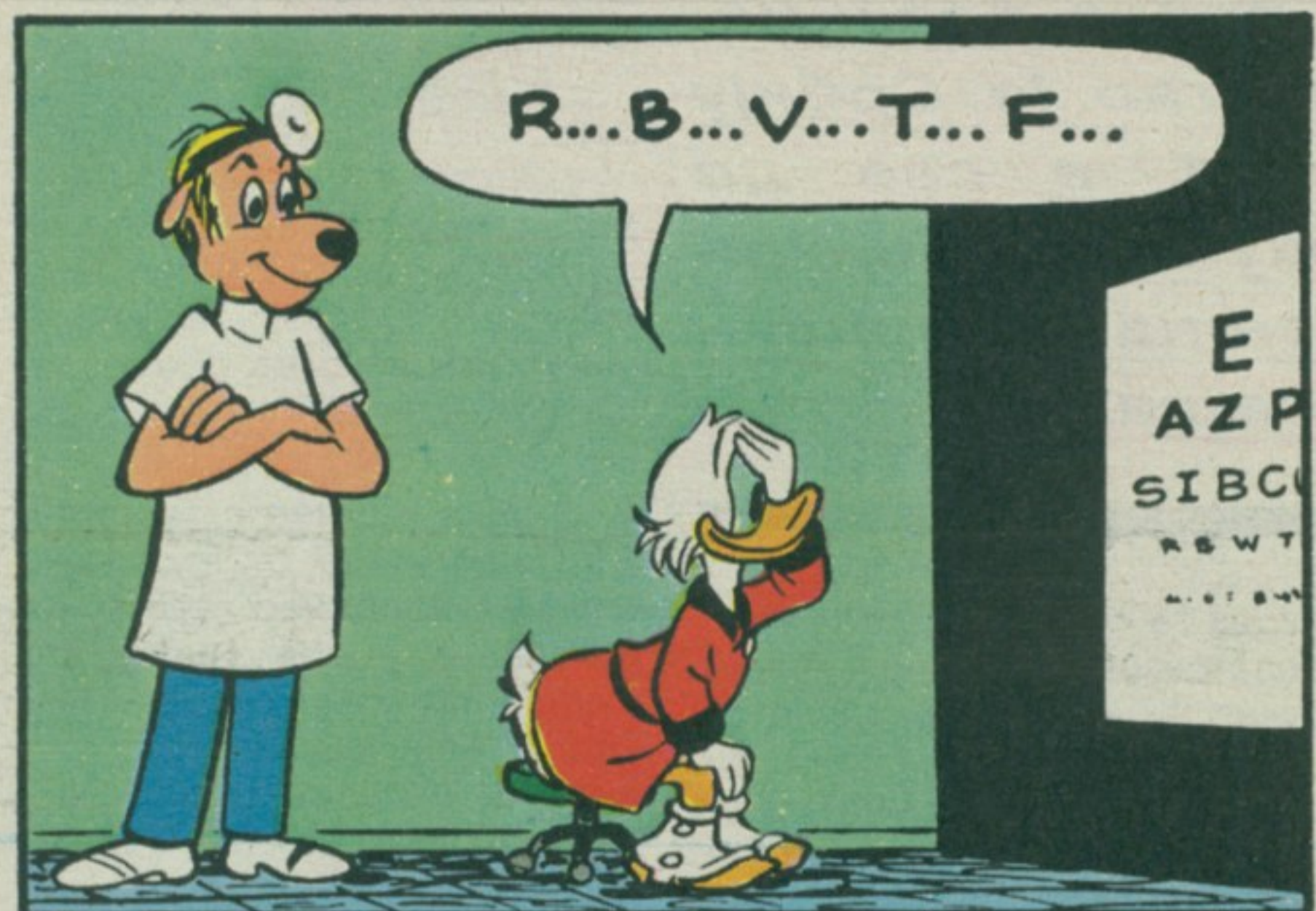
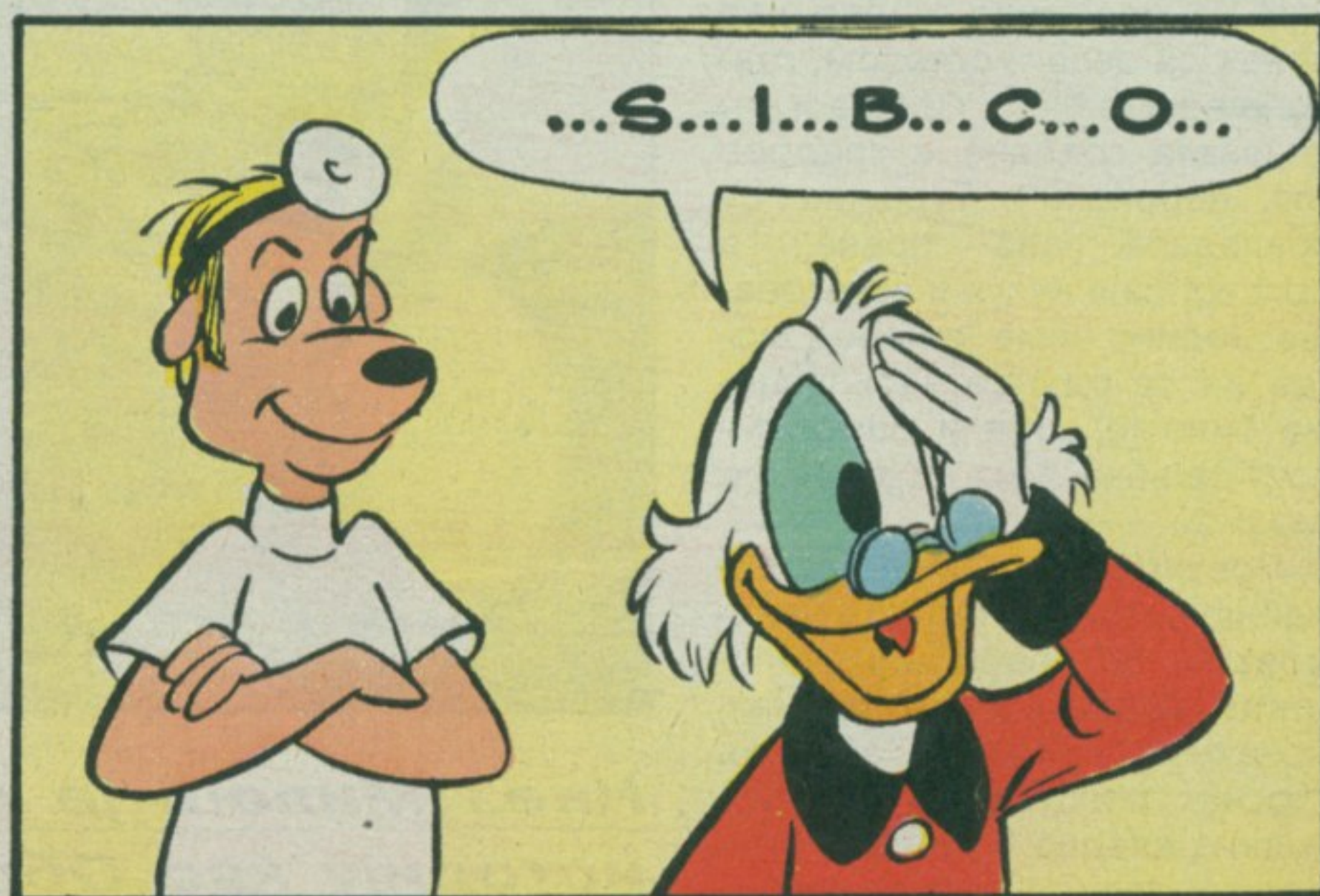
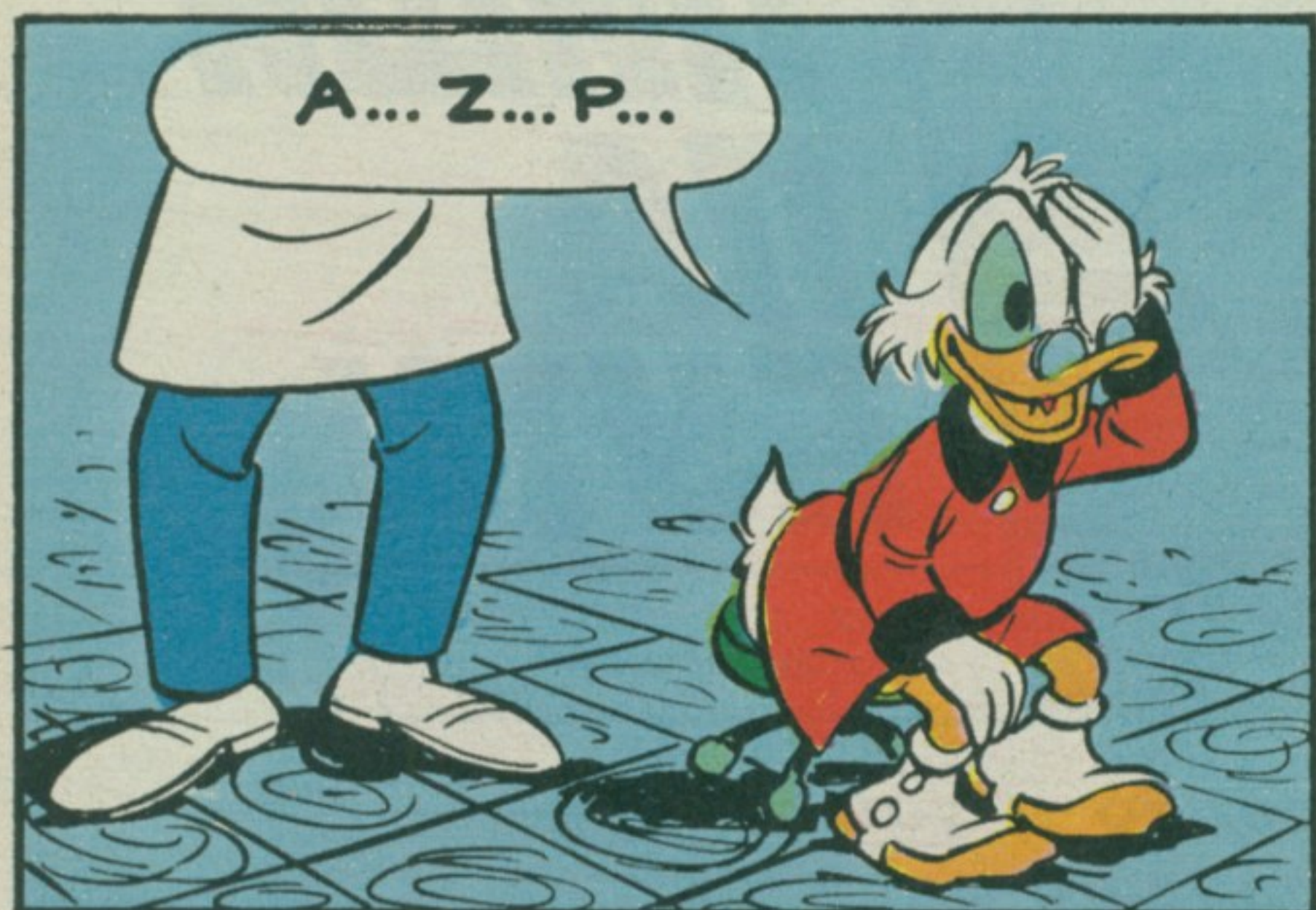
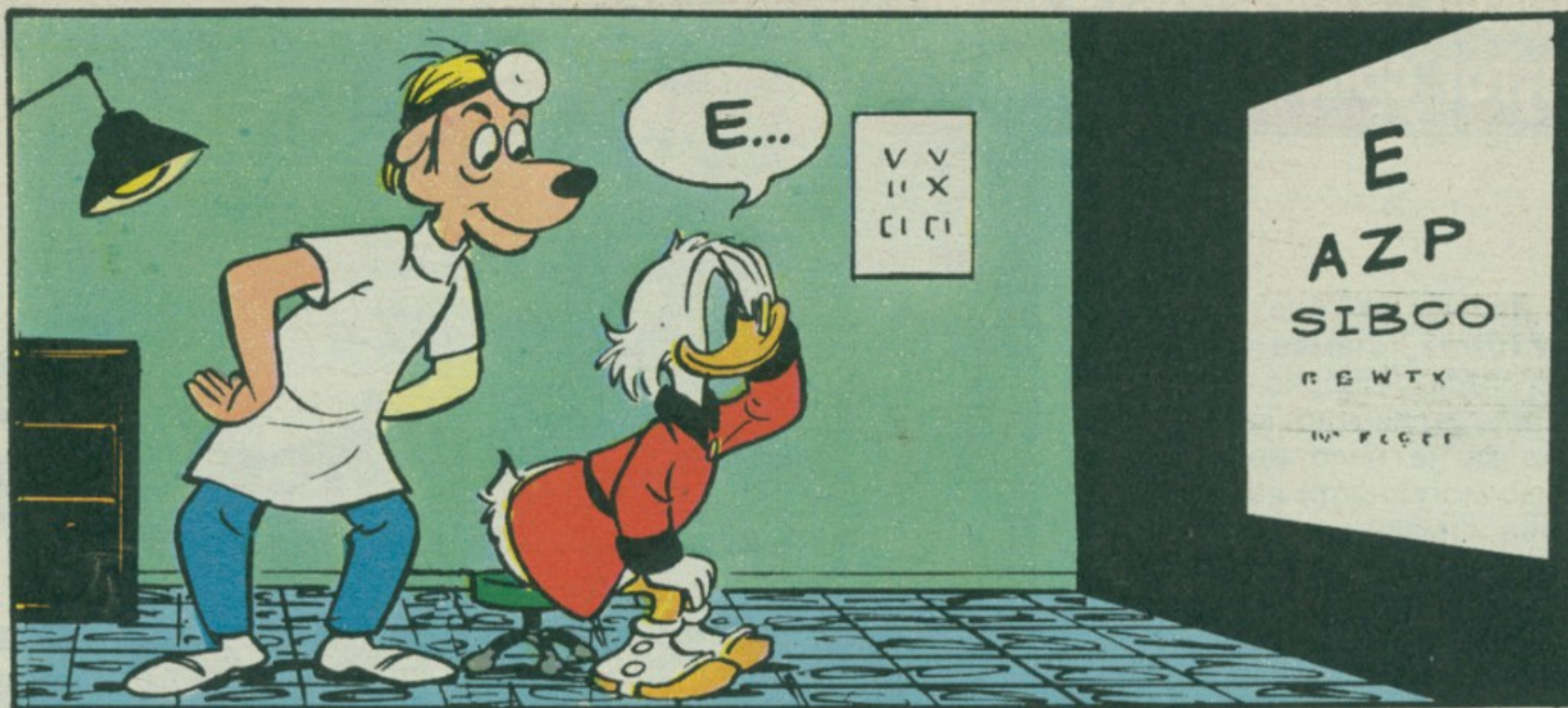
1966. године последња од 15 ковачница у којој су се кова- ле косе, али зато овде од

1978. године постоји Музеј коса. Између осталог у њему се чува и колекција заштит- них знакова које су разне фирме стављале на своје производе.

за пробијање британ- ског дела тунела испод Ла- манша користи се цинковска

бушилица – копачица која у пречнику има осам и по ме- тара, дугачка је 200 m, а теш- ка 1500 тона. Посебан уређај уклањања земљу иза копачи- це – 160 тона сваких четврт сата. Па ипак, Британци и даље заостају за Французима који копају с друге стране.

Милош Обреновић – вођа Другог српског устанка

Милош је био средњег раста, стамен, громовитог гласа. Говорио је брзо и кратко а памтио за тројицу. Кад му је било време, није имао могућности да научи читање и писање, касније – није хтео. Мислио је толико брзо да је говором тешко сустижао мисли па га је често тешко било разумети, чинило се да заплиће језиком.

И на власти је живео као човек са села. Уосталом, такво је време било, Србија и није имала грађане и градове „по европски“. Турцима су припадала сва права, а српској раји кулук и аргатовање. Једино чиме је народ могао да се одупре насилницима било је срце и оштроумност сељака. Милош је његов изданак.

Презиме кнеза Милоша посебна је прича. Изгледа невероватно да човек који је подигао Други српски устанак, коначно ослободио Србију од турског ропства, затим дуго година владао и утврдио владарску лозу, а све са презименом Обреновић – није био Обреновић!

Милошева мајка Вишња два пута се удавала. Са првим мужем Обреном Мартиновићем из села Бруснице изродила је синове Јакова и Милана и кћерку Стану. Рано је остала удовица па се преудала у селу Средњој Добрињи у ужичкој нахији за Теодора-Тешу Мијаиловића с којим је имала три сина: Милоша (потоњег кнеза), Јована и Јеврема. Право презиме кнеза Милоша по оцу би, дакле, требало да буде – Мијаиловић. Али није. Милош је још у младости претворио очево име у презиме и постао – Теодоровић. Тако је завођен у службене књиге док му једног дана није пало на памет да име мајчиног првог мужа Обрена праметне у презиме те је тако постао – Обреновић! Истина, то је прво учинио Обренов рођени син Милан. Милошев поступак може да се правда тиме што је био близак са полубратом Миланом и што је овај Милоша, некадашњег сеоског слугу, издигао до војводског положаја.

Милош Обреновић је био храбар и постојан и часно је стекао углед у Првом српском устанку. Када је по-

Кнез
Милош Обреновић

Кнез Милош је владао и ушао у историју као Обреновић, мада то није било његово право презиме. Иако неписмен, отргао је Србију од турског ропства, а све до смрти, чак и на врхунцу моћи, живео је и понашао се на старински начин, као човек са села

сле неуспеха устанка почела бежанија народних вођа у Аустро-Угарску, сусрео се са Јаковом Ненадовићем код Забрежја баш када се овај спремао да са породицом чамцем пређе преко Саве. На Ненадовићево наговарање да и он то учини, Милош је одговорио:

– Кад моју стару мајку, жену и децу разгазе Турци, што је вајде да и ја сам живим! Доста је браће изгинуло војујући са мном, право је да погинем и ја, ако другојаче нема живота!

Милош је био прек, али правичан. Пресуђивао је и одлуке доносио по исконском осећању за правду. У говору је често употребљавао узречицу „Чиниш 'волико!“. Волео је и да опсује, али је у псовкама ретко помињао оца. Говорио је да отац плаћа

порез па није ред да се ружи! Када би се ражестио – звиждукао би а сви из околине се склањали. Срећом, брже би се одљутио него наљутио. Новац, а често и људе, сматрао је средством за постизање циља. Није био тврдица, али је пазио на сваку пару.

Волео је да измишља надимке људима. Противници и пакосници узвраћали су му истом мером. Називали су га Чврга због велике израслине на левом образу коју су му лекари касније уклонили.

Важио је за веома лукавог па је муњевито налазио решења и у најтежим приликама.

Када је у преговорима с Турцима дошао у Београд и предао се паши као талац, присуствовао је набијању на колац главе Станоја Главаша коју су сејмени донели пред пашин сарај. Један од Главашевих убица упита Милоша:

**БУТИ
ПА
ПИШИ
ИЛИ
ПИШИ
ПА
БУТИ**

– Виде ли, кнеже, ову главу?!

– Видех! – одговорио је мирно, али не и изазивачки, Милош.

– Е, бива, сада је и на твоју ред!

– Ја сам своју, честити ага, давно метнуо у торбу! А ова што је видиш на мени, није моја него туђа! – узвратио је кнез и окренуо се према паши.

Милош је умео с Турцима. Знао је да су као војна сила неупоредиво јачи и да ратовањем неће много постићи. Зато је 1815. са Марашли Али-пашом склопио у Ђуприји договор о примирју прилично неповољан за Србију. Незадовољне војводе, на-

МОЛИО, ПРЕТИО, ПА ПОЗЛАЋИВАО

Питао 1857. у Бечу Платон Симоновић кнеза Милоша како је могао изаћи на крај с Турцима.

– Мој господине – одговорио је кнез Милош – било је много муке, али ја сам знао како треба с Турцима. Најпре сам увек молио, затим сам претио, а кад и то не помогне, онда сам позлаћивао усне везирима!

рочито Павле Цукић, прекоревале су га због тога, појединци су тражили да се настави војевање. Милош је слушао, а онда плануо.

— Море, људи, носите ли на рамену тикву или главу! Стан'те, мало, да макар једну погачу испечемо на кућанском огњишту! После ћемо да гледамо шта ћемо и како ћемо! Не мора се све уједанпут!

Године 1815. Куршид-паша, босански везир, кренуо је с великом војском на српске устанике. Зауставио се на Дрини и позвао Милоша на преговоре. Српске војводе договарале су се у Китогу испод једног грма да ли Милош да пређе Дрину или да одбије пашин позив. Милош је одлучио: ићи ће па шта буде. Војводе ни да чују. Не знајући како да убеди Милоша, Паштрмац, познатији као Амица, завапи:

— Слушај, господару, ако ти је мрети, дела скочи са овог грма па погину међу нама!

— Добро, Амица — одговори Милош — ако ја одем, пос'о свршим и здрав и жив се вратим, ко ће онда бити будала: ја или ти?!

— Ни ти ни ја, господару, него везир који те пусти! — прекрсти се Паштрмац.

Милош није трпео поговора. Ређе би одбрусио, а чешће лукавим закључком стављао тачку на разговор. Тако је неком приликом позвао Јакова Живановића и наредио му да напише „диплому“ кнежевом миљенику, додуше талентованом момку, којим га поставља за „шефа“ редовне војске. Живановићу није било право те је покушао бираним речима да објасни кнезу како се каријера гради корак по корак, искуства ради. Слушао кнез стрпљиво, па када му је дојадило, пресече:

ЗНАШ ТИ КО САМ И ШТА САМ!

Младен Миловановић, председник Правитељствујућег совјета у Карађорђево време, вратио се 1822. у Србију, али се тешко мирно са новим стањем. Милош га је лепо примио и стално га оловљавао са — господар Младене. Миловановић, међутим, није пропуштао да се кнезу обраћа само са — Милошу! Трпео то кнез па једног дана плануо:

— Господару Младене, нисам ја твој „Еј, Милошу!“, већ ти добро знаш ко сам и што сам. Ја тебе увек „господарам“ а ти мене увек „милошаш“ и све волиш оно што је пропало и отишло бестрага! Боље гледај о чем живимо и ти и ја!

— Слушај, Јакове, знам је да ти умеш лепо говорити, али сад ћу ти па пиши, или пиши па ћу ти, које волиш!

Нешто слично збило се у Крагујевцу. Наредио кнез да свака кућа има да засади виноград на оближњем брду, али Крагујевчани гракнуше како њима „чаршилијама“ грожђе не треба.

— Е, ако је тако, онда ћу свакоме ко не послуша запалити кућу! — расрдио се кнез.

Крагујевчани се препадоме и дадоше на посао. Кнез позва „исправника“ вароши и упита шта vele грађани.

— Богами, господару, не сме нико да псује, али куну сви!

— Ако, море, имаће кад и благосиљати! — насмеја се Милош.

Погодио је.

Миленко Тодоровић

Илустровао: Брана Јовановић

Планете нам
(ипак) кроје
судбину?

РОЗЕН ВОЉОМ ЈУПИТЕРА

Астрологија је
само мамац за
лаковерне, зар
не? Не, тврди
британски ас-
троном Перси
Сејмур који ве-
рује да се свако
од нас рађа на
сигнал из кос-
моса

Да не би било забуне, Перси Сејмур је оно што се зове озбиљан научник. Доктор астрофизике, члан британског Краљевског астрономског друштва, професор астрономије на Политехничком институту у Плимуту, директор тамошњег Планетаријума... Такође је и писац дела „Астрологија: докази научности“ (издато 1988) које остали озбиљни научници листом одбијају да узму за озбиљно. Штампана се, углавном, сврстала у два изразито супротстављена табора:

„Ово би могла да буде једна од најзначајнијих књига овога века“ („Јоркшир пост“) „Срамна књига“ („Викенд телеграф“)

Какву то, дакле, научну јерес проповеда др Сејмур? Између осталог и то да свако од нас поседује генетски „наштимовану“ магнетску антену која нам на сигнал из космоса у час и минут одређује тренутак рођења.

Директна веза с небом

Другим речима, Перси Сејмур тврди да наша веза с небом заиста постоји, али да је магнетске природе. Ради се, у ствари, о бурној магнетској активности Сунца коју додатно узбуђава кретање планета и која до Земље стиже ношена соларним ветровима. Ово бомбардовање намагнетисаних честица изазива промене у магнетском пољу Земље и делује на нас чак и док смо у утроби мајке.

Професор Сејмур је у постављању своје теорије пошао од сазнања до којих је током тридесетогодишњег истраживачког рада, заснованог на изузетно строгим и обимним статистичким проучавањима, дошао француски психолог Мишел Гоклен. До-

бар део традиционалне астрологије није издржао проверу Гокленових испитивања. То се, рецимо, односи на појам зодијака и тзв. сунчевих знакова. Примера ради, узорак од неколико стотина водећих политичара из различитих периода историје показао је да је статистички безначајан број рођен у знаку Овна који, по астролозима, „даје“ вође. Зато се испитивањем наталних хороскопа тих истих личности испоставило да се Јупитер или приближавао или достигао зенит у тренутку њиховог рођења.

Значај распореда планета у тренутку рођења једна је од претпоставки астрологије коју је Гоклен својим статистичким истраживањима потврдио – и то тако рећи без остатка. Тако се Сатурн појављује у статистички значајном броју наталних хороскопа славних научника. Јупитер рађа глумце, драмске писце и политичаре (што би, можда требало имати на уму када је реч о неким бившим, садашњим и будућим председницима извесних земаља: глумац – председник Реган, писац – председник Хавел, писац – председнички кандидат Љоса).

За Персија Сејмура најзначајније је, ипак, било следеће Гокленово откриће. Мада се рођендани родитеља и деце ретко поклапају, установио је да постоји велика вероватноћа да планете у тренутку њиховог рођења заузимају истоветан положај и то у оквиру више генерација исте породице. На ову појаву коју је Гоклен назвао „планетарним наслеђем“ указивали су још и Птоломеј и Кеплер.

Ако је тако, о каквом се то феномену, у ствари, ради? Магнетизму, верује Перси Сејмур.

Нешто прецизније, реч је о магнетским силама из космоса које су током дана појачане магнетске активности и саме снажније. Фетус те сигнале прима посредством ћелија нервног система које имају улогу антене.

Као што дете личи на родитеље, објашњава Сејмур, и његова магнетска антена „наштимована“ је према њиховим, односно осетљива на исте фреквенције и резонанце. Ниједна беба се, у ствари, не рађа док њена антена не ухвати планетарни сигнал „њене“ планете.

Једном речју, тренутак рођења нипошто није пуки случај. На свет долазимо тек када се извесне планете нађу у одређеном положају. Само, за разлику од астролога, Перси Сејмур мисли да је веза планете – људи обрнуто постављена. Он, наиме, верује да гени одређују личност и да су они ти који одређују који ће планетарни сигнал одлучити о часу нашег рођења.

Како онда стоје ствари у случају да је дете рођено царским резом или његов долазак на свет убрзан на неки други начин? У том случају, ефекат планетарног наслеђа се губи. Беба услед лекарске интервенције једноставно није у стању да наштимује час рођења према планетама, па се, према томе, рађа у „погрешном“ тренутку.

Утицај планета на људе не завршава се часом рођења. Истина, одмах после порођаја нервни систем новорођенчета преплављује море сигнала које шаљу „обична чула“ тако да се највећи део магнетских порука једноставно утопи у том мноштву. Али, у појединим тренуцима, касније у животу, уколико доминантне планете поново заузму положај који су имале у часу

рођења дотичне особе, планетарни сигнал може јачином и разговетношћу да растера „сметње на везама“. То се често поклапа са периодима великих преокрета у животу, било боље било нагоре.

„Реч је, у ствари, о три теорије у једној. То је теорија о томе како планете утичу на соларну активност, како соларна активност утиче на магнетско поље Земље и како промене у магнетском пољу Земље одређују час рођења“, објашњава Перси Сејмур.

Шифре за бактерије и птице

Генетски наштимоване магнетске антене преко којих одржавамо везу са тачно одређеним планетама на чији се сигнал рађамо? Звучи, благо речено, невероватно. Само, да наш ближи и даљи космички комшилуk просто ври од магнетске активности, то је чињеница.

Читава земаљска кугла је, у ствари, џиновски магнет са северним и јужним полом, а окружена је магнетским пољем које је 20 до 30 пута веће од ње саме. То је још увек ништа у поређењу са Јупитеровим магнетским пољем које је највеће у Сунчевом систему. Што се Млечног пута тиче, његово магнетско поље, мада изузетно слабо, протеже са милионима светлосних година кроз свемир. И Сунце кључа од магнетске активности која се испољава у виду Сунчевих пега, ветрова, итд.

Велики број земаљских бића реагује на ове магнетске „шифре“ из космоса, почев од неких бактерија у океанима које користе магнетске силе као путоказ до извора хране или птица које се у лету служе „магнетском мапом“.

*Перси Сејмур:
оспоравају га
и астрономи
и астролози*

Испитивања су показала да и људи имају извесну урођену осетљивост на магнетизам. Експерименти су, рецимо, потврдили да су многи људи у стању да без компаса или било каквих других средстава нађу северни магнетски пол.

С времена на време планете се поређају дуж геометријски праве линије, под правим углом у односу једна на другу или се, рецимо, све згурају с једне стране Сунца. Перси Сејмур верује како овако необично груписане планете снажно делују на магнетско поље Сунца изазивајући промену у његовом правцу. До ове појаве долази отприлике сваких 11 година и она означава почетак новог циклуса Сунчевих пега.

За сада ову хипотезу поткрепљује само семинарски рад једног Сејмуновог студента који је заиста утврдио како се промене у магнетском пољу Сунца поклапају са извесним угловима између планета који се у астрологији сматрају значајним. Реч је о опозицији (угао од 180° гледано са Земље), углу од 90° степени и тзв. конјукцији (угао од 0°).

Професор Сејмур верује како ће уз нешто додатног истраживачког рада бити у стању да предвиди следећи период највеће Сунчеве магнетске активности, тзв. максимум Сунчевих пега. „Нико до сада није успео да предвиди соларни максимум. Буде ли ми то пошло за руком, онда ће бар један део моје теорије бити од практичне вредности за астрономију“, каже.

А шта ће бити с остатком? Перси Сејмур се спрема да податке које је скупио Гоклен упореди са резултатима спектралне анализе података добијених у магнетским опсерваторијама.

Ако је његова теорија тачна, та истраживања ће показати да између магнетске активности појединих планета, датума рођења сваког од нас и сталних промена у магнетском пољу Земље заиста постоји чврста веза. Испостави ли се да тајне везе нема, наставићемо да се рађамо пуким случајем.

М. И.

МАСКИРАНИ ГУСАР

Безазлен осмех: капетан Фон Лукнер маскиран као Норвежанин

Једрењак је деловао као и било који други трговачки брод, али иза мирољубиве фасаде вребао је опасан убица

Свакоме ко би ступио на „Малету“ у хамбуршком пристаништу 1916. године једрењак је изгледао као и било који други – три јарбола, носивост отприлике 1.500 тона. Дуж читаве палубе биле су поређане гомиле дрвене грађе обележене жигом једне норвешке фирме.

И одећа посаде, стара и изношена, имала је норвешке ознаке. Портрети норвешког краља и краљице висили су на зидовима салона и кабина. А међу личним стварима чланова посаде били су и фотографски снимци и писма разних рођака из норвешких градова и села. Чак је и на капетановом рубљу било извезено „Капетан Кнудсен са Малете“.

Тајно оружје

Иза те китњасте фасаде, међутим, крила се једна од најсмелијих ратних варки свих времена. „Малета“, односно „Валтер“ или „Херој“, била је, у ствари, „Морски орао“, ратни брод царске немачке морнарице.

Његова мисија: пробити британску блокаду у Северном мору, кренути према југу преко Атлантика и напасти савезничке бродове у Пацифику. Јер, током Првог светског рата Немци су били уверени да ће победити Британце са-

мо ако пресеку њихове поморске путеве. Ратни бродови су се показали као сувише скупи, па су тако трговачке бродове наоружавали и слали на пучину за задатком да пљачкају и потапају непријатељске, такође трговачке.

Ова тактика доносила је у почетку прилично велике успехе, али британска осматрачка служба стално се усавршавала, тако да је са наступањем 1916. године блокада била изванредно ефикасна.

Онда је немачки Адмиралитет схватио да поседује безмало савршено оружје: велики и брзи енглески једрењак „Теснац Балмахе“, саграђен у Глазгову 1888. и заробљен 1915. године. Тај брод невиног изгледа хитно је опремљен помоћним моторима и са два снажна топа скривена иза високе ограде, а добио је

и ново име – „Морски орао“. Додељена му је посада од 57 морнара и 6 официра, од којих је већина говорила норвешки, и стављен под команду грофа Феликса фон Лукнера.

Део палубе са официрском трпезаријом био је постављен на хидрауличну дизалицу, тако да су на притисак дугмета официри могли да ишчезну у потпалубљу и поново преузму брод уколико би овај био заробљен. Уз то, брод је био испресецао тајним ходницима и преградама, укључујући и одељење за заробљенике.

У међувремену, Фон Лукнер се запослио као лучки радник у Копенхагену, где је норвешки брод „Малета“ искрцавао товар жита. Пажљиво је проучио тај брод, у ствари једрењак са три јарбола сличан „Морском орлу“, и успео да са њега украде бродски дневник.

„Морски орао“ је прекрштен у „Малету“. Међу његовим фалсификованим папирима било је и писмо неког официра британске ратне

Страх и трепет за савезничке бродове: „Морски орао“

морнарице који упозорава на опасност немачких гусара.

Прве жртве

„Морски орао” се 23. децембра 1916. године без већих тешкоћа провукао кроз британску блокаду. Јужно од Исланда на њега се укрцала једна екипа британске надзорне службе и дала му дозволу да продужи путовање. После тога одједрио је у Атлантук.

Већ 9. јануара 1917. „Морски орао” је извршио свој први удар. Страдао је британски теретни брод „Гледис ројал” од 3.628 тона. Превозио је угаљ у Буенос Ајрес.

тога „Гледис ројал” је минирани и потопљен.

Следећег дана „Морски орао” је повећао број својих заробљеника на 50 заробивши и потопивши „Ланди ајленд”, парни теретњак од 3.095 тона који је кренуо из северне Енглеске.

Неславан крај

Од 21. јануара до 21. марта „Морски орао” је заробио и потопио још десет савезничких бродова, укупно 40.000 тона.

На крају, гусарски брод није више могао да преузима нове заробљенике, па је Фон Лукнер одлучио да их све

ПРОЧИТАЈ
ПРОСКИТАЈ

ФУДБАЛ-СКАНДАЛ

Данас се фудбал с правом сматра најпопуларнијим спортом на свету, па се забављају времена кад је тек крчио себи пут и кад су и навијачи и играчи били прогањани, а игра забрањивана као опасна по друштво.

Навијачи никад нису били умерени. Повици „Насапуњајте судију” појавили су се у Енглеској малтене пре но што је сапун и пронађен. Уопште, сматра се да се фудбал „родио” у овој земљи средином 19. века, али није тако. Да не рачунамо „играње лоптом ногама” код старих Маја и Ацтека, и у самој

Британији знали су за њега много пре. Тако се 1314. године енглески краљ Едвард II, из династије Плантагенета, жали на велике нереде у Лондону које је изазвао „бесоних који посећују велика фудбалска игралишта (у тексту стоји баш тако „footballs”) на јавним местима из чега могу да произађу многе штете”.

Фудбал је проглашаван и за „ђавољу” игру јер су због њега парохијани недељом престали да долазе на мису.

У хроникама су сачувани и записи о томе да су кажњавани момци који су играли фудбал на црквеном гробљу у време божје службе.

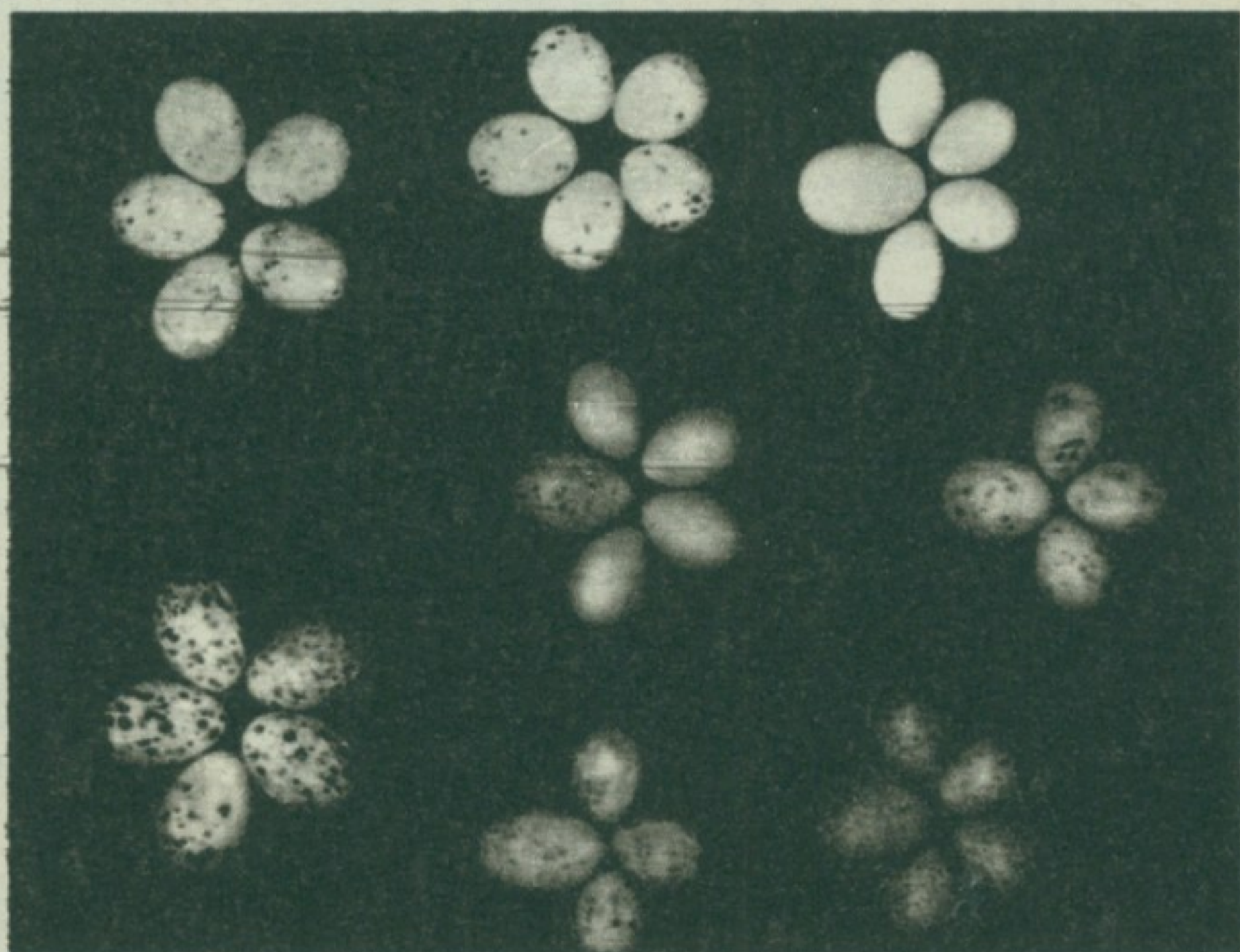
ЗАШТО

Зна се да кукавица не прави гнездо, уместо тога подметне по једно своје јаје у гнездо других птица. Готово по правилу чини то док будућа мајка још није снела своја јаја. Кад у свом гнезду нађу туђе јаје, неке птице га избаце, друге напуштају гнездо, треће га само прекрију новом „простирком” и одозго носе нова јаја. Међутим, многе птице уопште и не примете подметнуто јаје и настављају уредно да чује на њему као да је њихово рођено.

Како и да примете „уље-

за” ако је исте боје као њихова? Погледајте фотографију: пред вама је осам полога различитих птица и у сваком од њих је по једно кукавичје јаје, познаћете га по томе што је нешто крупније. Само у гнездо планинског попића, птице која личи на врапца (чији је полог у центру), кукавица је положила јаје не трудећи се да га замаскира. А из ког разлога попић, као и многе друге мале птице, не реагују на туђе јаје у свом гнезду, нико не зна да објасни.

В. М.

И на крају – пропаст: „Морски орао” после хаварије код острва Мопиха

Са истакнутом норвешком заставом „Морски орао” је почео да се приближава теретњаку користећи помоћне моторе да би повећао маневарску способност. Обмана је била неопходна све до последњег тренутка пре напада – како би се преухитрила жртва да пошаље детаљнију радио-поруку. Кад им се британски брод нашао надокхват, Фон Лукнер је издао наредбу.

Норвешка застава је спуштена, а уместо ње на главном јарболу је истакнут црно-бело-црвени симбол немачке ратне морнарице. Лажна ограда на левој страни брода спустила се уз гласну скрипу откривајући цев једног моћног топа. Изнад прамца „Гледис ројала” испален је хитац упозорења, а одмах затим Фон Лукнер је послао своје људе на непријатељски брод да заробе посаду.

У сутон, кад је Фон Лукнер оценио да су прилике повољне, посада од 26 људи са „Гледис ројала” пребачена је на немачки једрењак. После

пребаци на француски једрењак „Камброн”, а он се упутио у воде Пацифика.

„Камброн” је стигао до Ријаи, као што је Фон Лукнер и предвидео, упозорио Британце. У потрагу за „Морским орлом” кренуле су крстарице. Али, британска ратна морнарица чак ни тада није била та која је окончала његову каријеру.

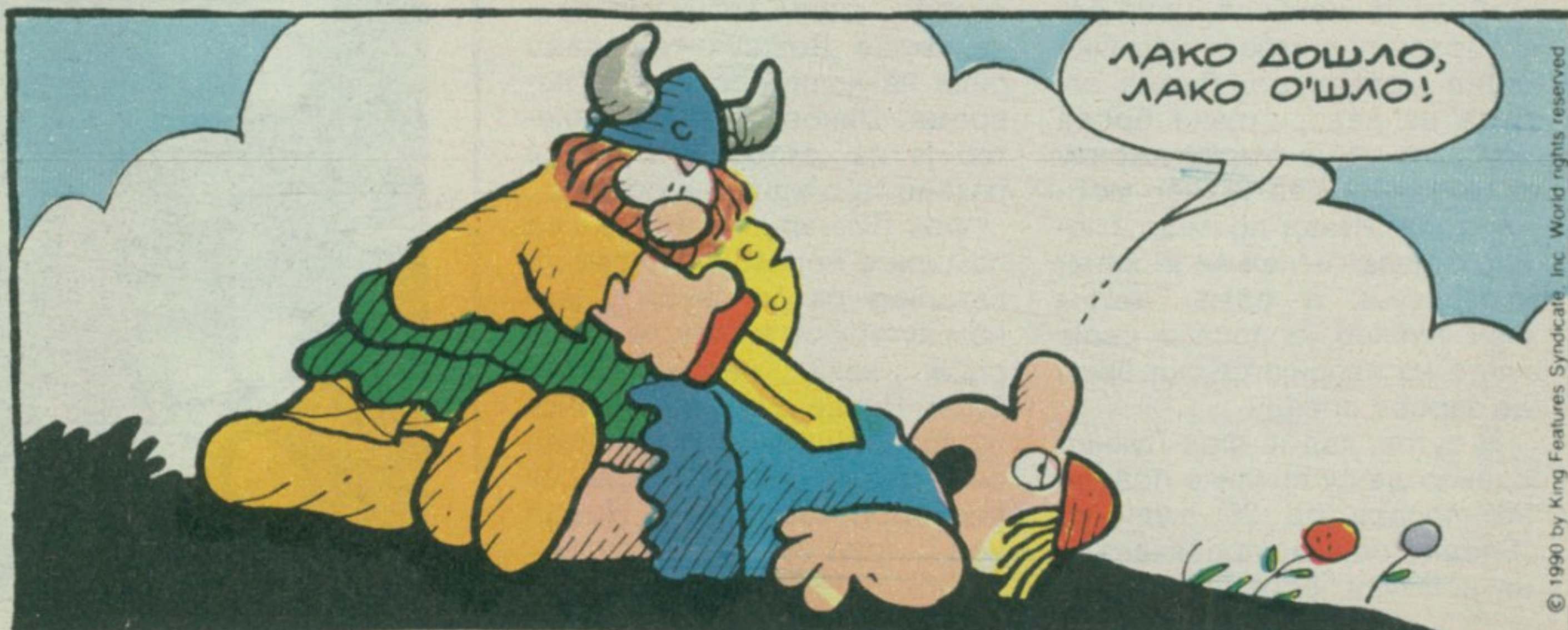
У августу 1917. Фон Лукнер је пристао уз обалу острва Мопиха, у Пацифику, да се снабде новим залихама хране и воде. Док су он и посада били на копну, почело је невреме. Циновски талас налетео је на „Морског орла” и разбио га о хридине острва.

Фон Лукнер није хтео да се помири с поразом. Послао је петорицу својих људи у једном кутеру са задатком да заробе неки непријатељски брод. После дугог и напорног путовања мисија је најзад окончана – један британски пароброд заробио је Немце код острва Фиџи.

Г. В.

DIK
BROWNE

ХОГАР СТРАШНИ

Ово

нисте

знали

О...животињама

КОЈОМ БРЗИНОМ РАСТЕ КИТ?

Плави кит је, како се сматра, највећа животиња данас: са својих тридесетак метара дужине и око сто тона тежине један одрастао кит „износи“ око 11 слонова. Бебе китова рађају се са седам тона и, као и све остале, расту веома брзо. Дневно посисају 500 литара млека и за само недељу дана унапредују за седамсто – осамсто килограма. А то значи да ове бебе расту брзином од четири килограма на сат! Или сто килограма на дан и тако даље...

СЛОН, А ЈЕДЕ КАО ПТИЦА

Одрастао слон, помислићете, поједе чудо од хране свакога дана. Како се узме! Јер: тај највећи биљождер на свету смаже око 140 килограма дневно што износи четрдесети део његове телесне тежине. Када би се таквом истом сразмером храниле, рецимо птице, брзо би занемогале од глади. Њима треба много више хране него слону и то сразмерно све више што су мање. Птичица тешка двадесетак грама дневно поједе сопствену тежину разних бубица и црва! А када би њен апетит имао већ поменути плави кит, он би се распукао од јела. Њему је, наиме, довољно „само“ неких 11 тона хране на дан. Додуше, сиромаш, за ту количину мора добро да се наплива пошто се његов јеловник састоји од – планктона, дакле микроскопски ситићушних морских створова. Планктоне гарнира са понеки

БИО ЈЕДНОМ ЈЕДАН ...ПРАПАС

Да ли сви пси на свету припадају истој (биолошкој) врсти или је реч о ипак различитим? Ово питање звучи сасвим умесно: довољно је само да помислимо колико је мало сличности између беле пудлице и данске доге, на пример. Те две псеће расе малтене су „исте“ само по томе што обе имају четири ноге, реп, њушку... Ипак, сви пси на кугли земаљској вуку порекло од заједничког претка па, према томе, припадају врсти *Canis familiaris*, што значи домаћи пас. А расе су, ако је веровати науци, настале тако што је човек још давно одабирао псе према особинама које су му биле потребне, па су тако вековним напорима настајали овчарски пси, ло-

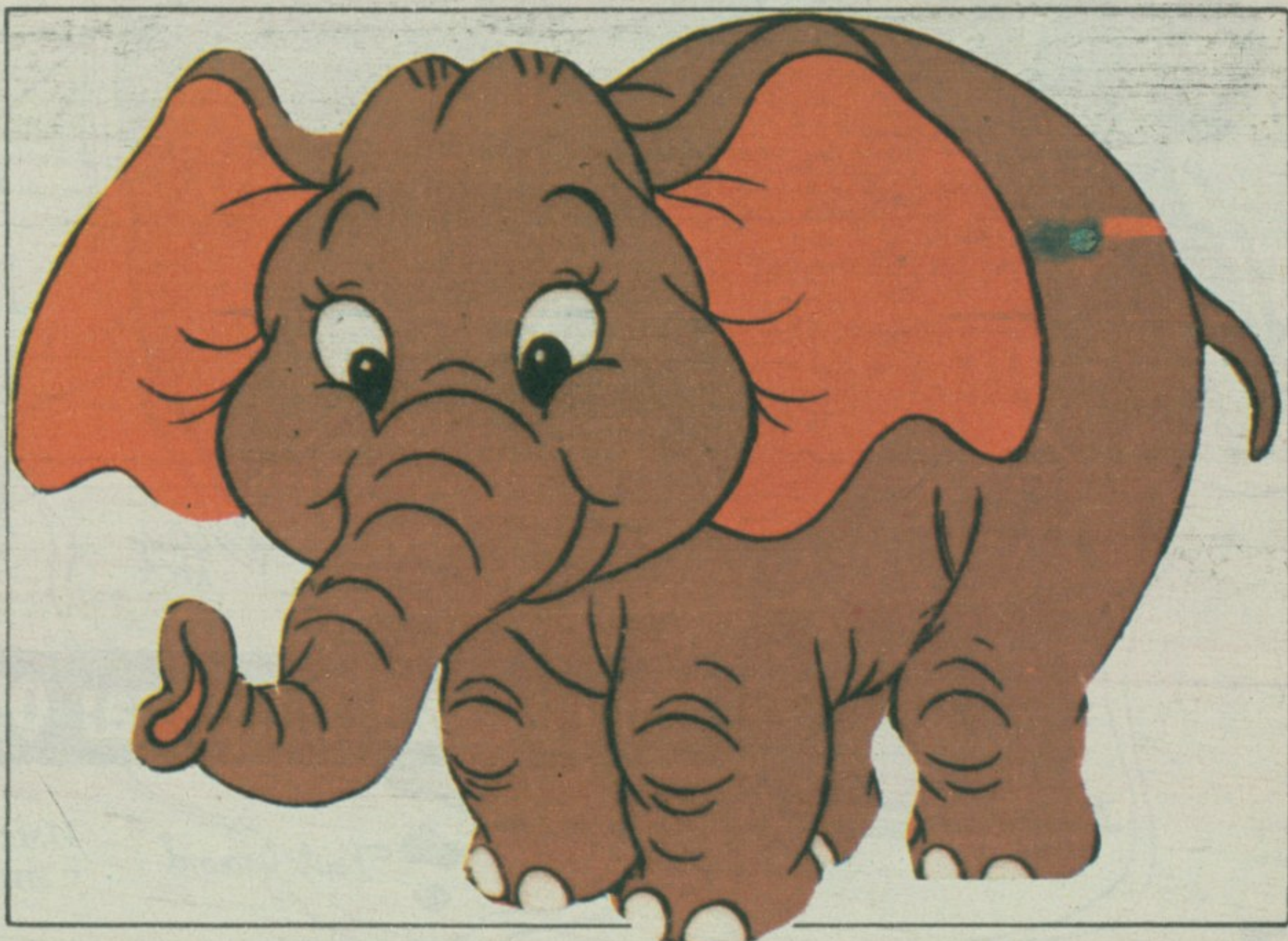
вачки, птичари, чувари или пак – украсни, собни љубимци. Сходно овоме, сматра се да када би људи наједном престали да воде рачуна о расама и педигреима и пустили све псе на свету да се паре „по сопственом нахођењу“, за само неколико генерација опет би се појавила животиња звана прапас. Или, сви пси би опет били слични! Веровали или не...

ЉУТИ ЛИ БИКА ЦРВЕНА КРПА?

Никако не прилазите бику одевени у црвено! Тако гласи стара „мудрост“ у коју многи и данас верују, али – наука мисли

другачије. Биковима, наиме, не ваља прилазити без обзира на боју одеће. Ако су раздражени или љути, они ће вас појурити у сваком случају. Иначе, као већина других сисара, слепи су за боје. Што се тиче бикова, тореадори би могли да машу крпама било које боје јер пргаве, рогате четвороношце изазива не црвена боја, него махање, а затим – или можда понајпре – нагло упадање на њихову „територију“.

рачићем, пужићем или шкољкицом. Тако се може рећи да највећа водена и најве-

ћа копнена животиња једу мало, али про-
брано...
М. К.

награђује

1000

награда већ у првом колу

Можете добити:

портабл ТВ колор	(1)
кућни рачунар	(5)
бицикл ВМХ	(15)
котураљке	(10)
walkman	(10)
видео-игре	(100)
слагалице	(200)
монополи игра	(200)
поклон пакети Пливе ...	(459)

ВЕЛИКО
БЛАГО

ЗА
DUBBLE-BUBBLE
САКУПЉАЧЕ!

Сакупите 30 омота
жвакаће гуме

пошаљите са својим
именом и адресом
на адресу:

Наградна игра
DUBBLE – BUBBLE
п.ф. 629
11001 Београд

Извлачење награда: 05. 06. 1990. године.

Имена добитника биће објављена
у листу Политикин Забавник 6. 7.
1990. г.

НАМЋОРИ ДОБРЕ НАРАВИ

Необично
удружење у
Крушевцу

Крушевац из времена када је добио Удружење намћора, баксуза и угурсуза

**Друштво угурсуза,
намћора и баксуза јединствено
је у свету. Има преко
1200 чланова, а недавно је
добило и свој лист „Шипак“!
Друштво, међутим, као своју
најважнију улогу наводи
прикупљање помоћи
сиромашној и деци без
родитеља**

У Риплијевој збирци највећих необичности, добро познатој читаоцима „Забавника“ стоји и податак о француском филозофу, критичару, писцу и математичару, члану Академије Бернару де Фонтелу да се никада није насмејао нити заплакао, није имао ни једног пријатеља и никад није био заљубљен!

Живео је сто година.

Колико ли му је дуг и мучан био читав век таквог живота. Де Фонтела су, иначе, за живота називали „баксузом и намћором“ без премца, а они који су могли углавном су га се клонили.

Но, нису ни сви баксузи исти.

У Крушевцу се недавно појавио први број једног необичног листа. Зове се „Шипак“ а издаје га Друштво угурсуза, намћора и баксуза „Добра нарав“. Друштво постоји већ пуних шест деценија и има 1.200 чланова.

Прича о овом јединственом Друштву почиње крајем тридесетих година нашег века. Кажу да је и настало из ината. Јер, како нам је испричао Радослав Савић, уредник „Шипка“, група Крушевљана желела је да помогне сиромашној деци овога краја, па се с том намером појавила и пред тадашњим Начелством. Власти су их, међутим, уверавале да „има ко да брине о

сиротињи“ и да грађани треба да гледају своја посла. Али, хумани Крушевљани нису се предавали. Слали су своју делегацију на сва могућа места, све до Београда, да би, на крају, несхваћени, одлучили да на своју руку оснују друштво. И, како је све кренуло из ината, прозвали су се Друштво угурсуза, баксуза и намћора „Добра нарав“. А назив је требало и оправдати!

У Начелству су се смејали, а више власти се понадале да у новоосновано удружење неће ући више људи него што је потребно за партију таблица или игру „Не љути се човеке“. Преварили су се. У Друштво се на самом почетку уписало 360 чланова, а убрзо је добило и две „филијале“ — у Београду и Шапцу, као и Женску секцију — чланице „особите нарави“. У Забрежју код Обреновца основано је исто друштво према правилима „Добре нарави“, а Крушевљани су сарађивали и са београдским друштвом „Мука“. Његово седиште било је у Поенкаревој 35, у кафани „Два побратима“.

Како је крушевачко Друштво баксуза основано 13. марта 1929. године, бројка 13 постала је један од његових симбола. Нимало случајно јер су овом броју још од античких времена приписивана разна „малерозна“ значења, тако да су га многи избегавали. И понашање чланова Друштва било је прилично уврнуто, нарочито приликом

окупљања на годишњицу рада. Седали су тако да свако свакоме окрене леђа (!), ћутали и изазивали једни друге мимиком и разним покретима јер — онај ко би се изнервирао и проговорио морао је да „баци један динар у друштвену касу“.

У каси би се сакупило прилично новца пошто су „баксузи“ и при самом уласку у кафану „Таково“ — где су се иначе окупљали — остављали добровољни прилог. Новац је био намењен сиромашној деци.

Друштво угурсуза, намћора и баксуза постојало је до 28. децембра 1941. године (одржало се, дакле, и током целих девет месеци рата), када је, према подацима Милутина Југовића, поделило гладњима последње оброке. Касније је, међутим, наставило своје хумано и шеретско трајање које се продужило до наших дана. Данас има и своја „истурена“ одељења у СР Немачкој, Француској и далекој Аустралији окупљајући људе чак 97 професија — од поштара и столара, до новинара, лекара и судија. Иако су то, на први поглед, све незгодни људи, јер није мала ствар бити „регистровани“ баксуз, сви су они колико духовити толико и хумани, на разне начине помажу свима којима је помоћ потребна. Пре свега сиромашној и деци без родитеља. И радо цитирају речи шкотског есејисте и историчара Томаса Карлајла који је још пре два века записао: „Ко се само једном од срца насмеје, није непоправљиво лош“. А Крушевац је и један од градова који су дали највише признатих комичара Југославији (Миодраг Петровић Чкаља, Властимир Ђуза Стоиљковић, Радмила Савићевић, Љуба Степановић...)! Будући хроничари сигурно ће имати разлога да се позабаве и овом занимљивом појавом.

С. Марковић

УДРУЖЕЊЕ НАМЋОРА, БАКСУЗА И УГУРСУЗА У КРУШЕВЦУ

ПРОСЛАВИТЕ СВОЈУ СЛАВУ ДЕВЕТИ ТОРНИК

8. МАРТА 1932. ГОД. У ПРОСТОРИЈАМА
ХОТЕЛ „ТАКОВО“.

• Сечење кољача, извршиће најстарији члан друштва у 11.30 часова.

• Дечек гостију а у 12.30 часова закуска за све пријатеље и чланове, који испуњавају услове чл. 13. За сво време обреда и закуске—ћутање.

ЋУТАЊЕ ЈЕ ЗЛАТО.

• Управа има част позвати Вас као свог члана пријатеља и човека „ДОБРЕ НАРАВИ“.

УПРАВА.

ЧУЛО

вам
открива

МИРИСА

ЧУЛО

СМРАДА

Научници разликују десет основних мириса чијом комбинацијом настају сви други: свеже као метвица, оштро као сирће, етерично као вино, мемљиво као влажни тресет, балзамично као цвеће поморанџе, „загорело“ као дуван, омамљујуће као опијум, дрвенасто као маховина, ароматично као каранфилић и животињски као жлезде мошусног јелена

СВЕЖЕ

ОШТРО

МЕМЉИВО

ЕТЕРИЧНО

ОМАМЉУЈУЋЕ

ЗАГОРЕЛО

Није тешко затворених очију замислити неки приказ или у глави „чути“ неку мелодију. С мирисима то не иде. То чуло повезано је са далеко примитивнијим делом великог мозга

Покушајте да замислите како миришу мирођија, ливада после кише, рибаља чорба, тек испржена кафа или руже. Готово је сигурно да нећете успети. До таквог закључка дошао је и познати књижевник Владимир Набоков који пише: „Наше памћење је у стању да оживи готово све, само не мирисе који су били повезани с неким прошлим доживљајем.“

И ово друго је тачно. Ако у остави наиђете на струк ружмарина и протрљате га међу прстима, учиниће вам се да сте опет на мору где вас је прошлог лета окруживао мирис те биљке. Неки парфем, лосион или водица за брија-

ње могу да вас подсети на особу која их је употребљавала.

Откуда то? Научници су тек одскора дошли до тачнијих одговора на ово питање. Само оне материје чији се молекули одвајају од њих и шире се по ваздуху могу да миришу. Уз то, ти молекули морају бити растворљиви у води. Кад

доспеју на слузокожу нашег носа, мирисне ћелије их „упецају“ финим длачицама и растворе. У њима постоје рецептори, посебни протеини који се везују с раствореним молекулима. Недавно је утврђено да се ћелије чула мириса стално обнављају и да оне млађе реагују на сваки мирис без разлике, док се старије

„специјализују“. Неке од њих, рецимо, постају осетљиве само на мирис јабуке, друге на мирис сирћета и тако редом.

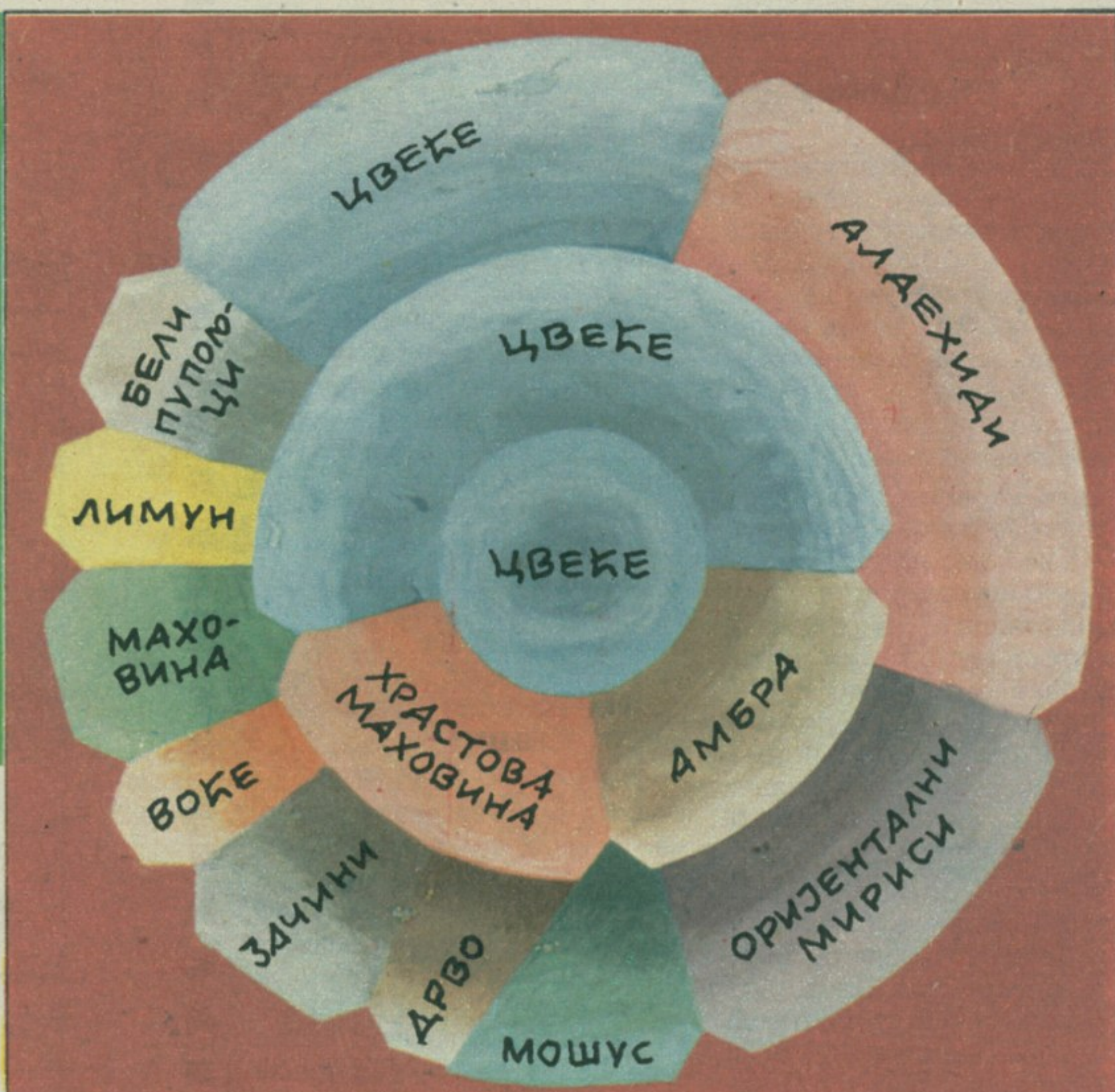
Хемијска реакција која настаје у додиру рецептора с примљеним молекулом јесте „порука“ која се нервним путевима шаље у мозак. Али, за разлику од ока или уха који своје поруке шаљу у кору ве-

ликог мозга, чуло мириса везано је за лимбички систем – далеко старији и примитивнији део мозга који управља нашим нагонима и осећањима. То је разумљиво ако знамо да је чуло мириса веома развијено код животиња и да је и прачовеку било од суштинске важности за опстанак.

Ето зашто је чуло мириса „аналфабет међу нашим чулима“, зашто мирисе можемо лако да осетимо, теже да их у мислима „оживимо“. Није тешко затворених очију замислити неки приказ или у глави „чути“ неку мелодију, али с мирисима то не иде. Центар за мирис није повезан с кором великог мозга у којој настају мисли и речи.

Ако су мириси „далеки“ од

Приближни односи састојака парфема. Најјаче заступљени састојак даје парфему основну „ноту“. Много лимуна делује свеже, а много оријенталних мириса тешко.

пријатеља, да би пронашле љубавног партнера, да би обележиле своју територију (као што чине и наше куће кад „дижу ногу“ уз сваку бандеру). Човек има око десет милиона мирисних ћелија, 20 пута мање него пас, али ипак

„нађушивши“ мајку, осећају се безбедне. И са одраслима је могуће извести сличан оглед. Одређеном броју парова дато је да седам узастопних ноћи носе исте памучне поткошуље. Потом су све поткошуље измешане и испитаници позвани да их омиришу. Две трећине њих успело је помирису да препозна сопствену мајку и мајку свог партнера. Штавише, међу осталим поткошуљама умели су да одреде које су носили мушкарци а које жене.

Да би овај експеримент уопште могао да се изведе, услов је био да нико од испитаника не употребљава парфеме ни дезодорансе, а да се перу сапуном без мириса. Значи ли то да су данашњи „намирисани“ људи и жене – неприродни.

довољно да би мириси и у његовом животу играли важну улогу. Посматрајући Индијанце у амазонској џунгли, научници су утврдили да су они у стању да нађуше животињу коју не виде. С друге стране, кад су им дали да омиришу парфем, Индијанци су га једва осетили јер је то, са гледишта опстанка, „безначајан“ мирис.

Бебе се, показали су експерименти, врло брзо умире и заспе кад им се уз лице стави шал који је два дана носила њихова мајка. Очигледно,

Не пери се – долазимо!

У извесном смислу јесу јер телесни мириси код свих животиња, па и код људи, представљају основ физичке привлачности. У нашој цивилизацији, напротив, такви мириси се схватају као непријатни. Данашња жена би се згрозила кад би неки мушкарац покушао да је освоји нудећи јој да га помирише испод пазуха. Научници, међутим, кажу да жлезде испод пазуха, нарочи-

мисли, они су утолико ближи нашим осећањима. Од смрада, баш као и од буке, човек може да се разболи, док пријатни мириси повољно делују на психу. Јапански научници утврдили су да јасмин и лимун делују освежавајуће на нервни систем, док нас лаванда или ружа опуштају и смирују. На америчком уни-

верзитету Јел откривено је да арома јабуке повољно делује против стреса. Једна екзотична биљка, коју су пацијенти само помиришали, снижавала им је крвни притисак боље од сваког лека.

Чија је поткошуља?

Животињама мирис служи да би на време осетиле не-

то код мушкараца, луче хормоне андростенон и андростенол, с мирисом сличним мошусу. А мошус се добија из полних жлезда мошусног јелена, који помоћу њега привлачи женке.

Кад свињи дате да оњуши крпицу намочену у андростенон, она стане као очарана и жељно удише тај мирис. Откако су то утврдили, научницима је постало јасно зашто су женке свиња-одлични ловци на тартуфе — подземне гљиве чији је мирис готово једнак андростенону.

Човек, наравно, није животиња: он се руководи и разумом, а не само нагонима. Научници то илуструју примером „врелог тањира“. Ако човеку пружите тањир од скупоценог порцулана који је тако загрејан да се не може држати прстима, он ће хитро потражити неко место да га остави. Животиња би га напосто пустила да падне.

Па ипак... француски краљеви и њихове љубавнице у 16. и 17. веку трљали су читаво тело мошусом. Данас мирис чистог мошуса осећамо као крајње непријатан, али је он и даље саставни део многих парфема. У пустињи Калахари, када младић и девојка треба да се растану, он њу намаже сопственим знојем и обрнуто, „да би мислили“ једно на друго. Сличан обичај доскора је постојао и у цивилизованој средњој Европи. У многим земљама, припремајући се за игранку, сеоски момак би понео марамицу коју је претходно дуго држао испод пазуха, да би њом брисао зној с лица своје партнерке!

С правом се ужасавамо кад читамо како су се у прошлим вековима чак и богаташи и племићи купали једном месечно или ређе. Ипак, треба знати да узрок томе није била само пука немарност и лењост. Мирис зноја и неопране коже сматрао се узбуђујућим и привлачним. Угледни француски лекар Теофил де Борде (1722–1776) писао је: „Способност завођења јача је код неопраних особа које своју полну моћ не слабе пречестим купањем.“ Још је Наполеон, на повратку с једног војног похода, писао својој вољеној Жозефини: „Немој се прати — долазим!“

Уосталом, нису смрдели само људи, него и њихова боравашта. Улице су биле прекривене смећем до чланака, а ноћне судове честити грађани су хладнокрвно празнили — кроз прозор. Собе нису никада проветравале, телесне потребе многи су обављали у ходнику или у башти. Та-

ко је бар било у средњем веку, али још и пре 250 година када је млади Жан-Жак Русо из Швајцарске дошао у Париз, горко се жалио што „у Палати правде, у Лувру, у Тилеријама, у музеју, па чак и у опери човека свуда прогони одвратни задах из нужника“.

На то се надовезивало необично убеђење да је прљавштина „здрава“ јер штити од заразе. Бактерије још нису биле познате, али се говорило о заразним „мијазмама“ (испарењима), а и он — веровало се — беже од прљавог човека. За измет се тврдило да има дезинфекциона својства. Приликом једне епидемије у Лондону крајем 17. века општина је наредила да се подигну поклопци свих септичких јама како би се „природним мирисима“ растерале опасне мијазме!

Стога су и богати људи брижљиво избегавали „штетна“ купања, а уместо тога мазали су се тешким парфемима животињског порекла, као што су мошус, амбра или цибет. Мешавина таквих мириса с телесним задахом деловала је напосто убиствено, па се може рећи да су у оно време богаташи смрдели још горе него сиромаси.

* * *

Тек у другој поливини 18. века кроз Европу је прострујао први „талас чистоће“. Истраживања у природним наукама показала су да сапун и вода ипак нису штетни по здравље, а да слој ђубрета на улицама може бити извор заразе. Технички напредак омогућио је изградњу бољих водовода и канализационих уређаја. Тешке животињске есенције постепено су изашле из моде и замењене су новим, освежавајућим парфемима од цвећа.

Тако се створила „класна подела“ мириса, која важи и данас: ако неко смрди, претпостављамо да у кући нема купатило, или можда нема пара за сапун. Јесмо ли у томе претерали? Поједини психолози размишљају о чињеници да смо се удаљили од природе узимајући за идеал стопостотно „дезодорисаног“ човека, као да и мириси нису битно својство његовог организма. Они истичу да мала деца све мирисе њушкају с једнаком радозналешћу, да им ниједан није непријатан док их томе не науче одрасли, понављајући „фуј“.

Све то, наравно, не значи да треба да престанемо да се купамо.

С. С.

Живот пише драме

РУКА У

Када се, осетивши паклени бол у левом рамену, подигао са земље, тракториста Валериј Вдовин угледао је испред себе гримизни снег који је већ почео да копни од топлоте откинутог дела његовог тела

СНЕГУ

Мада је снежни покривач још лежао на пољима Липецке области, педесетак километара од Вороњежа у Руској Совјетској Републици, тракториста Валериј Вдовин је – чим се земља мало откравила – изашао на њиву. Ваљало је земљу припремити за пролећну сетву и добро је наћубрити. На крају сваке бразде морао је, међутим, да излази из трактора и да од блата чисти лопатице на прикључној машини.

И овога пута хтео је то да уради али је, искочивши из кабине трактора, незгодно стао на избочину бразде и пао под лопатице у покрету. Челик је засекао дебелу бунду и кренуо право према грудима и глави немоћног и неспретног трактористе. Још мало и човек ће бити део бразде. На срећу, није изгубио присебност: вешто се извукао из бунде која се уплела у лопатице, али је у истом тренутку осетио паклени бол у левом рамену.

Када је скочио на ноге, на три корака од њега, бојећи снег у црвено и топећи га својом топлотом, лежала је његова рука, ишчупана из рамена. Иако му је бол раздирао мозак, знао је да мора брзо нешто да уради ако не жели да за неколико минута и он, попут те мртве руке, лежи на сред њиве.

Издајека, као да је наслутио некакву несрећу, пристигао је други тракториста. Међу-

тим, видевиши липтање из Валеријевог рамена и ишчупану руку на земљи, брзо је окренуо трактор и нестао према друму. Касније ће се установити да је одјurio по помоћ...

Једноруки шампион

Валериј Вдовин је с неверицом гледао за трактором који је нестајао на хоризонту. Зар и он да га напусти? Знао је да време не ради за њега. Само, шта му ваља чинити? Да потрчи? Неће стићи, село је далеко. Трактором? Како с једном руком? Друге сада нема и неће је никада више имати...

Крајичком свести, упркос несносном болу у левом рамену, млади тракториста сетио се да је својевремено на телевизији видео како лекари пришивају прсте, чак и целу шаку. Истина, у његовом случају у питању је цела рука ишчупана из рамена. Сетио се још да су лекари тада рекли да је у таквим случајевима одлучујући фактор – време.

Он више није имао времена за двоумљење. Хитро је са себе свукао потпуно нов комбинезон, у њега брижљиво, као да је у питању најскупочиенији порцулан, сместио своју откинуту руку, прекрио је снегом, замотао и на њу поново нанео целу снежну грудву. Испепао је преостали део комбинезона и њиме, онако једнорук, покушао да заустави крварење из рамена.

Онда је подигао замотуљак и тек тада осетио колико је тешку руку имао. Још једном се окренуо и, пошто је видео да у близини никога нема, утрчао је у кабину свог трактора, положио смотуљак на седиште и дао гас. Десетак километара је Валериј Вдовин веровао да вози по серпентинама деветог круга пакла. Мутило му се у глави, бол раздирао ћелије мозга, крв натапала и панталоне.

У круг колхоза ушао је притискајући бесмучно сирену. Радници који су се ту нашли у неверици, скамењени, гледали су човека обливеденог крвљу како, готово у једном покрету, искаче из трактора и утрчава у први аутомобил. Валериј Вдовин је био апсолутно свестан да сваки секунд вреди злата.

Имао је срећу да је у аутомобилу у који је утрчао за воланом затекао шофера.

– У Долгоруково! Одмах! – крикнуо је.

Запањени шофер без речи га је послушао. За петнаест минута већ су били у окружном центру. И Валериј Вдовин је још једном имао среће: испред долгоруковске болнице стајао је хеликоптер који је ту слетео из сасвим других разлога.

Видевши човека без руке, с крвавим замотуљком испод пазуха, лекар га је зграбио испод паса, утрчао у хеликоптер и пилоту рекао да лети право у Липецк.

Валериј Вдовин је прилично узбуђеном лекару показао смотуљак већ црн од скореле крви:

– Овде је рука...Са снегом...

– Онда летимо за Вороњеж – викнуо је лекар пилоту.

Доктор није постао музичар

...Валериј се освестио у операционој сали Хитне помоћи Вороњешке обласне клиничке болнице.

– Ти си јунак – рекао му је хирург.

– Да, јунак с једном руком – успео је да одговори.

– Е, то ћемо још да видимо. С једном или две – мирно је казао Валериј Самодај. – Наркозу!

За две године на овлашњем одељењу микрохирургије урађено је шездесетак операција пришивања прстију, чак и шака. Никада још целе руке. Случај је био реткост и за Совјетски Савез.

Операција је почела. Први сат, други... Ускоро ће шести час како је рука ишчупана, а то је граница враћања ћелија у живот. Ушили су три крупне вене, онда и артерију. До границе од шест часова остало је двадесет минута, а посла још, и те како много.

Два сата и педесет минута после пола ноћи. Ушивен је и последњи шав. Настрадалог су одвезли у одељење за реанимацију. Да би очистили крв, убризгали су му специјални активни угаљ. Онда у барокомору, на наставак лечења кисеоником под повећаним притиском...

У седам часова ујутро лева рука Валерија Вдовина била је лагано положена на његове груди. Била је топла као и десна, пулс је спокојно и равномерно ударао. Тракториста је мирно спавао умотан у многобројне цевчице, гајтане, бројчанике...

Неколико дана касније хирург Валериј Самодај са задовољством је пипао леву руку Валерија Вдовина.

– Све је у најбољем реду. Једино ће остати бразготина и то на невидљивом месту. Мени се још види – и лекаров поглед је склизнуо на леви зглоб руке.

– Од чега вам је то? – насмешио се Вдовин.

– У детињству сам хтео да се играм космонаута па сам пропао кроз кров куће. Лекари су ми једва спасли руку. Истина, прсти ме дуго нису слушали и због тога ме нису узели у музичку школу.

– Хвала вам, докторе... Због тога што нисте постали музичар...

П. М.

ПУЛЕН КРВОЖЕДНОГ ВОЈВОДЕ

ХРАБРОСТ НА ИВИЦИ ЛУДИЛА

Када је лађар са Темзе, Џејмс Бротон (1704–1789), један од утемељивача боксерског спорта и енглески шампион шеснаест дугих година, најзад био принуђен да се за титулу најбољег бори против изазивача, боксера Слека из Бристола, априла 1750. године, испојио је храброст која се граничила с лудилом.

Бротон је на одлучујући меч стигао праћен не само хордом својих верних навијача већ и опкладом од тада невероватних десет хиљада фунти стерлинга које је на њега уложио војвода Камберленд.

Војвода, познат као „Касапин из Келодена“ због крвавог гушења побуне у Шкотској, много је волео да побеђује и, када је знатно млађи Слек снажним ударцем ослепео Бротона после само четрнаест минута борбе, крвожедни „Касапин“ почео је да виче како је преварен и изигран.

Али, мада је био у агонији и није могао да види, шампион на кога се војвода кладио није ни случајно сматрао да је битка завршена. Док је цупкао по рингу не би ли напицао противника, Бротон је узвикнуо: „Не видим га, Ваше Височанство, ослепео сам. Али, нисам потучен, само га ставите пред мене и видећете да ћу га смрвити!“

Овим херојским речима и Слековим брзим снажним ударцем као одговором титула је променила власника.

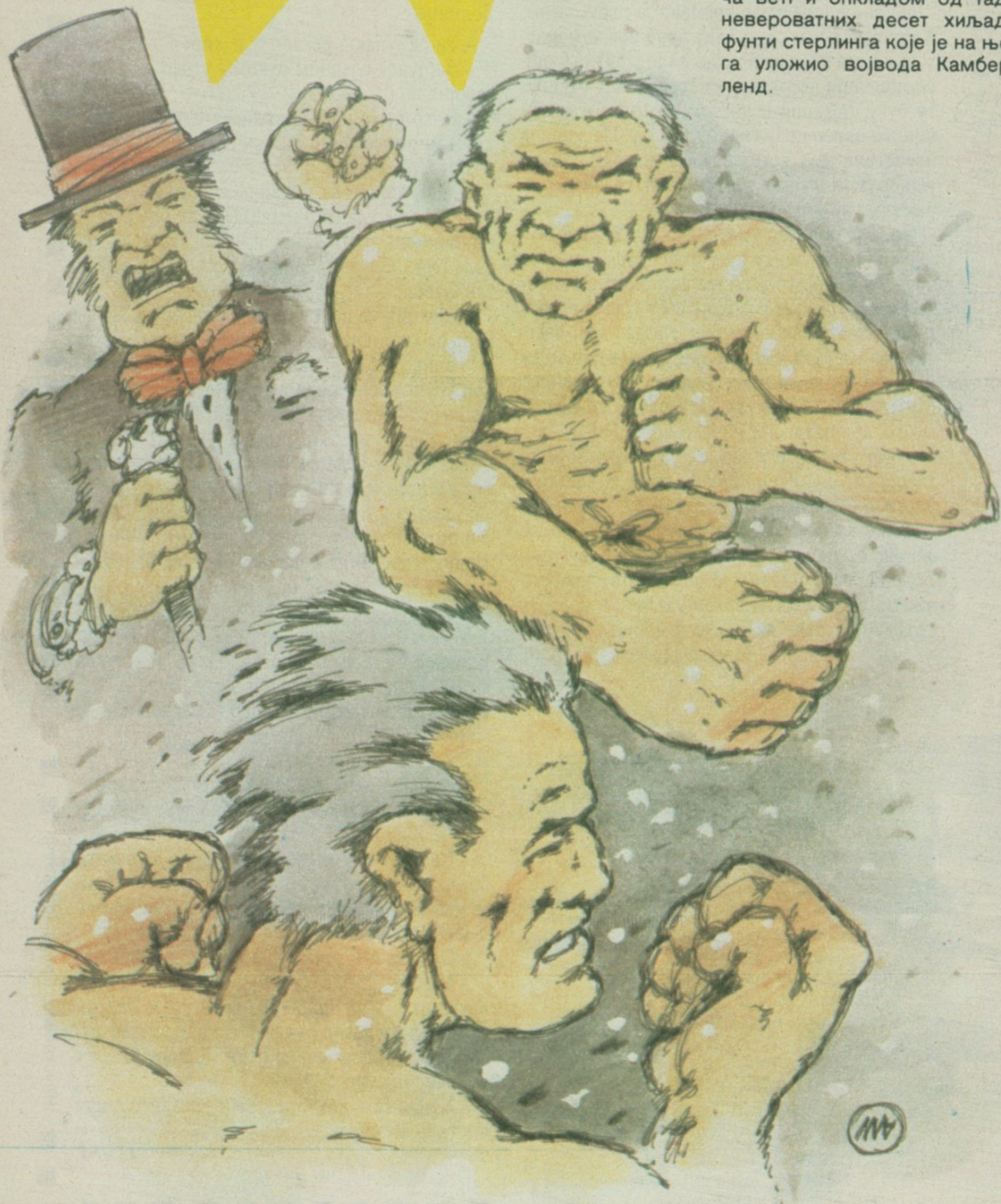
Четрдесетшестогодишњи Бротон се после овога заувек повукао с ринга и почео је да подучава аристократску децу „племенитој вештини“, а каријеру је завршио као јеоман, како зову краљевске гардисте лондонског Тауера.

Он је, иначе, веома заслужан за развој бокса. Године 1742. саставио је правила овог спорта у двадесет девет параграфа. Такозвани скреч (scratch), део првобитног простора где су се одвијале борбе, ограничио је на квадрат од 91 см x 91 см, створивши први прави ринг, одредио да се оборени боксер мора вратити у скреч у року од 30 секунди или губи битку, забранио ударање противника на тлу и у било који део тела испод појаса, увео двојицу судија, за сваког боксера по једног, с тим што ће та двојица, уколико не могу да се сагласе, одредити трећег да донесе коначне одлуке.

Бротонова правила су брзо наишла на широк одзив чиме је примитивно песницење ушло у ред организованих спортова. Другу велику реформу извршио је Бротон 1747. увођењем рукавица, али је то прихваћено много спорије.

Када је умро у осамдесет петој години, подигнут му је споменик у Вестминстерској опатији у Лондону где се сахрањују најзаслужнији синови Велике Британије.

Б. Д.

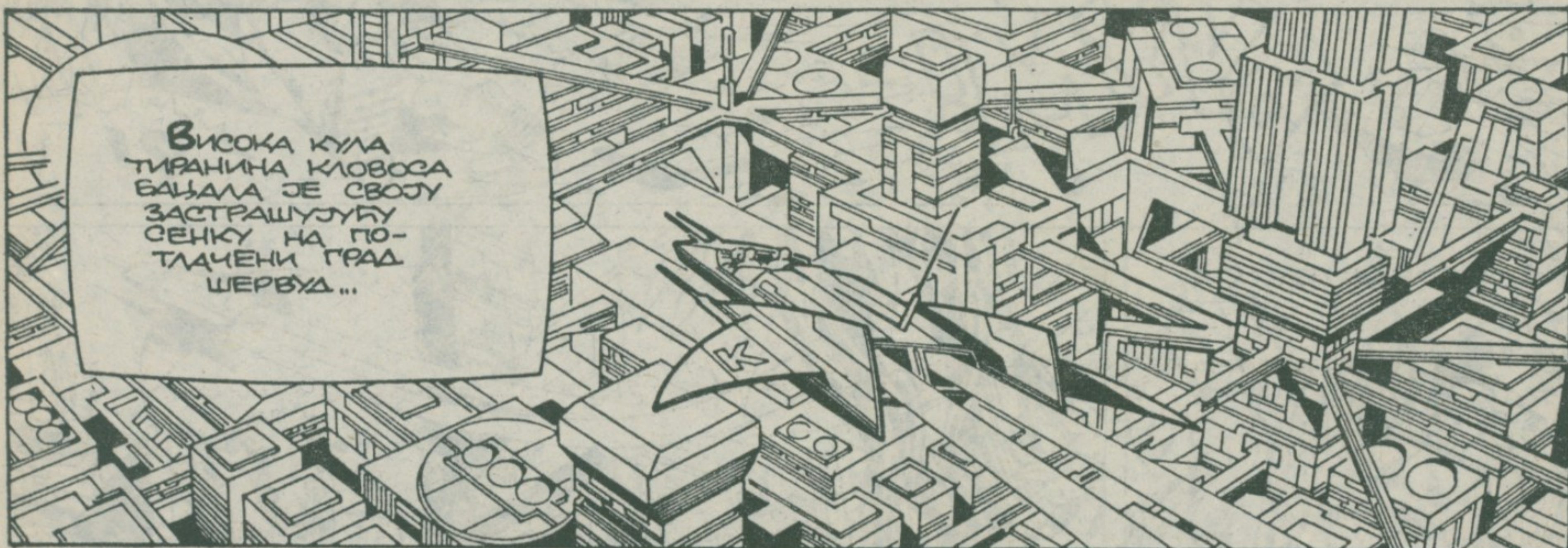

БЕЛИ СТРЕЛАЦ

ПИСМЕ: FRANÇOIS CORTEGGIANI

ЦРТА: JEAN - YVES MITTON

4. ЕПИЗОДА
ИЗЛАЈНИК

АЛИ, У УДАЉЕНОМ ПРЕД-
ГРАЂУ ТИЊАО ЈЕ ПЛА-
МЧАК НАДЕ...

ПЛАМЕНИ ЈЕЗИЦИ НАДЕ ЗАХВАТАЛИ СУ УЛИЦУ ПО УЛИЦУ,
ШИРИЛИ СЕ СВЕ ДАЉЕ И ДАЉЕ...

У ТОМ ТРОШНОМ И
ЗАПУШТЕНОМ ДЕЛУ ГРА-
ДА НАЛАЗИО СЕ ДОМ
ПРОФЕСОРА АРКА, НЕ-
ИДНОГ НАУЧНИКА КОЈИ
ЈЕ НЕКАДА БИО НА
ЧЕЛУ ТИМА ИСТРАЖИ-
ВАЧА...

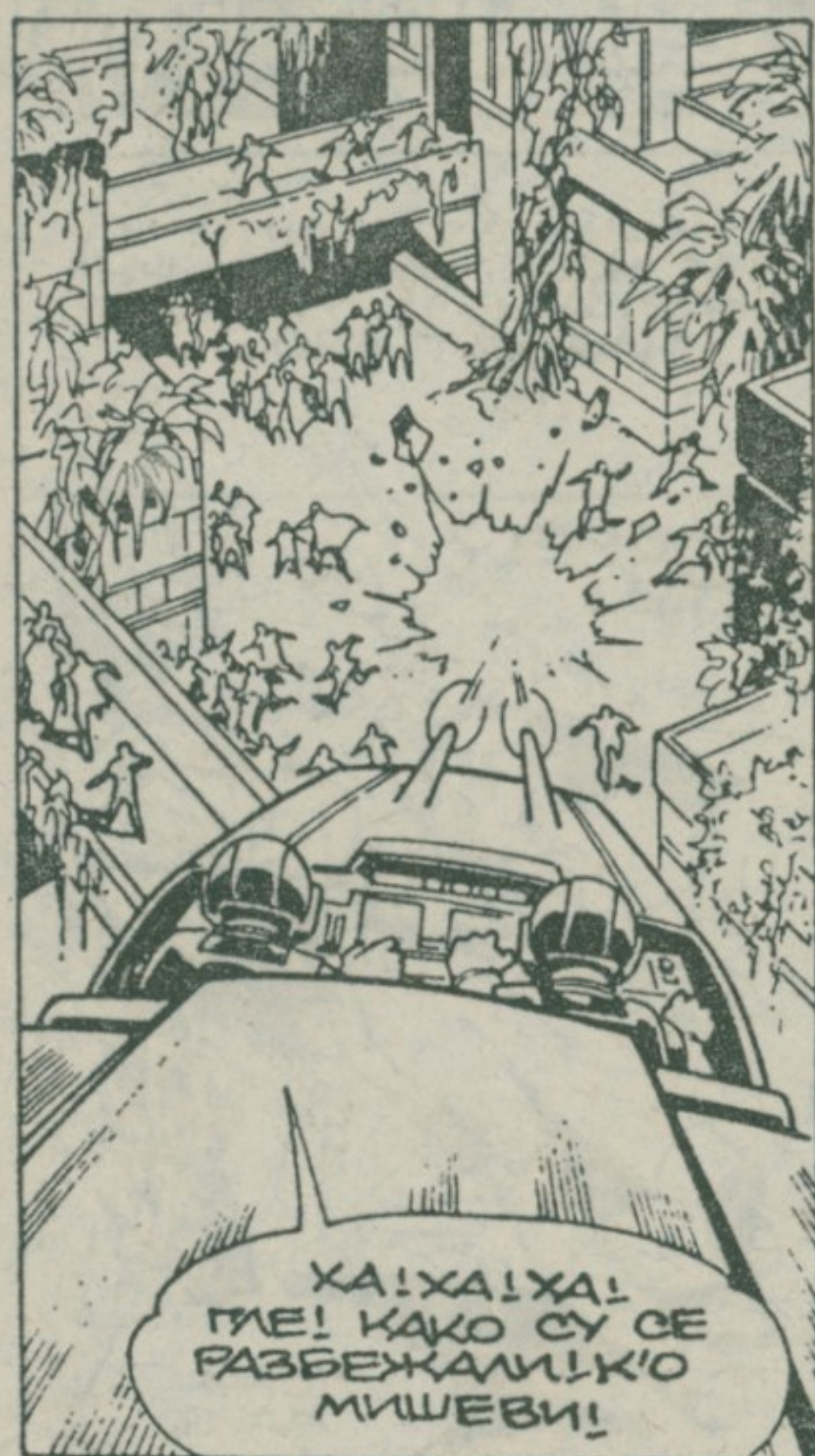
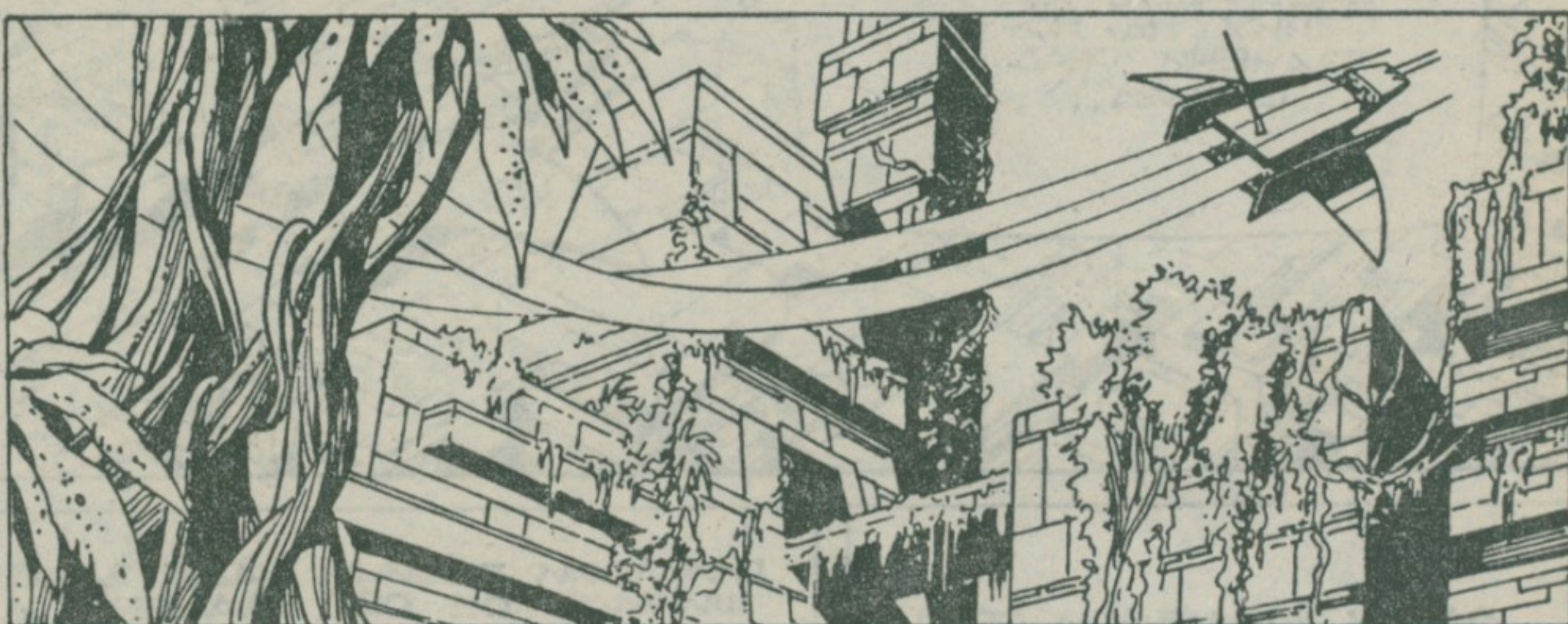

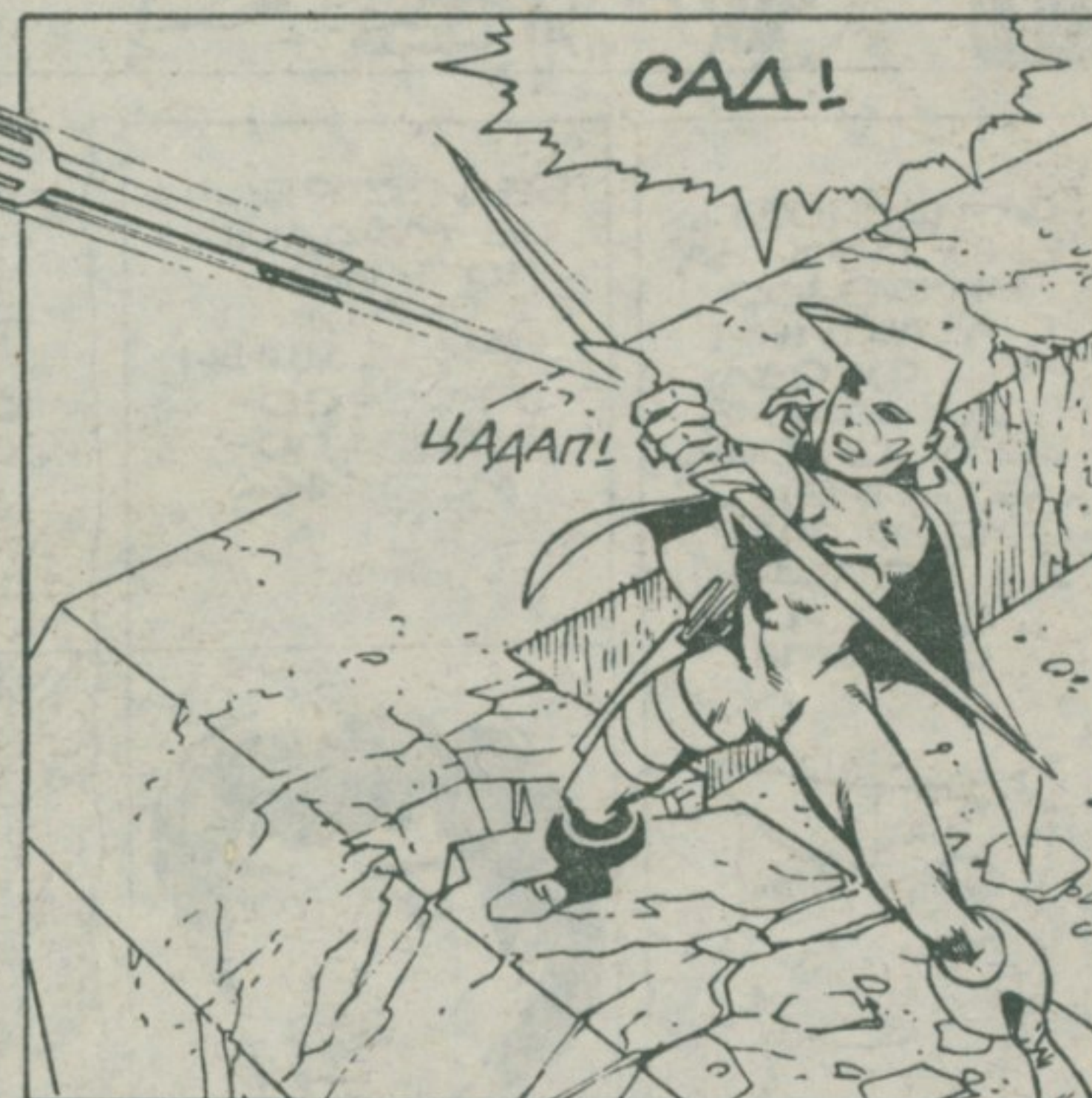
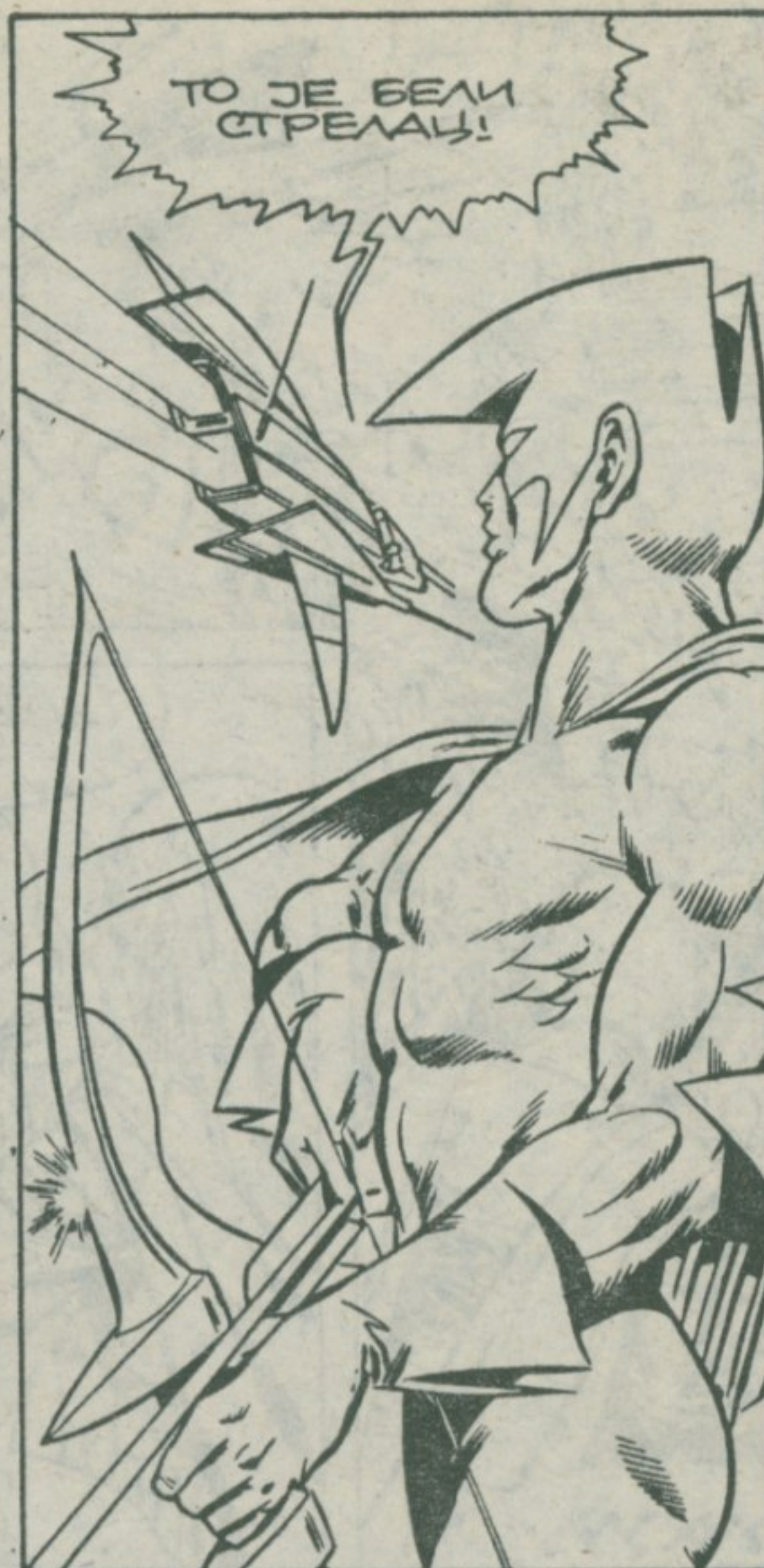
ТУ СУ НАШЛИ УТОЧИШТЕ И
СВИ ОНИ КОЈЕ ЈЕ ТИРАНИН
ПРОГНАО. АЛИ, ТО УТОЧИШТЕ
НИЈЕ БИЛО СИГУРНО...

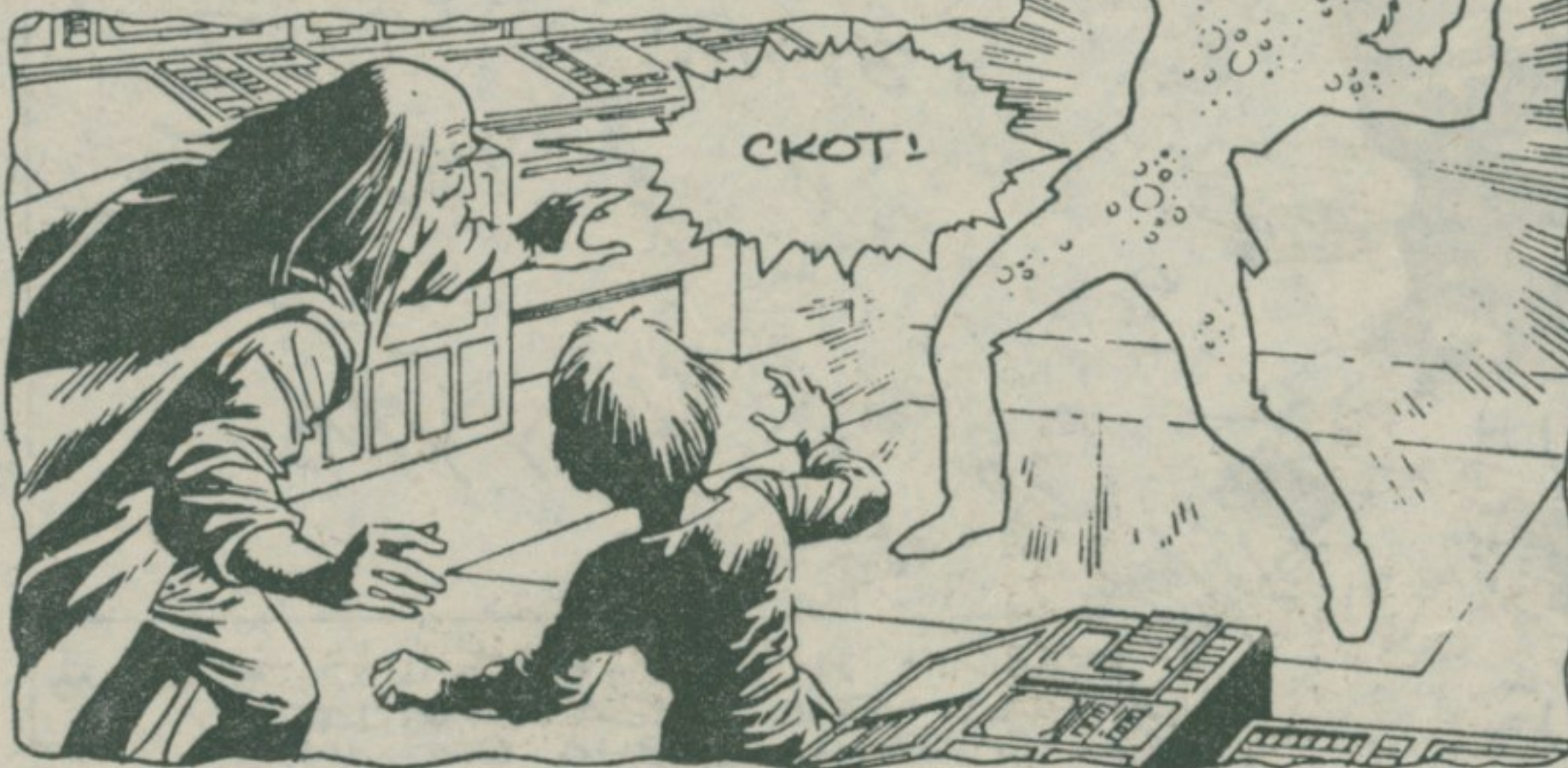
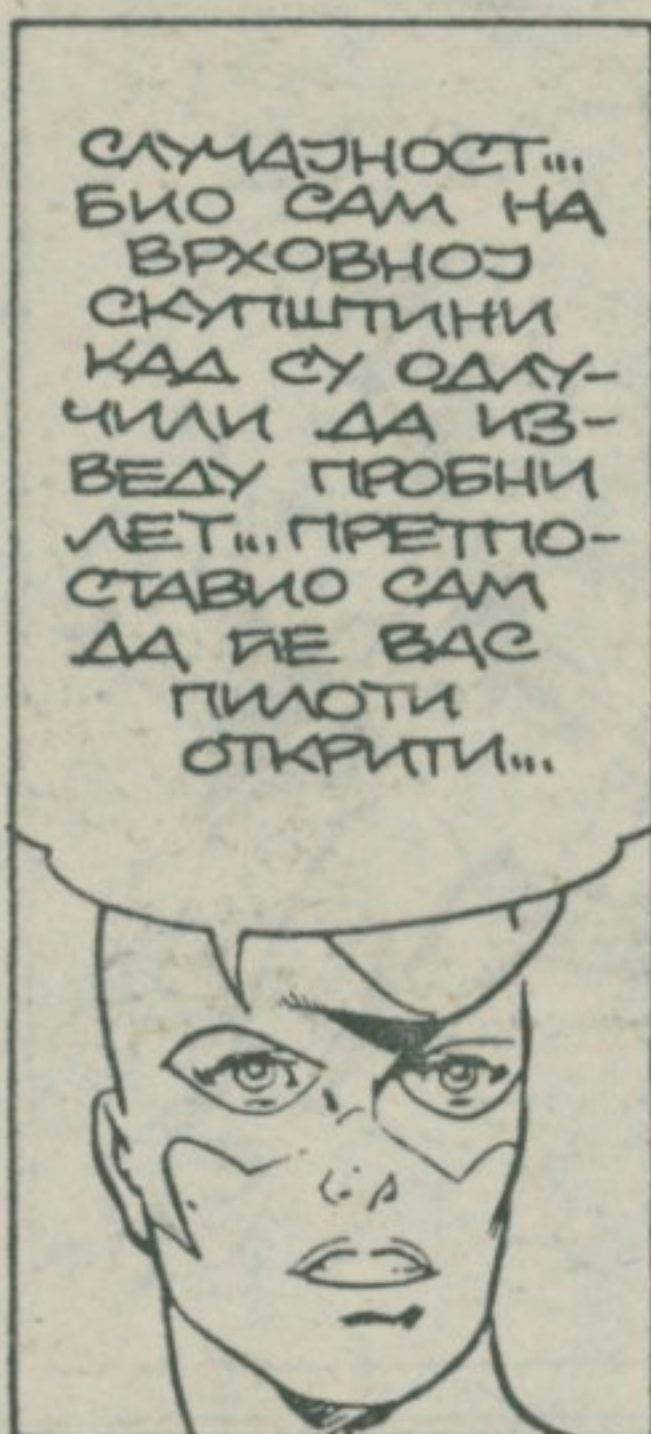
ПРОФЕСОРЕ!
ПАЗИТЕ!

© Copyright by Strip Art Features

ЧУО САМ
КАД ЈЕ
ЈАРГО РЕКАО
ДА ПОСТОЈЕ
ЈОШ ДВА АВИ-
ОНА, АЛИ ДА
ГОРИВА ИМА
САМО ЗА
ЈЕДАН!!!

БЕЛИ
СТРЕЛАЦ!
ЗАР ЈЕ ОН
ИЛИ ВРХОВНОГ
САВЕТА? ОВА
ИНФОРМАЦИЈА
ВЛАДА
ВРЕДИ!

МОЖДА БУ ДОБИТИ
И УНАПРЕЂЕЊЕ!
ИЛИ НЕШТО ВИШЕ!
ХО! ХО! ХО!

ЈЕДНА ЛЕТЕЛИ-
ЦА ЈЕ УНИШТЕ-
НА! ШТА МИСЛИШ,
ДА ЛИ ИМАЈУ
НАЦРТЕ И ПРО-
ГРАМНЕ ПО КО-
ЈИМА БИ НАПРА-
ВИЛИ ГОРИВО
ЗА ОСТАЛЕ?

ОХО!!!
КАКАВ ЈЕ
ОВО ЧУДАН
ШУМ?

ДА! НЕКО
ЈЕ ПРИСЛУШКИ-
ВАО! ДОБРО-
НАМЕРНО
ИЛИ!!!

ЈЕДИНА КОПИЈА ПЛА-
НОВА ЧУВА СЕ У ЛА-
БОРАТОРИЈСКОЈ АРХИ-
ВИ! НЕ ВЕРУЈЕМ ДА
КЛОВОС ЗА ТО ЗНА!!!

МОРАМ
ТО СА-
ЗНАТИ!

ДЕЧАК ЈЕ ПОЈУРНО ИЗ
КРИВДАВУ УЛИЦУ!!!

ТАМО
ЖИВИ ЈОГО!
ЧУВАР
КОМПЈУТЕ-
РА!

ОХ! ПА ТО
ЈЕ ЈОГО!!!
ОНЕСВЕШЕ-
ЊЕН!!!

У @ # % НИКАКО
НЕ МОГУ ДА
ПРОНАЂЕМ
РЕШЕЊЕ!!!

САРК!
ТО СИ ТИ!
ЗНАЧИ, ТИ СИ
УХОДА И
ИЗДАЈИЦА!

ПРО-
КЛЕТО
МАЛО
ЊУШ-
КАЛО!

ЖАО
МИ ЈЕ,
АЛИ ШТА
МОГУ!!!

АААХ!

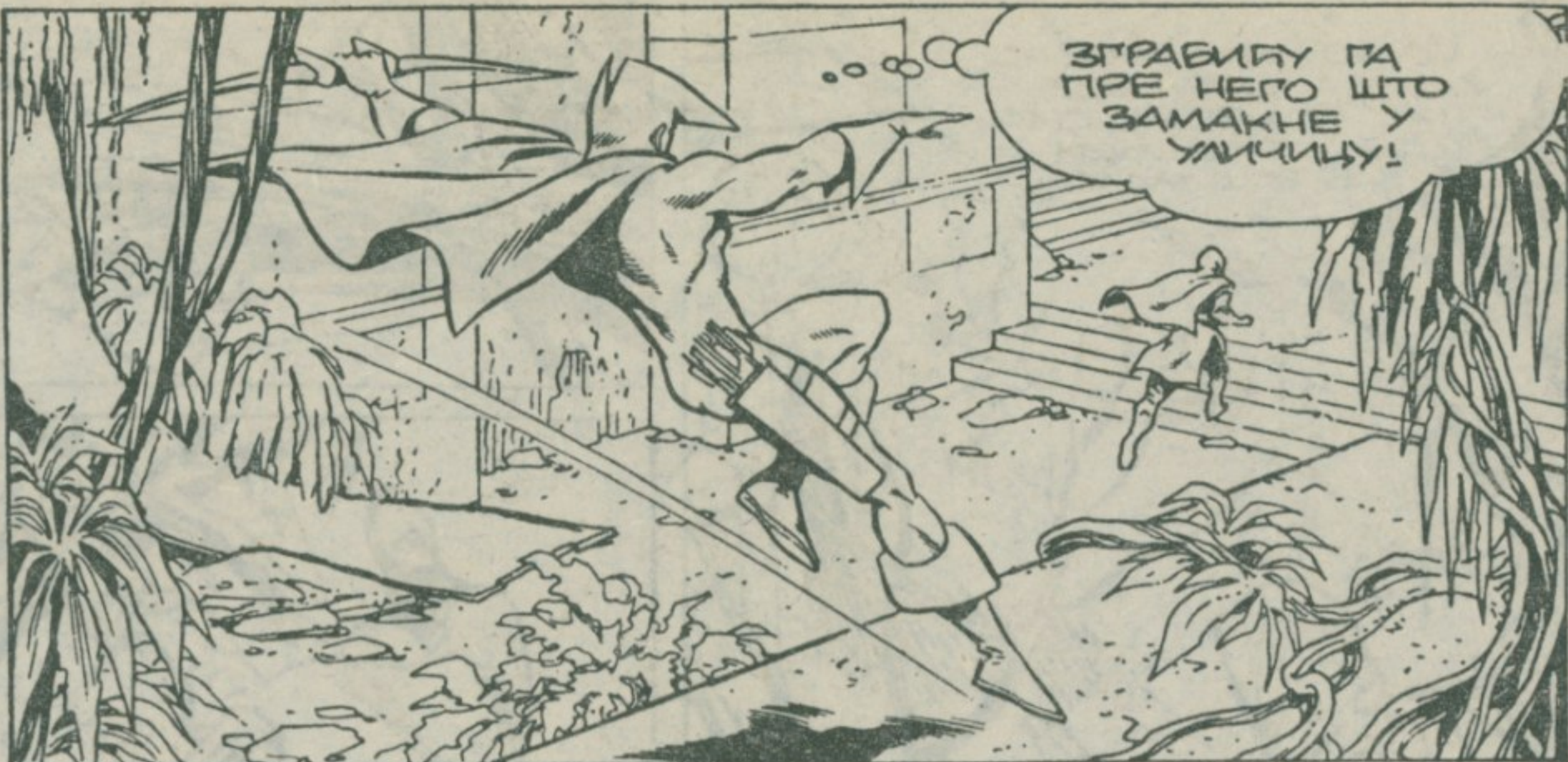
ЗАП!

5

ЕНО ГА!
СТИГ'О
ЈЕ К'О
ПОРУ-
ЧЕН!

ЗГРБИГУ ГА
ПРЕ НЕГО ШТО
ЗАМАКНЕ У
УЛИЦУ!

ДРУШКАНЕ МОЈ,
ЗАР МИСЛИШ ДА
САМ ЈА ТАКО
ЛАК ГИЕН?
БАШ СИ НА-
ИВАН!

ЕВО! ЈОШ
ДВА-ТРИ МЕТ-
РА И МОЈ
ЈЕ!

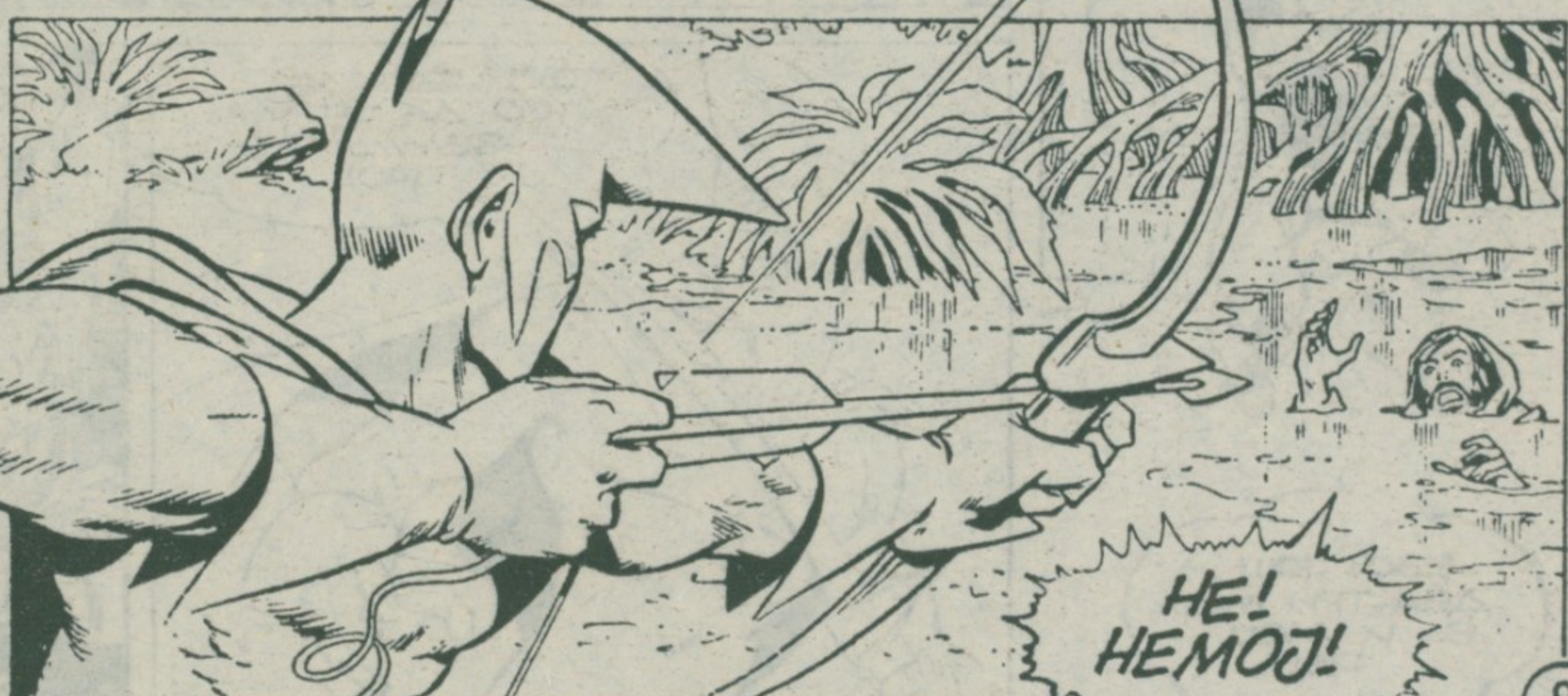
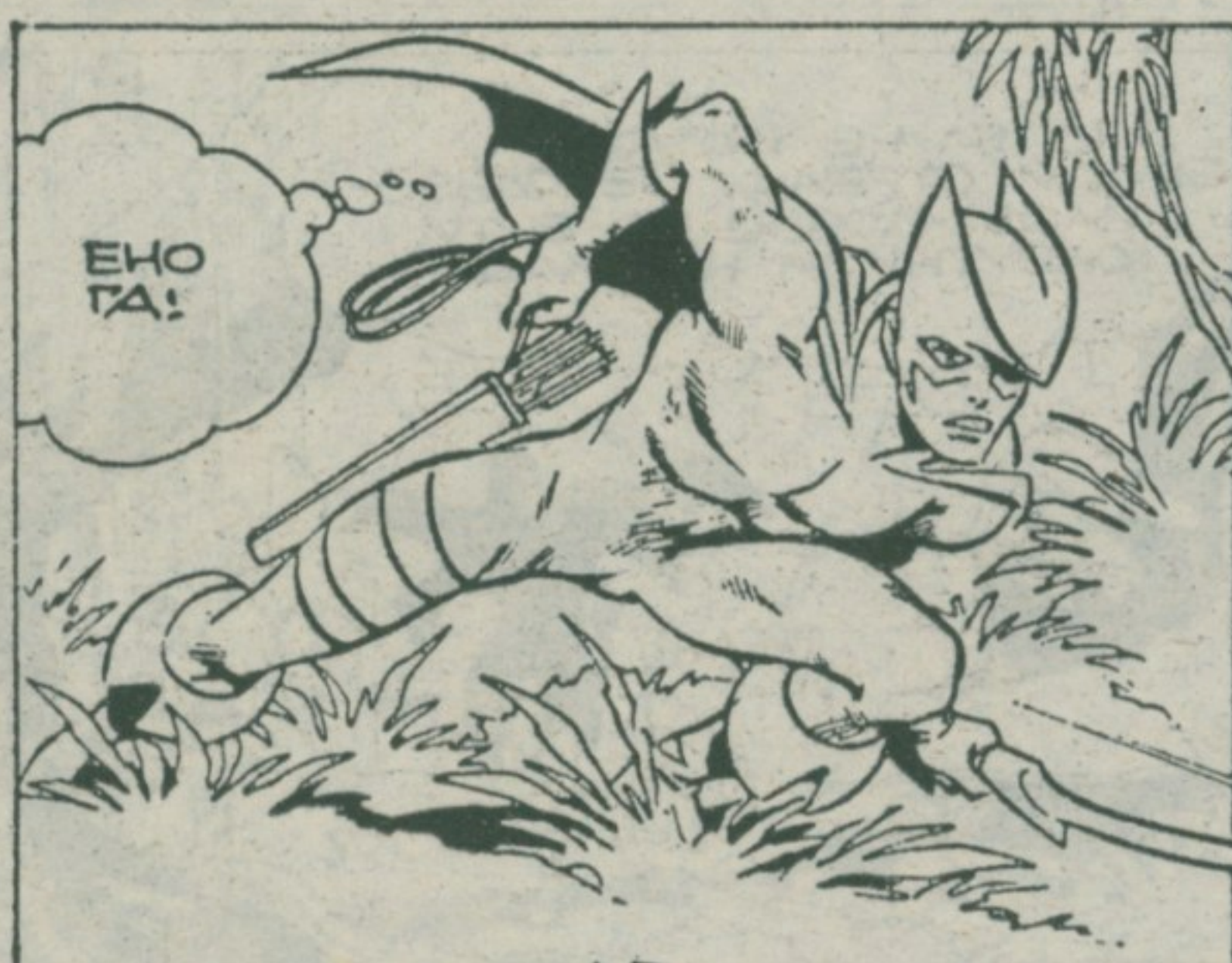
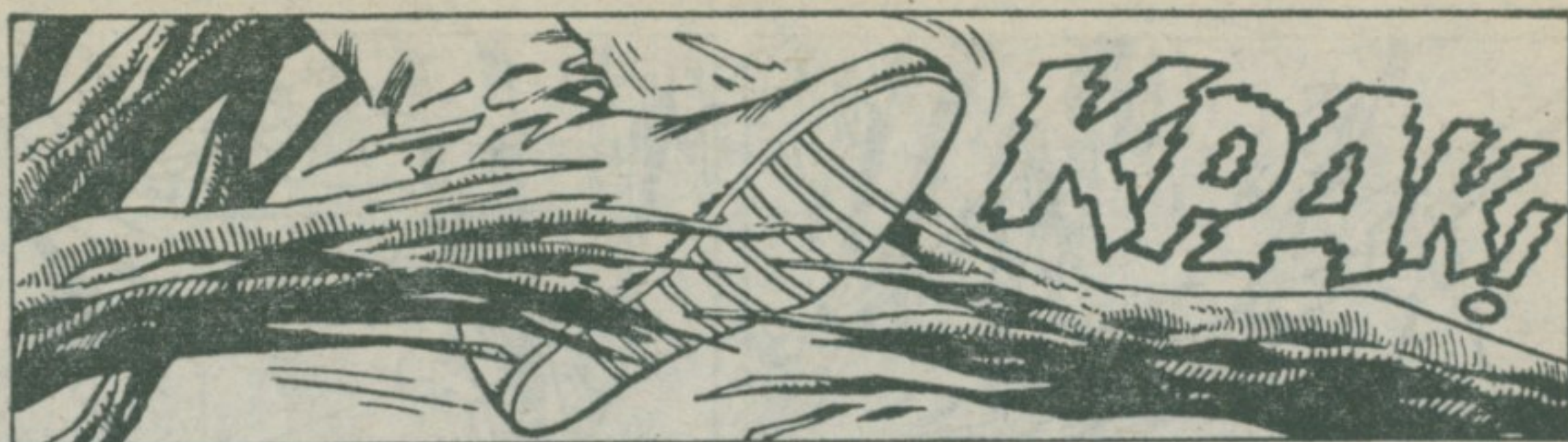
АКО ГА НЕ УХВАТИМ,
БЕЛОМ СТРЕЛЦУ ЈЕ ОДЗВО-
НИМО! КЛОВОС РЕ БИТИ
ОКРУТНИЈИ НО ИКАД!!!

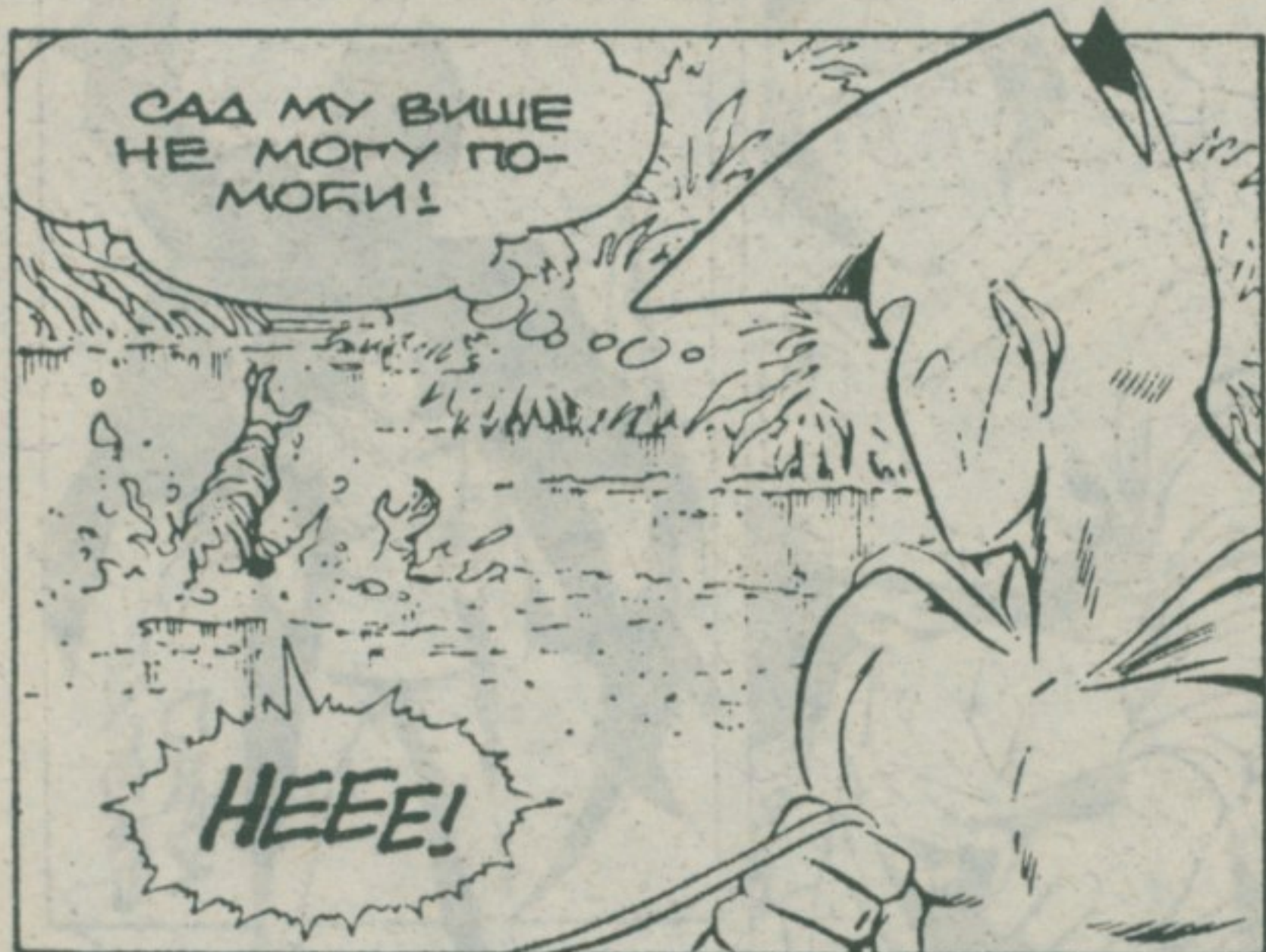

ОХ! НЕСТАДЕ
К'О ДА ЈЕ У
ЗЕМЉУ ПРО-
ПАО!

ХЕ! ХЕ! ДОБИ ЈОШ
МАЛО БЛИЖЕ,
МОМЧЕ!

ЗНАЧИ, ЈЕДАН
АВИОН ЈЕ УНИШТЕН!
ОСТАЈУ ЈОШ ДВА!
ДИВНЕ ЛИ
ВЕСТИ!

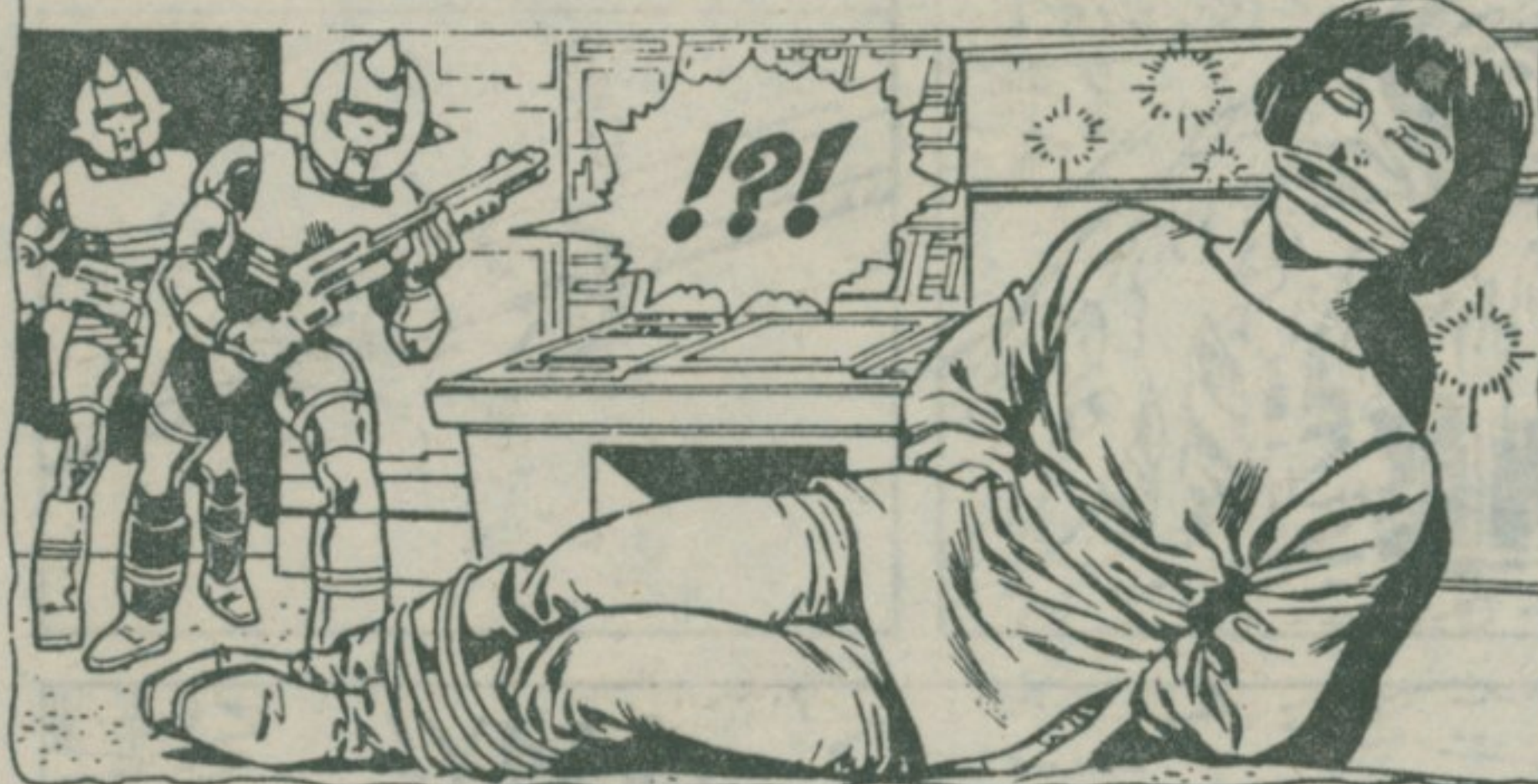

ЊИХОВА ПОСЛЕДЊА
ПОРУКА ЈЕ ГЛАСИЛА:
"ГАЂАМО СТРЕЛЦА!
ОТКРИЛИ СМО
ЗАВИНУ ПОВУ-
ЊЕНИКА!"

СЈАЈНО! А ФОРМУ-
ЛУ ЗА ГОРИВО?
ЈЕСИ ЛИ ЈЕ НА-
ЦАО У СТАРЧЕВОЈ
ЛАБОРАТОРИЈИ!

"НЕ... ГОСПОДАРУ! СТРЕЛАЦ ЈУ ЈЕ УЗЕО ПРЕ
НАС... УПАО ЈЕ ТАМО, БЕЗАО АСИСТЕН-
ТА И..."

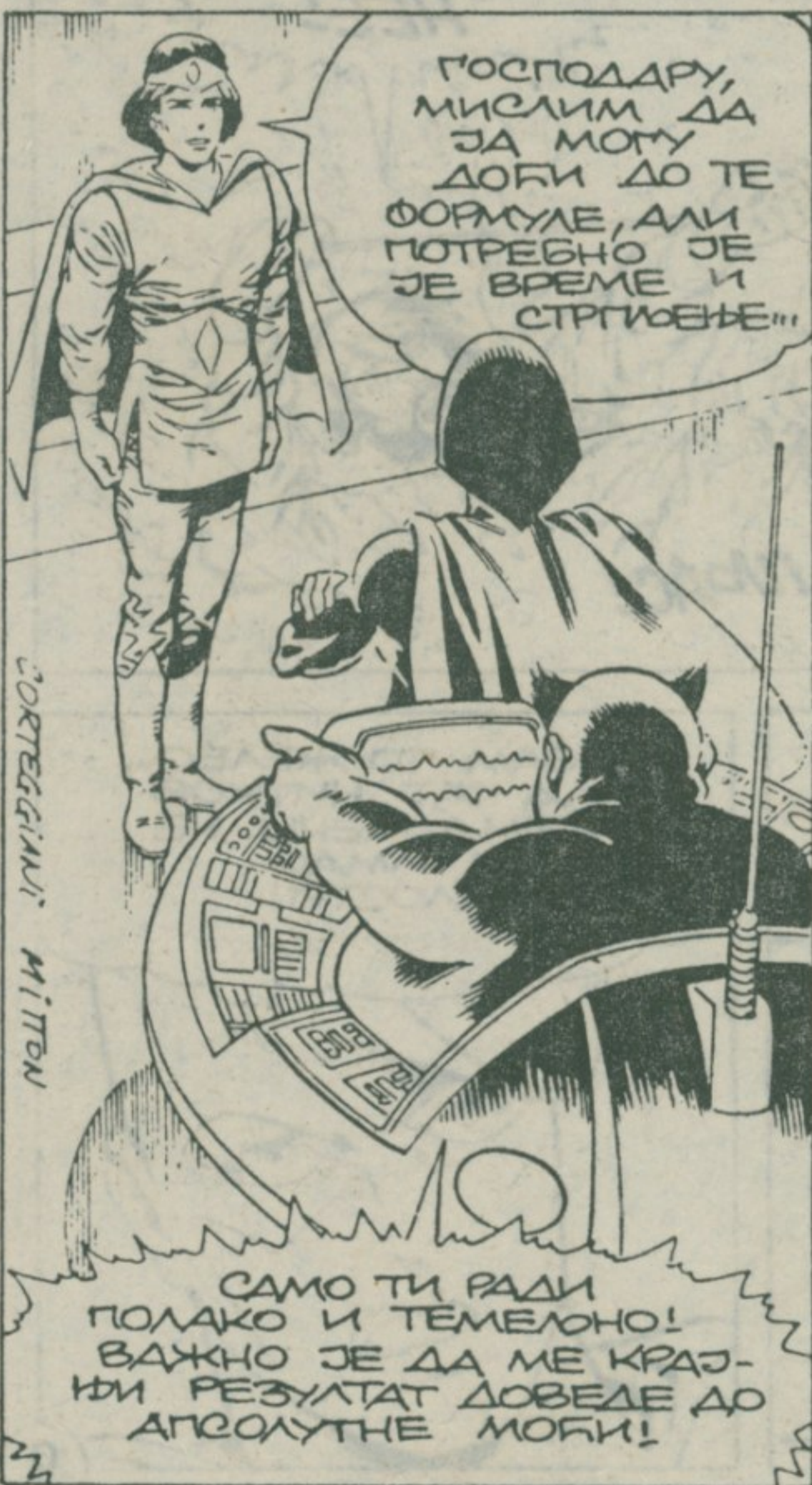
!?!

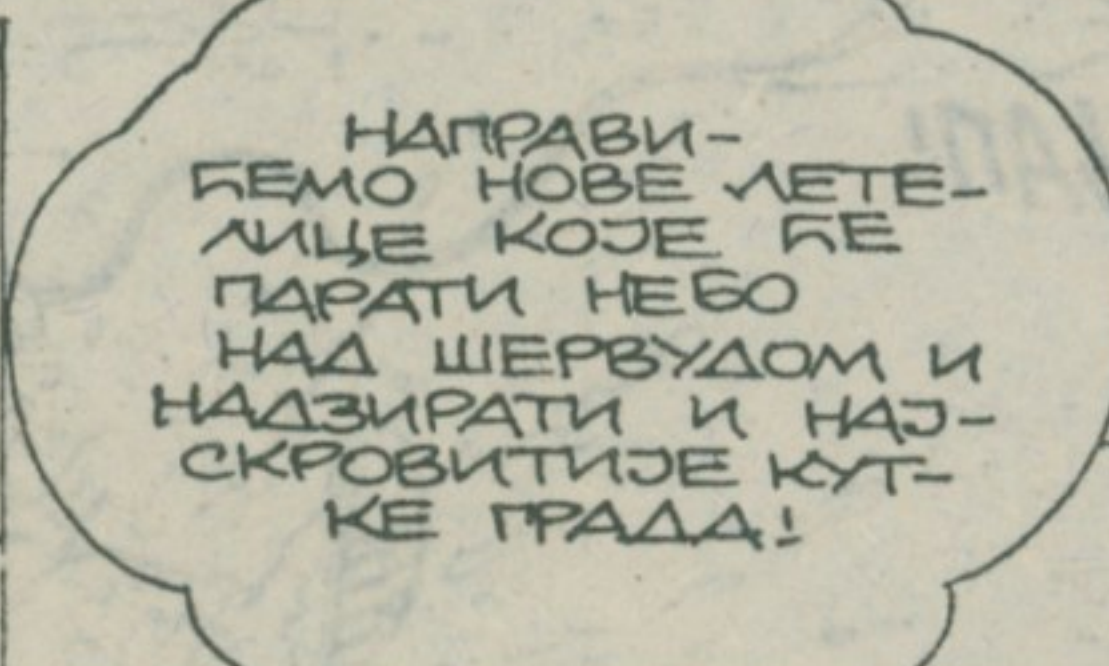
КОМАНДАНТА СКО-
ТА? ШТА ЈЕ С
ЊИМ?

ПРИЛИЧНО ЈЕ
УГРУВАН И ОШАМУ-
БЕН... АЛИ ФОРМУ-
ЛА ЈЕ ИЗБРИСА-
НА ИЗ МЕМО-
РИЈЕ КОМПЈУ-
ТЕРА!

ГОСПОДАРУ,
МИСЛИМ ДА
ЈА МОГУ
ДОЋИ ДО ТЕ
ФОРМУЛЕ, АЛИ
ПОТРЕБНО ЈЕ
ЈЕ ВРЕМЕ И
СТРПЉЕЊЕ...

НАПРАВИ-
БЕМО НОВЕ ЛЕТЕ-
ЛИЦЕ КОЈЕ ЋЕ
ПАРТИ НЕБО
НАД ШЕРВУДОМ И
НАДЗИРАТИ И НАЈ-
СКРОВИТИЈЕ КУЋ-
КЕ ГРАДА!

И ЗАИСТА. СВЕ ШТО ЈЕ СКОТУ И
ЊЕГОВИМ ПРИЈАТЕЉИМА БИЛО
ПОТРЕБНО ТО ЈЕ БИЛО ВРЕМЕ...

ЈЕ Л' ЈАСНО,
ЈАРГО?

САВРШЕНО
ЈАСНО,
ВАША ВИ-
СОСТИ!

ЈЕР, СВАКИ МИНУТ
ОДГОВЛАЧЕЊА,
ЗНАМО ЈЕ СЛА-
БЕЊЕ ТИРАНИО-
ВЕ МОЋИ...

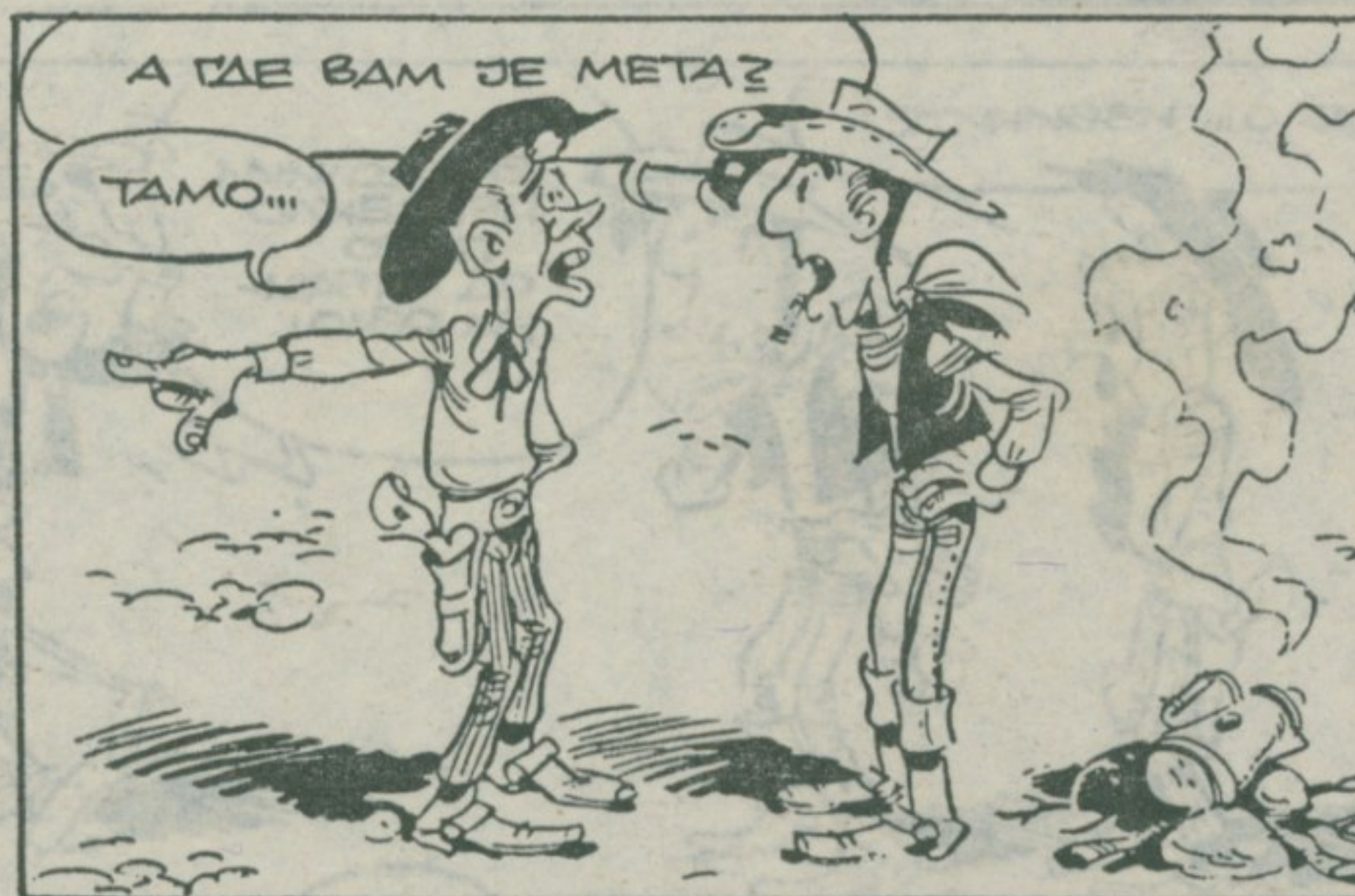
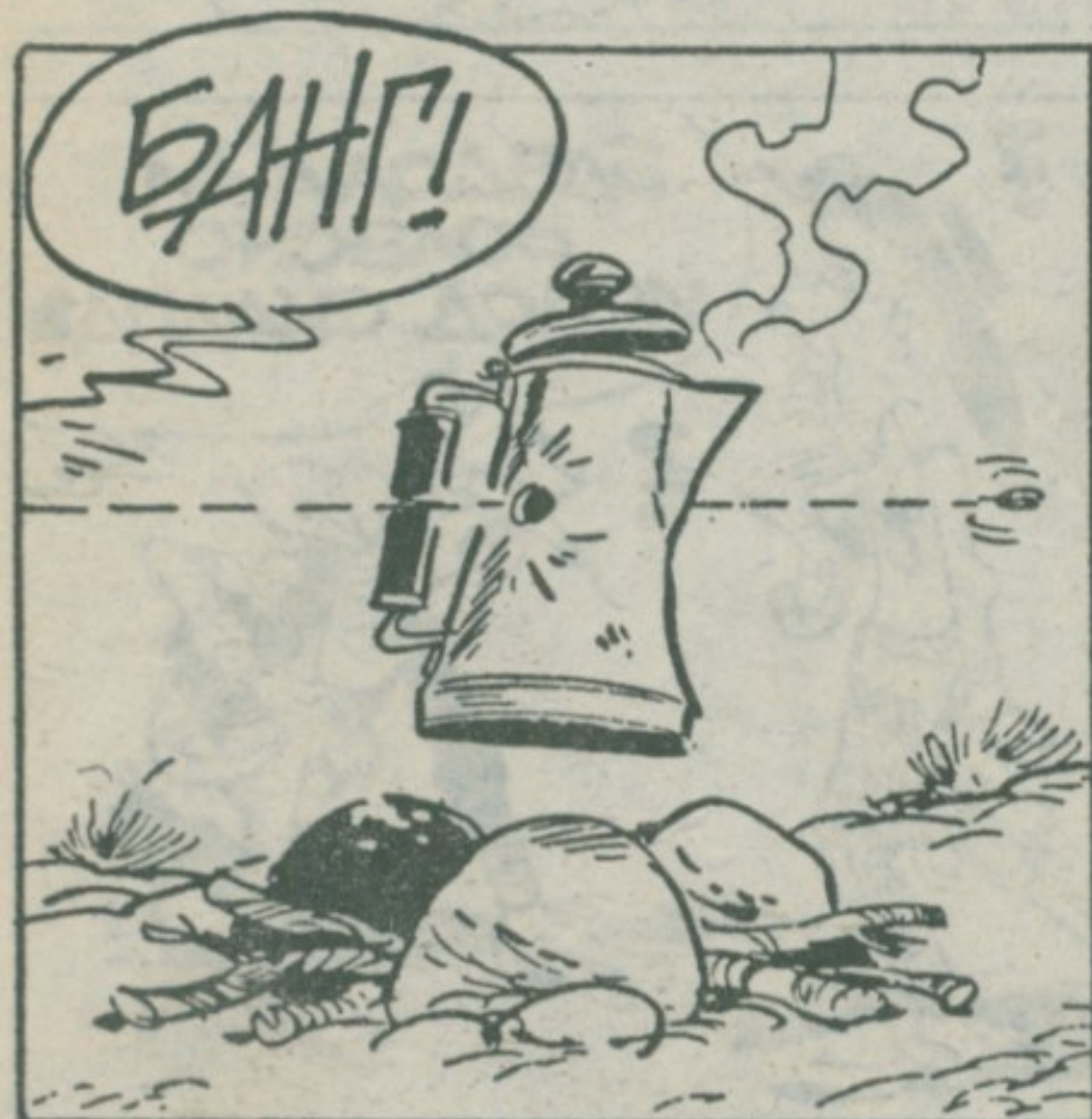
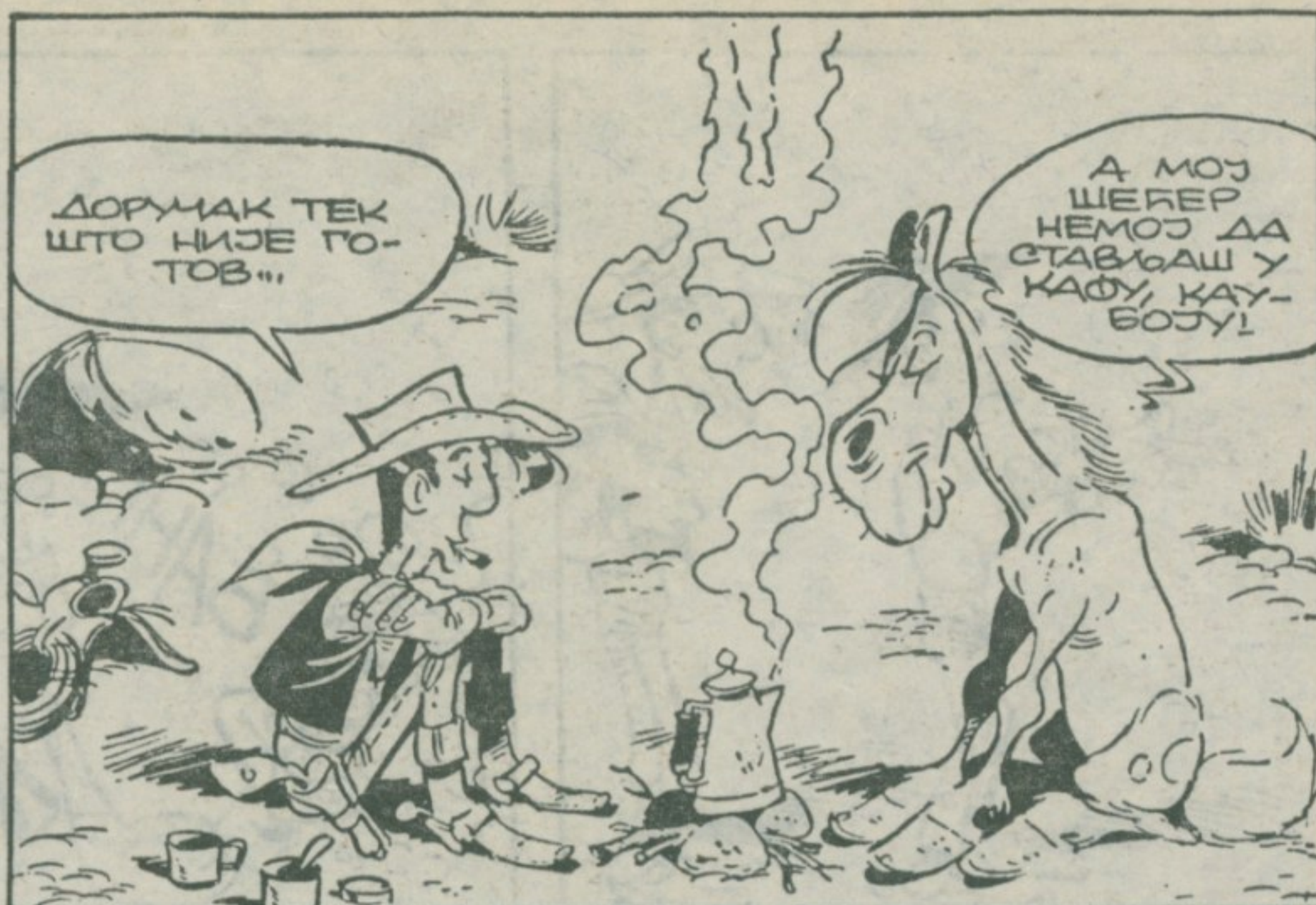

КРАЈ
ЕПИЗОДЕ

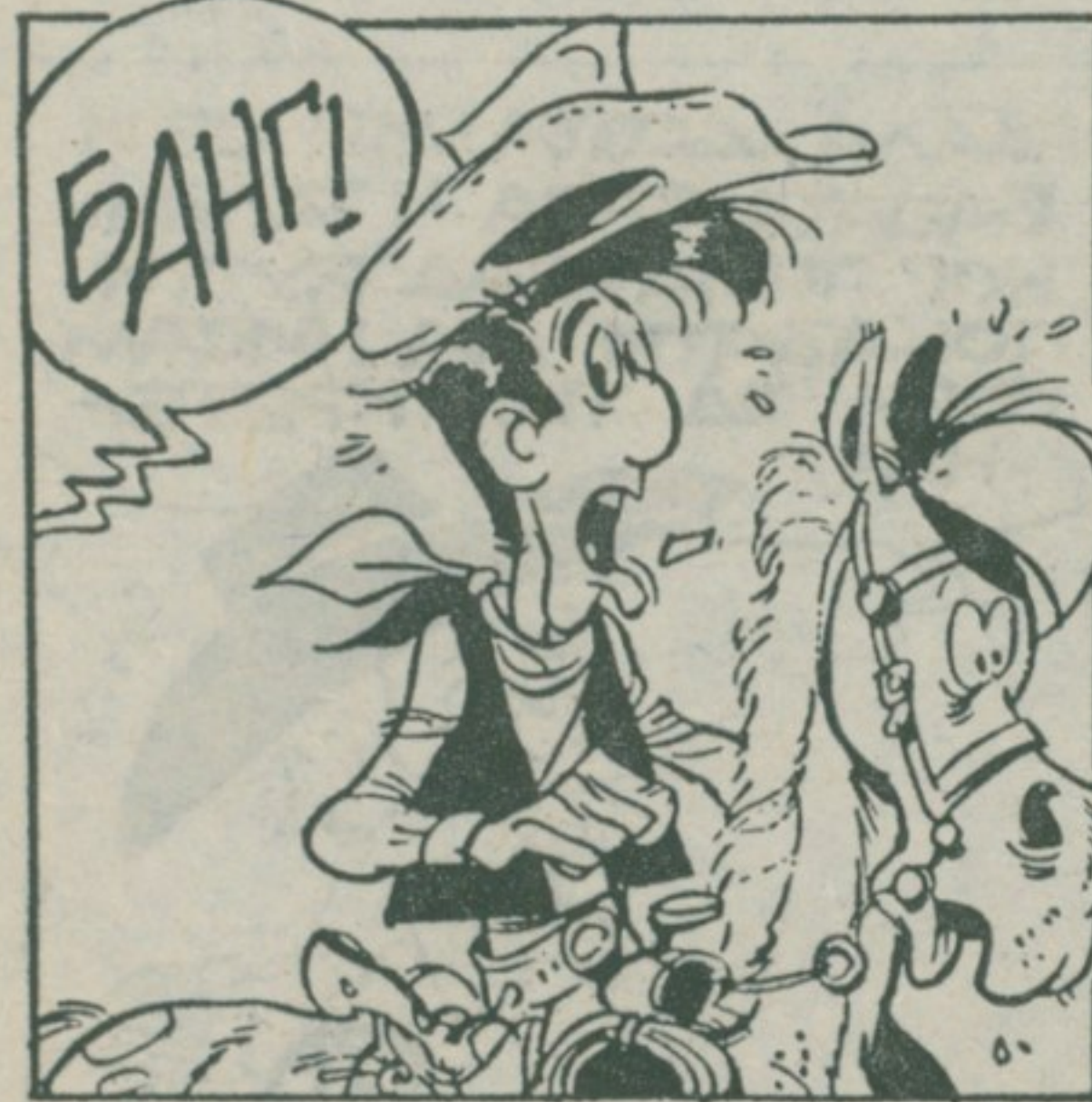
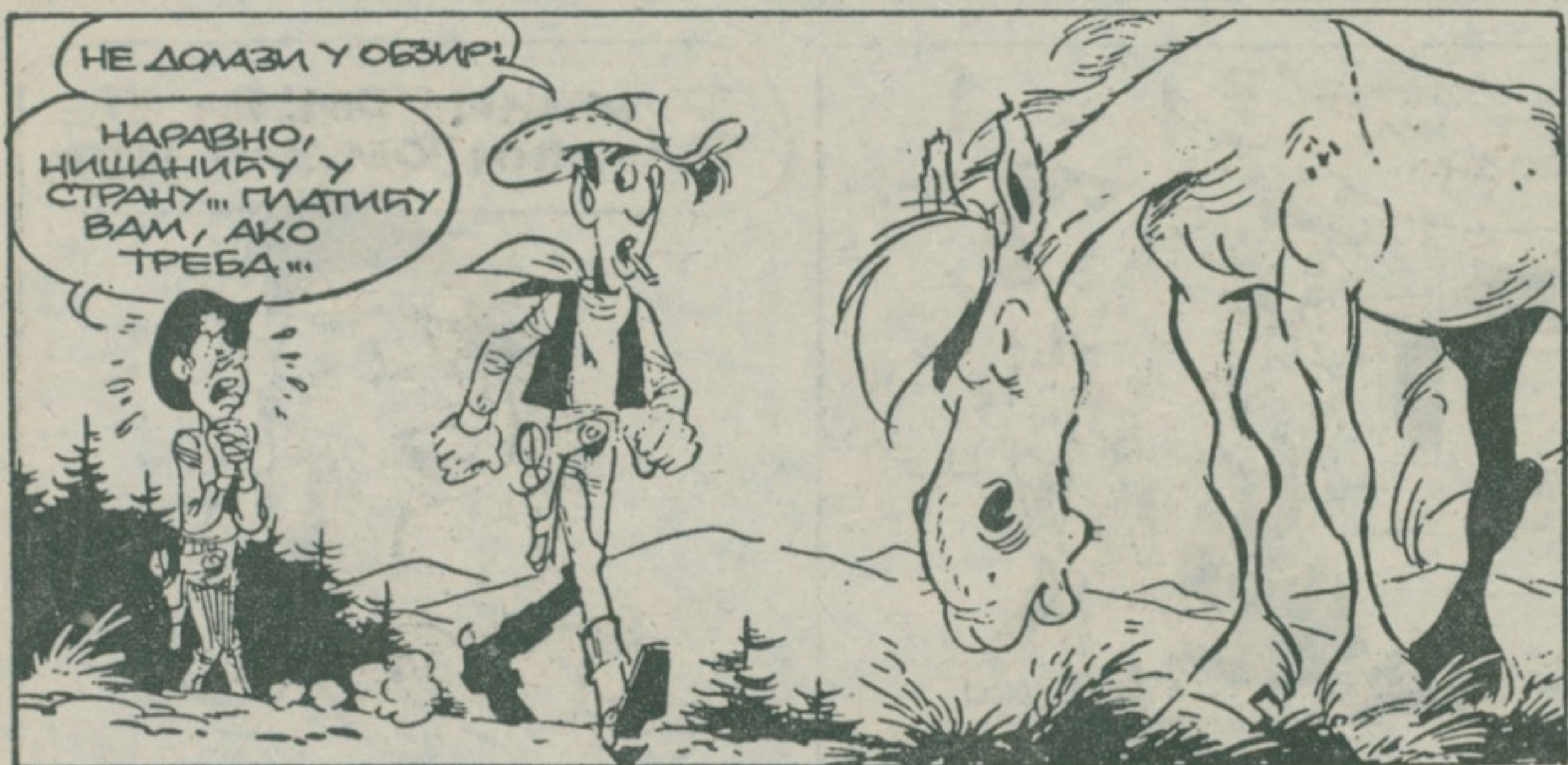
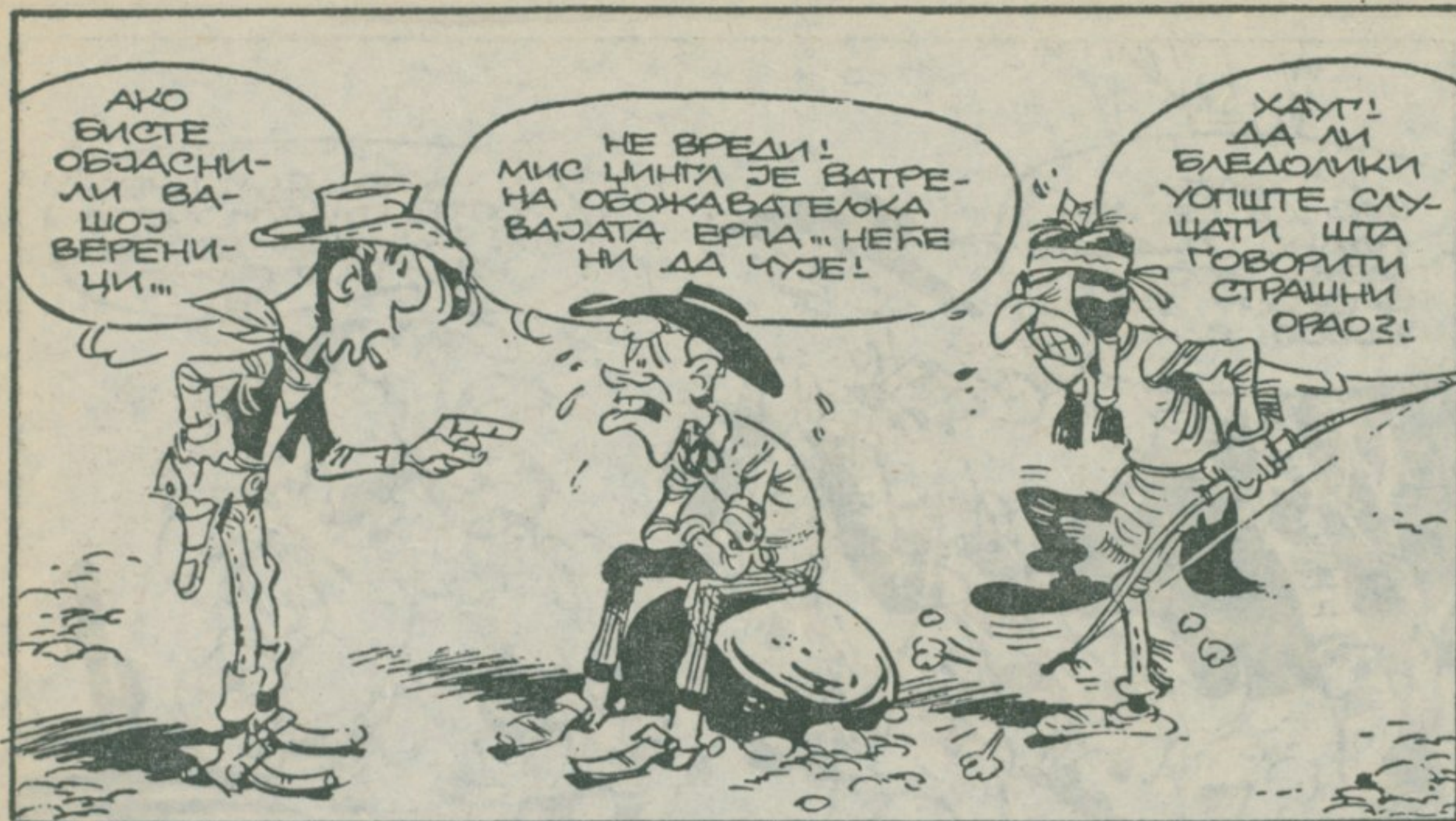
10

ТАЛИЧНИ ТОМ ВАЈАТЕРП БРОЈ ДВА

ВАЈАТЕРП, ШЕРИФ И НЕНАДМАШНИ
СТРЕЛАЦ ЧИЈЕ ЈЕ ИМЕ УШЛО У
ЛЕГЕНДУ ДИВЉЕГ ЗАПАДА.

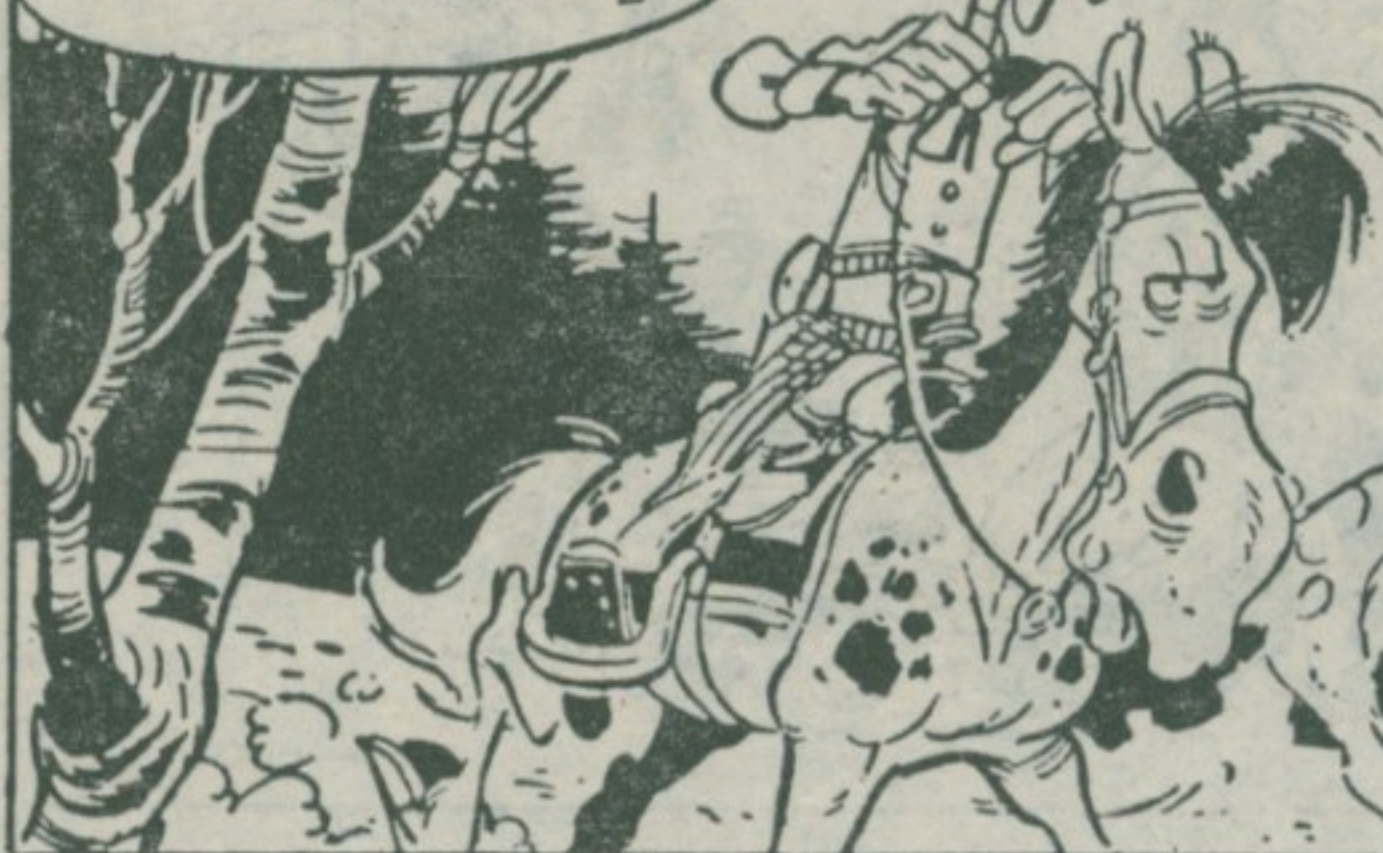

ОНДА, КРОЗ ЈЕДАН САТ,
НАЈИ БЕМО СЕ У ЧЕСНАТ
ТАЈНУ, НА ГЛАВНОЈ УЛИЦИ... ЈА
БУ БИТИ ТАМО СА МИС
ЏИНГА!

ОПТУЖИЉУ
ВАС ДА СЕ НЕ-
УЉУДНО ПОЧАШТЕ
ПРЕМА ЊОЈ, И
ИЗАЗВАЉУ ВАС НА
ДВОБОЈ! ВАЖИ?

ВАЖИ! САМО НЕ-
МОЈТЕ ПУЏАТИ У СТРА-
НУ! НАНИШАЈТЕ У МЕ-
НЕ, ИСИГУРНО ЈЕ!

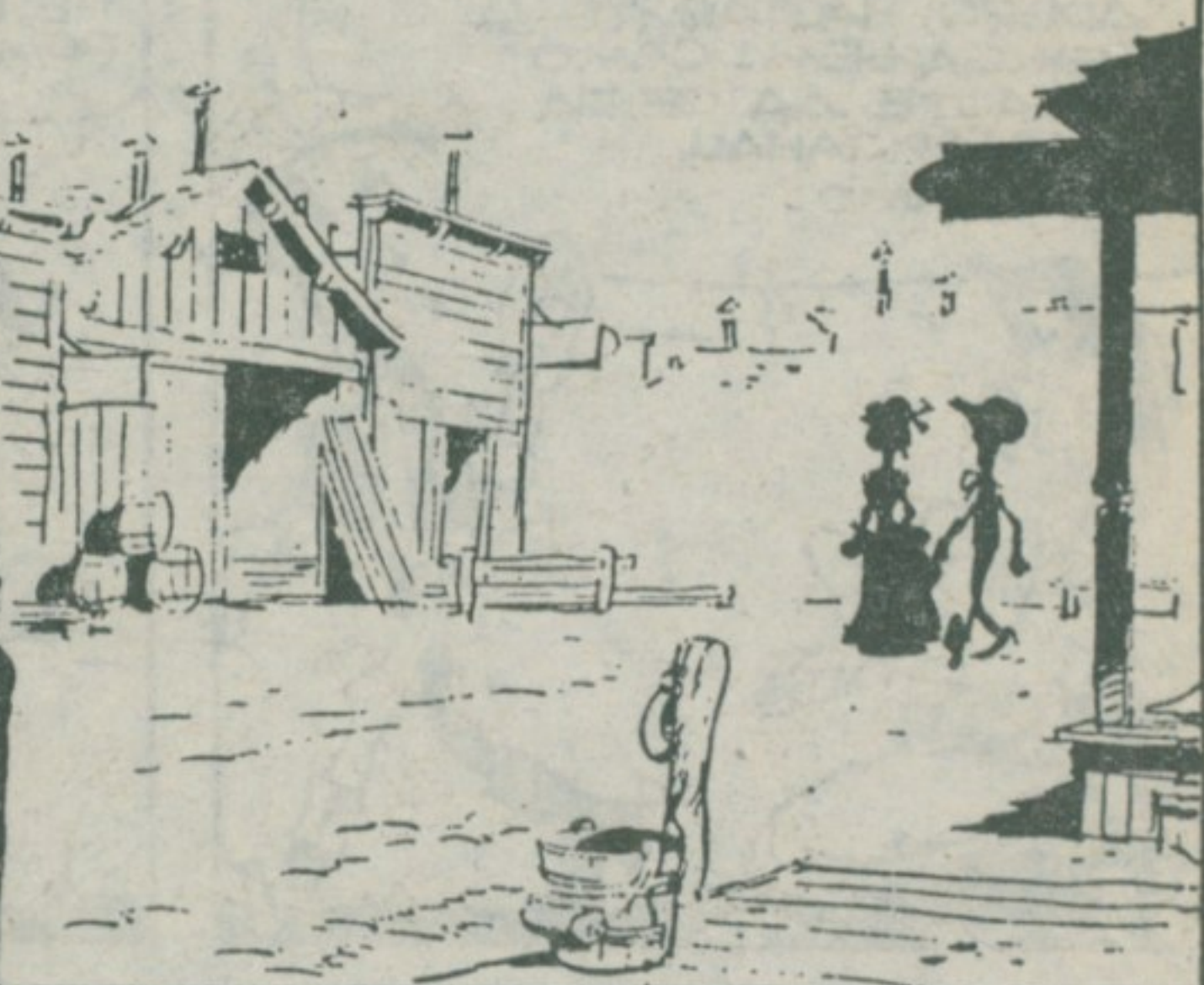

КАСНИЈЕ, НА
ГЛАВНОЈ УЛИЦИ
ЧЕСНАТ ТАЈНА...

НЕУЉУДАН...
НЕУЉУДАН...
ШТА ДА РА-
ДИМ ДА
ВИХ ИСПАО
НЕУЉУ-
ДАН?

АХА,
ЕВО
ИХ...

ЕЈ... ОВАЈ... ГОСПОЈИ-
ЦЕ... ВИ СТЕ, ХМ...
БАШ ЗГОДНИ...

?

ТАЛИЧНИ ТОМ! ВИ СТЕ
ТАЛИЧНИ ТОМ, ЗАР НЕЗ!

ЈА...
ОВАЈ...

ОХ! ЛЕРОЈЕ, ТО
ЈЕ ТАЛИЧНИ
ТОМ! ОН ЈЕ
РАЗАН ВАЈАТУ
ЕРТУ! ЕХ, ДА СИ
ТИ КАО ОН...

ТА-
ЛИЧНИ
ТОМ?

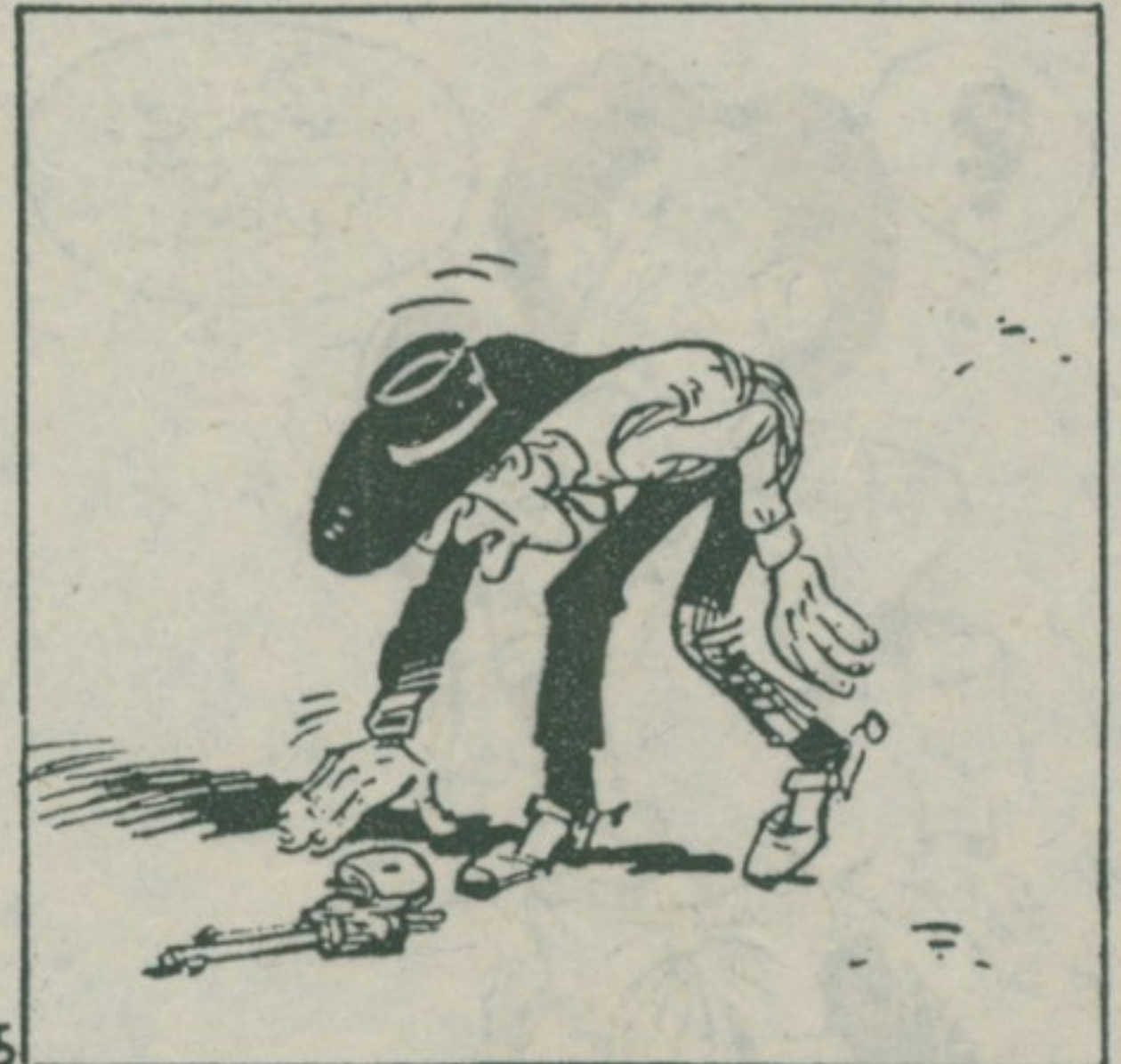

ВААА, ДОСТА МИ ЈЕ И
ВАЈАТА ЕРПА И ТАЛИЧ-
НОГ ТОМА! САД БУ ТИ
ПОКАЗАТИ ДА НИСАМ
ГОРИ ОД ТИХ КРЕТЕ-
НА!

ЗА ТО ВРЕМЕ У НЕПОСРЕДНОЈ БЛИЗИНИ, ОДИПРАВЛА СЕ ГИДАНКА...

ШУПИЈА ЗАЛЕПИТЕ
НА КАРТОН И ИСЕЦИТЕ

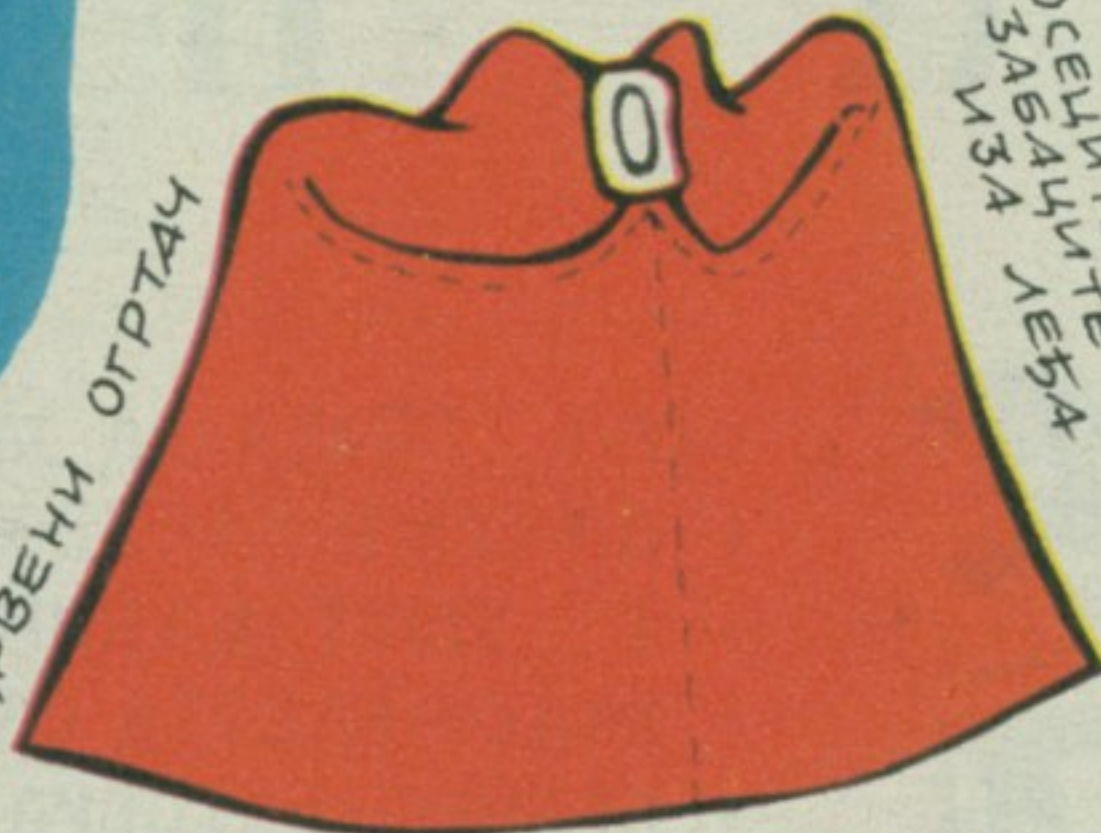

БЕРЕТКА

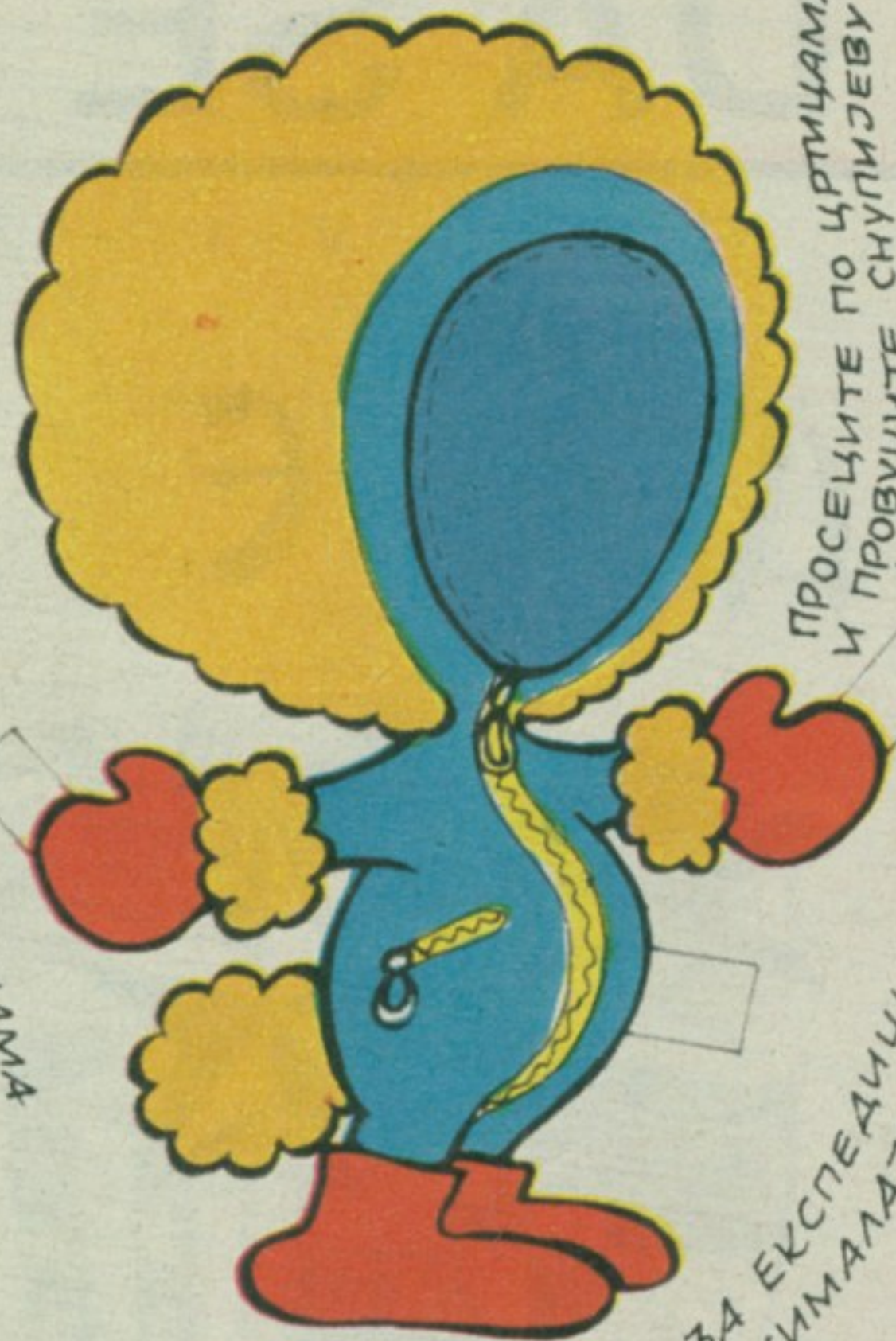

ПРОСЕЦИТЕ ПО ЦРТИЦАМА

ЦРВЕНИ ОГРТАЧ

ПРОСЕЦИТЕ ПО ЦРТИЦАМА
И ЗАБАЦИТЕ ЛЕЂА

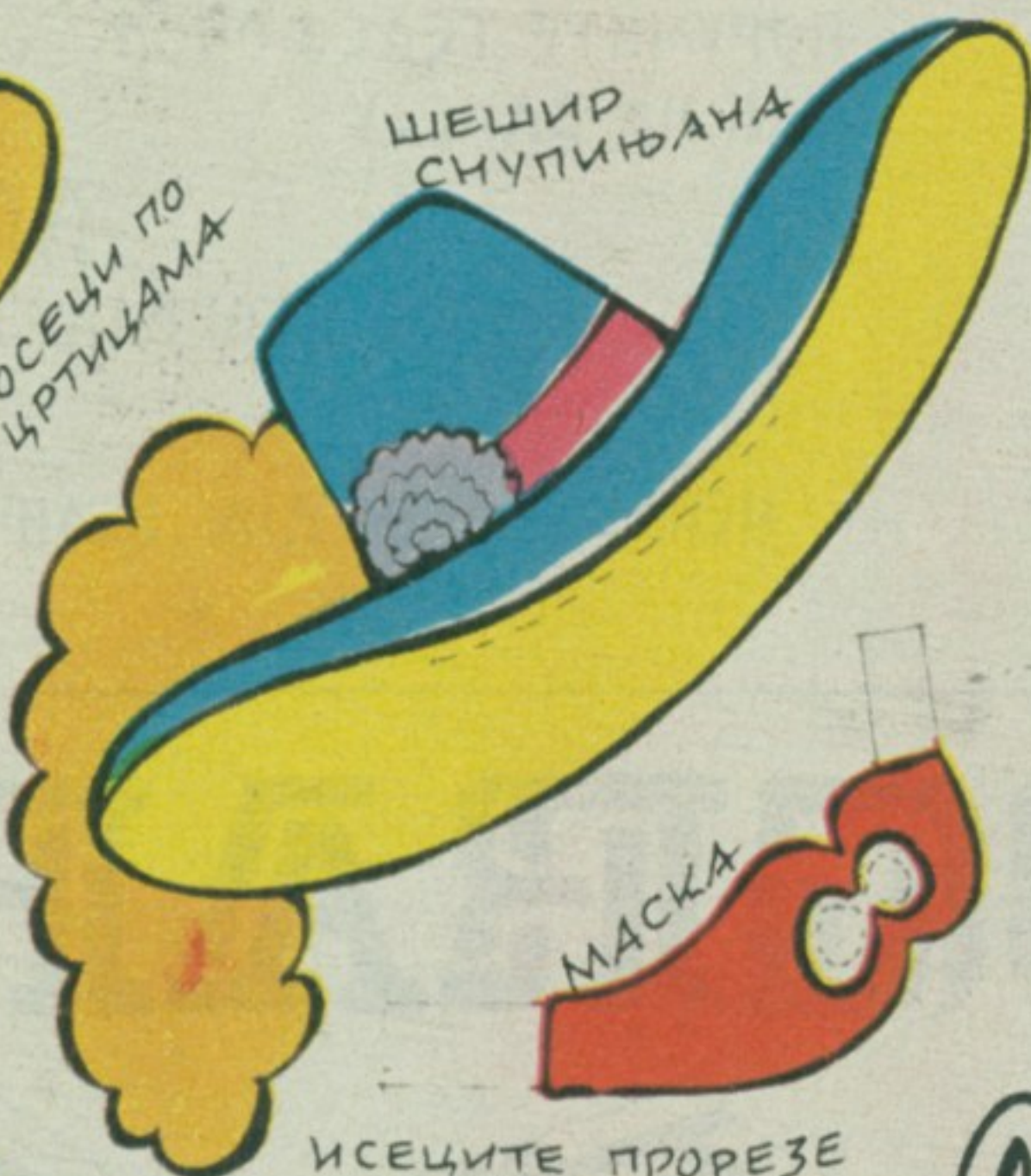
ПРОСЕЦИТЕ ПО ЦРТИЦАМА
И ПРОВУЦИТЕ ШУПИЈЕВУ
ЉУШКУ

ОДЕЛО ЗА ЕКСПЕДИЦИЈУ
НА ХИМАЛАЈЕ

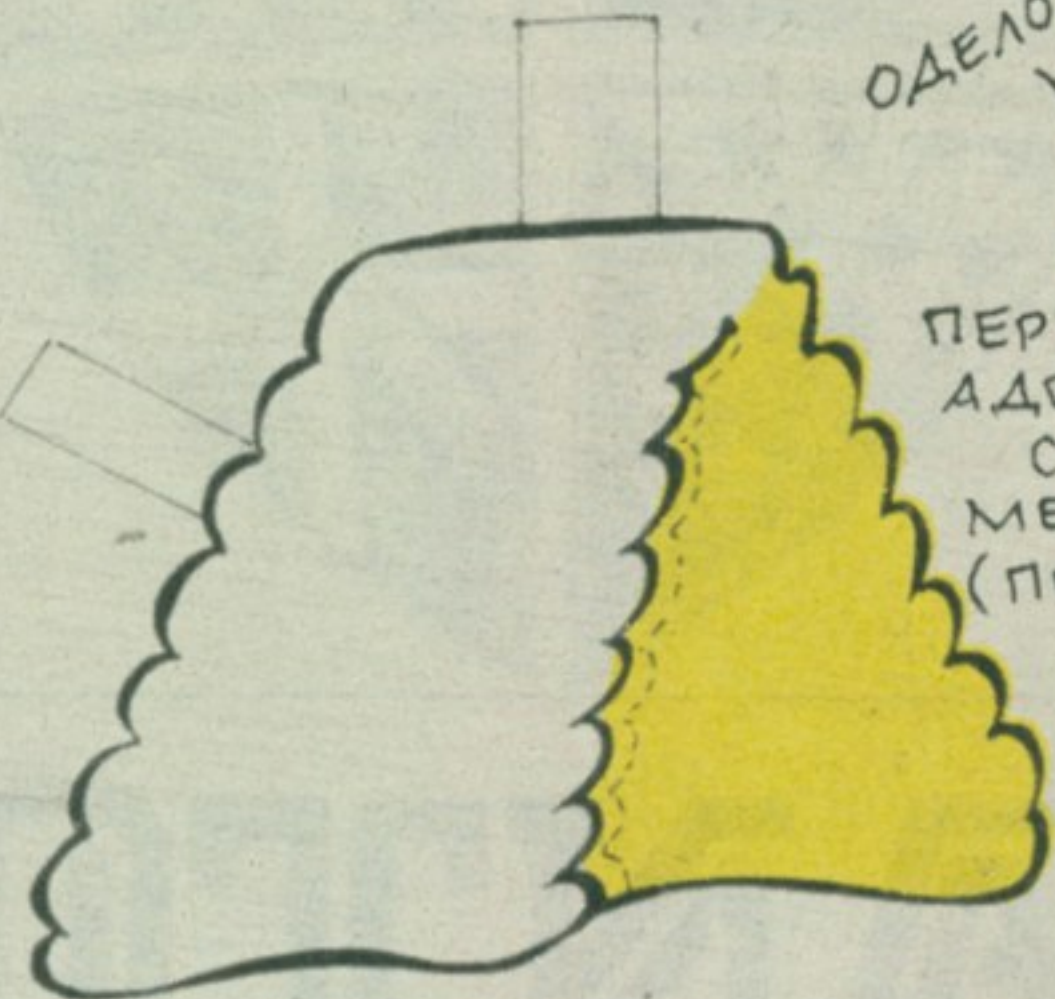
ПРОСЕЦИ ПО
ЦРТИЦАМА

ШЕШИР
ШУПИЈАНА

МАСКА

ИСЕЦИТЕ ПРОРЕЗЕ
ЗА ОЧИ ПО
ЦРТИЦАМА

ПЕРИКА ЗА
АДВОКАТА
ШУПИ
МЕЈСОНА
(ПРОСЕЦИТЕ
ПО
ЦРТИЦА-
МА)

МАНТИЛ И ШЕШИР

ОБИЦТЕ
ШУПИЈА

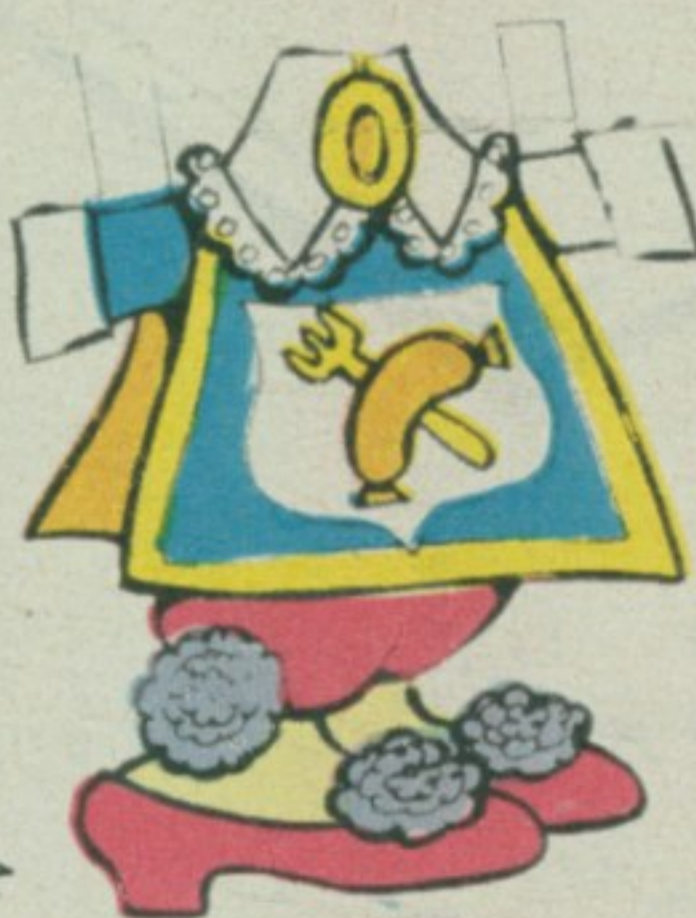

кућак

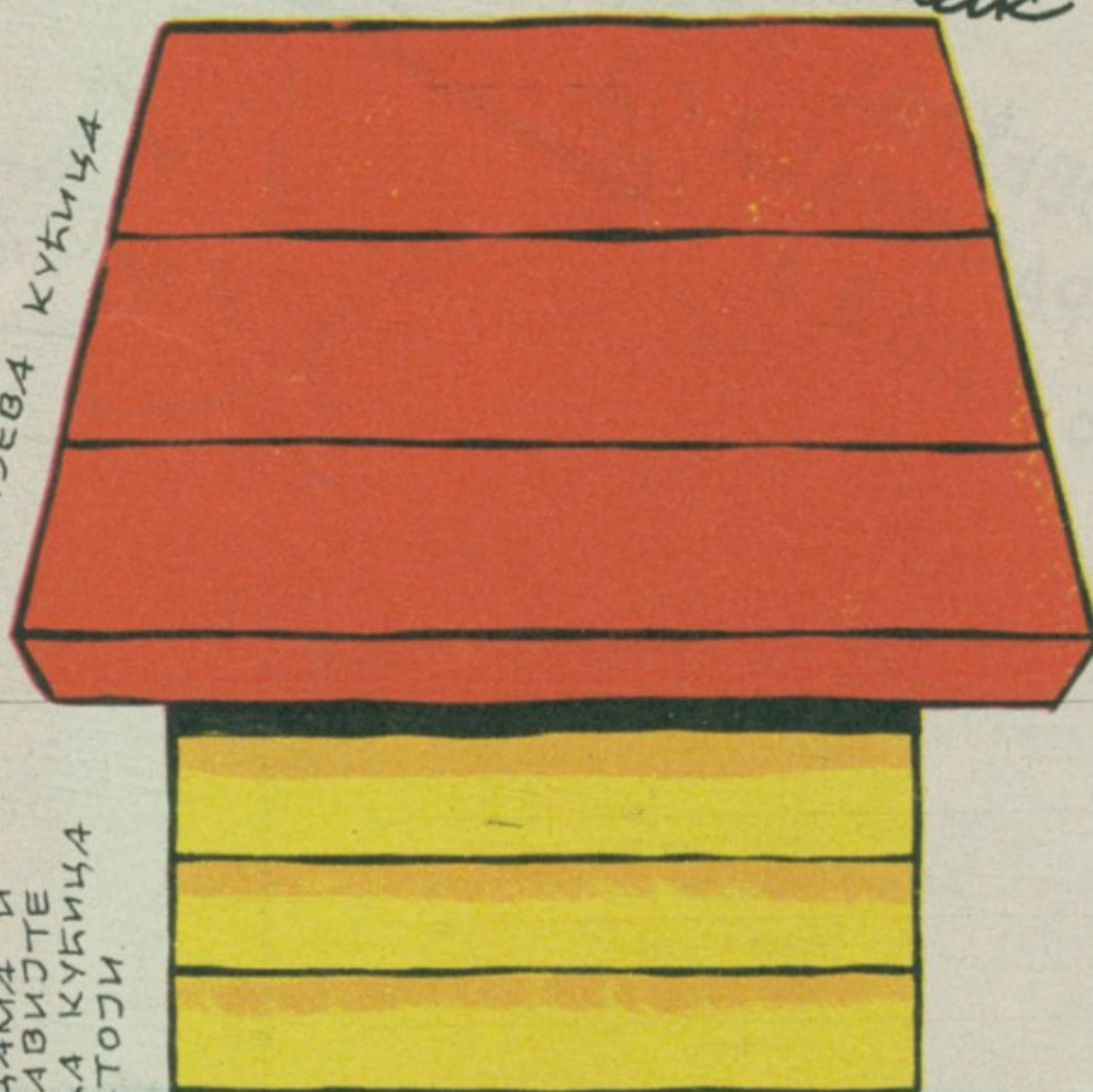
ОДОРА АДВОКАТА
ШУПИ МЕЈСОНА

ОДЕЛО ШУПИЈАНА

ШУПИЈЕВА КУЌИЦА

ПИЏАМА

ТРЕНЕРКА И
ПАТИКЕ

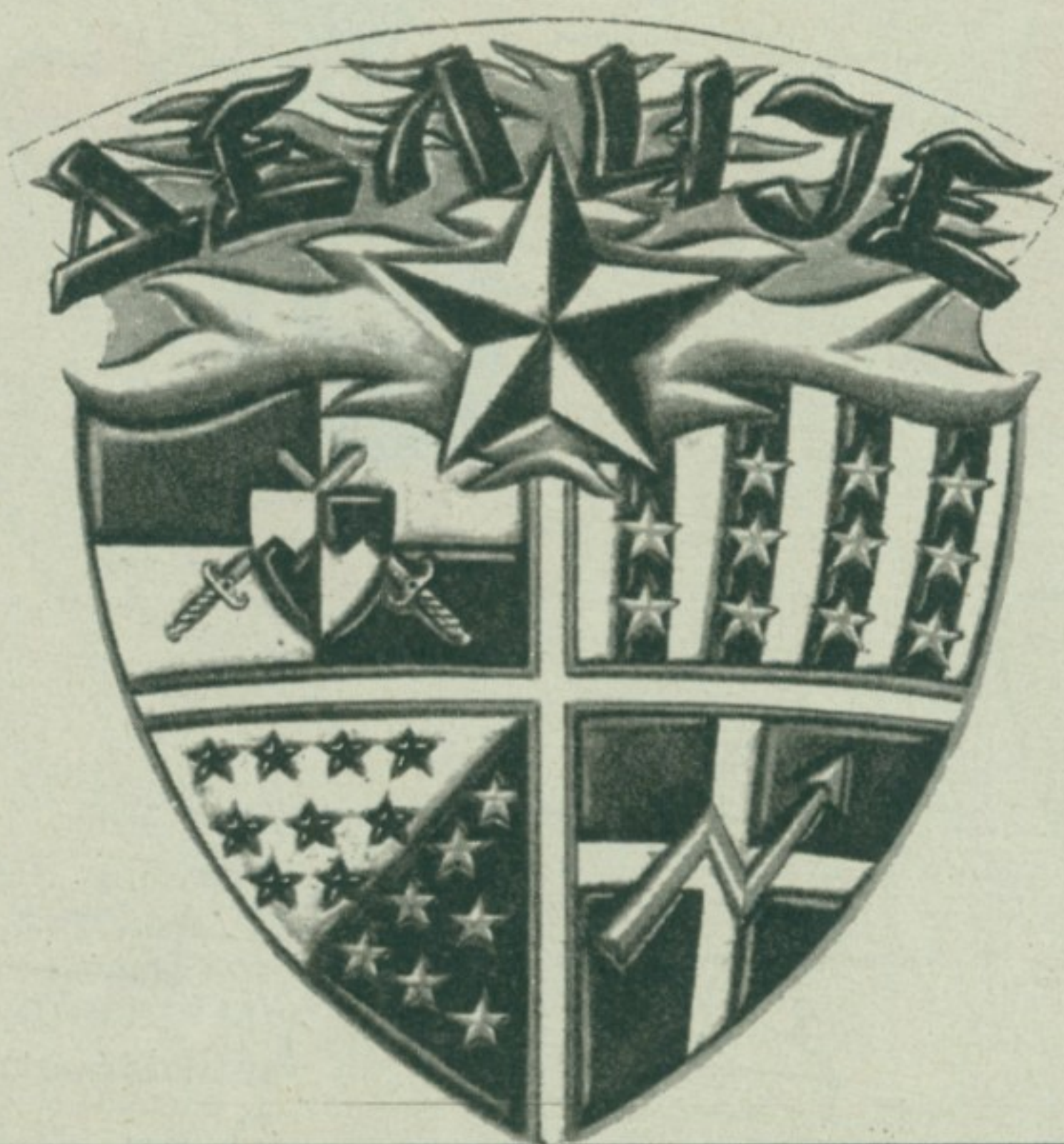

ИСЕЦИТЕ ПО
ЦРТИЦАМА И
ПРЕСАВИЈУЈТЕ
ТАКО ДА КУЌИЦА
СТОЈИ

DA SE ZNA KO JE KO

G R B O V I Z A J A K N E S A M O Z A

Д Е Л И Ј Е

ОСИМ ГРБОВА ЗА ЈАКНЕ МОЖЕТЕ ПОРУЧИТИ:

- АМЕРИЧКЕ БЕЗБОЛ КАПЕ СА ГРБОМ ДЕЛИЈА
- Т - SHIRT МАЈИЦЕ СА ВЕЛИКИМ АМБЛЕМОМ
- ВИДЕО КАСЕТА СА ЗВЕЗДИНОГ СЕВЕРА
- ВЕЛИКЕ ФОТОГРАФИЈЕ ДЕЛИЈА - СЕВЕР

ПОРУЧИТЕ ТЕЛЕФОНОМ: 011 / 339 570, 347 631
ИЛИ НА АДРЕСУ:

АМОС

11000 БЕОГРАД, КНЕЗ ДАНИЛОВА 24

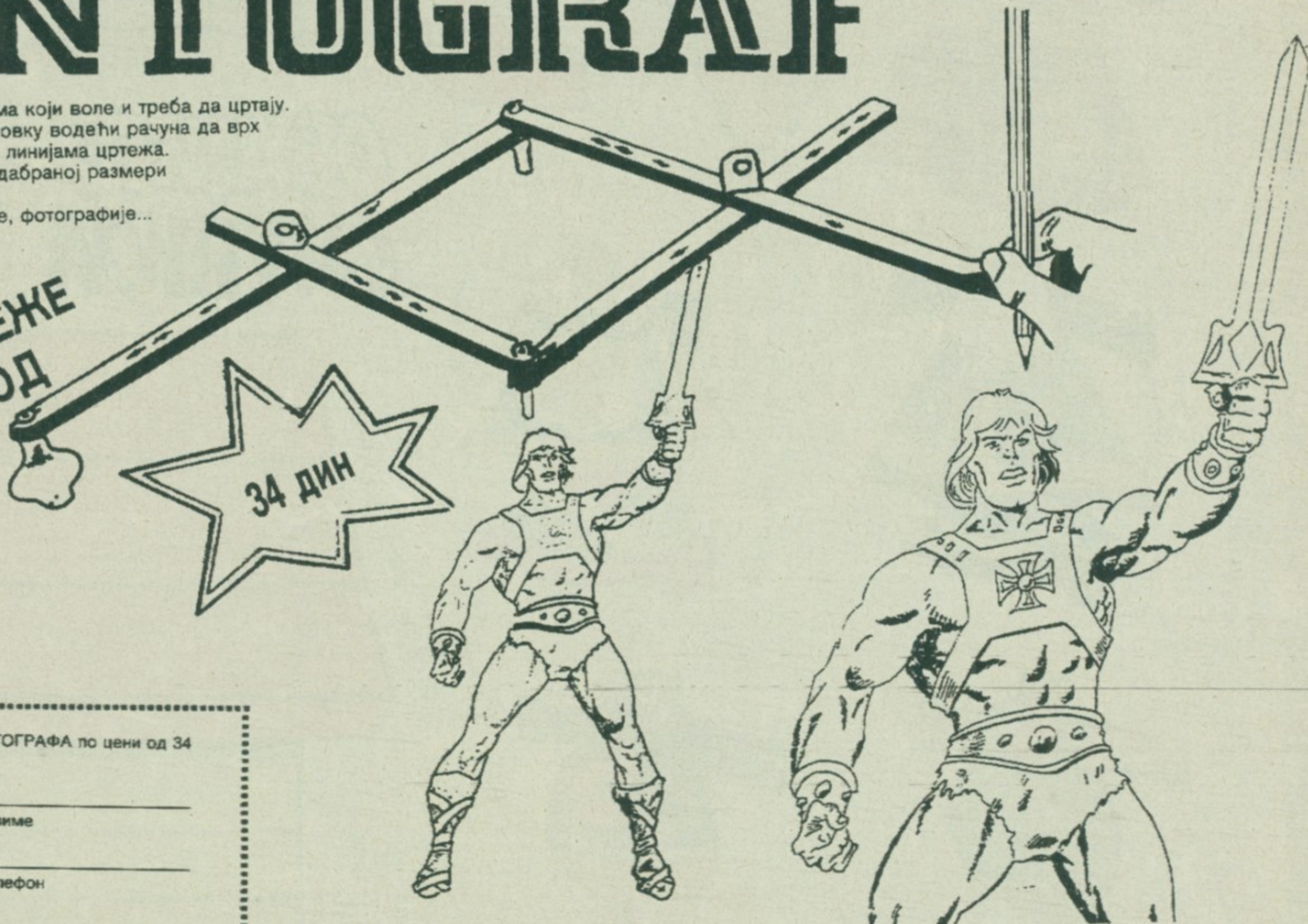
ЦЕНА ГРБА: 96 ДИН. ВЕЛИЧИНА: 21 x 19 ЦМ

ПАНТОГРАФ

ПАНТОГРАФ помаже онима који воле и треба да цртају.
Једноставно померајте оловку водећи рачуна да врх
шиљка пантографа иде по линијама цртежа.
На овај начин можете у одабраној размери
повећати разне цртеже,
географске карте, постере, фотографије...

ПОВЕЋАВА ЦРТЕЖЕ
У РАЗМЕРАМА ОД
1,5:1 ДО 5:1

34 ДИН

Наручујем _____ ком ПАНТОГРАФА по цени од 34 динара

Име и презиме

Адреса и телефон

Место

Плаћање поузећем увећано за трошкове поштарине
„КОМЕХ“ – АГ, Земун, ул. Тошин бунар 19, 11080 Зе-
мун. Тел. 196-154.

Продаје:
КОМЕХ-АГ, Земун, Т. Бунар 19,
ПРОСВЕТА, Чика Љубина 1

Дрски капетан из Кепеника

ПЛЈАЧКА У ИМЕ ЦАРА

— Позовите ми кочију — обрати се нареднику задовољни капетан.

Рођени глумац

Чим су војници стигли у Берлин и Главном штабу предали „ухапшеног“ председника општине — пукла је брука. Новинари су сазнали међу првима и бацили се на писање. Причу су убрзо пренеле готово све европске новине, а ни новинари преко Океана нису пропустили да о превари напишу коју реч. Свет се смејао, Немци увређено шапутали, а официри беснели доживљавајући то као шамар. Њихово војничко достојанство било је повређено. Зар један сиромашак, ситни преварант и лопов све то да им приреди? Да нико, па ни један председник општине, не примети да се у оделу капетана пруске гарде крије протува?

Лажног капетана брзо су ухапсили. Он, уосталом, није ни покушавао да се сакрије. Чекао је суђење, али како је време одмицало, тако је бесувређених сплашњавао. Кажу да се чак и цар Вилхелм II насмејао кад је чуо за ову фарсу.

Фогт, кога су сада сви звали Капетан из Кепеника, осуђен је на четири године затвора, али је због доброг владања одлежао само две. За то време помно је пратио све што су новине писале о њему. Одушевило га је мишљење једног новинара да је „изузетан глумачки таленат“. То је утицало да донесе животну одлуку: поштено ће зарађивати хлеб. Одевен у униформу пруског капетана Фогт је у провинцијским позориштима и кафанама изводио своју славну превару. Људи су долазили да уживају у дрскости ситног преваранта који је насамарио привилеговану класу.

Подвиг Вилхелма Фогта инспирисао је немачког драмског писца Карла Цукмајера да напише комедију „Капетан из Кепеника“ (1931). Седамдесетих година извођена је и у Југословенском драмском позоришту.

И. П. З.

**Ово је прича о
ситном лопову
који је надмуд-
рио власт и за-
смејао свет**

одлучио да с осветом крене од Градске куће. Шепурећи се у капетанској униформи коју је купио у некој старинарници, наредио је чети да га прати до општине. Ту им даде знак да стану а нареднику рече да чека даља упутства. Не јављајући се нижим службеницима, лажни капетан улете прво у собу председника општине.

— Ухапшени сте! — обрати се председнику строгим гласом.

— Зашто? Шта сам урадио? Где вам је налог за хапшење? Фогта није било лако збунити.

— Хапсим вас у име цара Вилхелма II. Војна тајна. Што се налога тиче, зар се усуђујете да сумњате у реч једног капетана? Наредниче, сместа га изведите напоље и чекајте ме.

Дрхтећи од страха, председник општине изађе у пратњи наредника. Није му било ни на крај памети да се иза маске одважног капетана крије преступник кога је више пута слао у затвор.

Охрабрен овим успехом, Фогт одлучи да сврати и до општинског благајника.

— Предајте ми сав новац. Не оклевајте, жури ми се!

— Жао ми је, капетане, али наређења примама само од председника општине...

— Председник општине је ухапшен, ја сам сада највиша власт у Кепенику...

Благајник дрхтавим рукама пружи ковчежић с новцем. Капетан изброја, написа признаницу и напусти просторију. Испред општине чекали су га војници којима нареди да ухапшеника спроведу у Берлин и предају га Главном војном штабу.

погрешивости тињала је у њему подуже. И једног дана, удешен као капетан пруске гарде, уфитиљених и напомађених бркова, пришао је чети војника која је марширала улицама Тегела. Стали су као укупани на његов знак а наредник је салутирао.

— Његово царско височанство захтева од мене да обавим нарочити задатак — обратио се гласом који не трпи поговор. — Ви ћете ми у томе помоћи. Пратите ме!

У беспрекорном поретку војници су одмарширали до железничке станице и ушли у воз за Кепеник. Лажни капетан гладио је своје бркове и с висине одмеравао војнике.

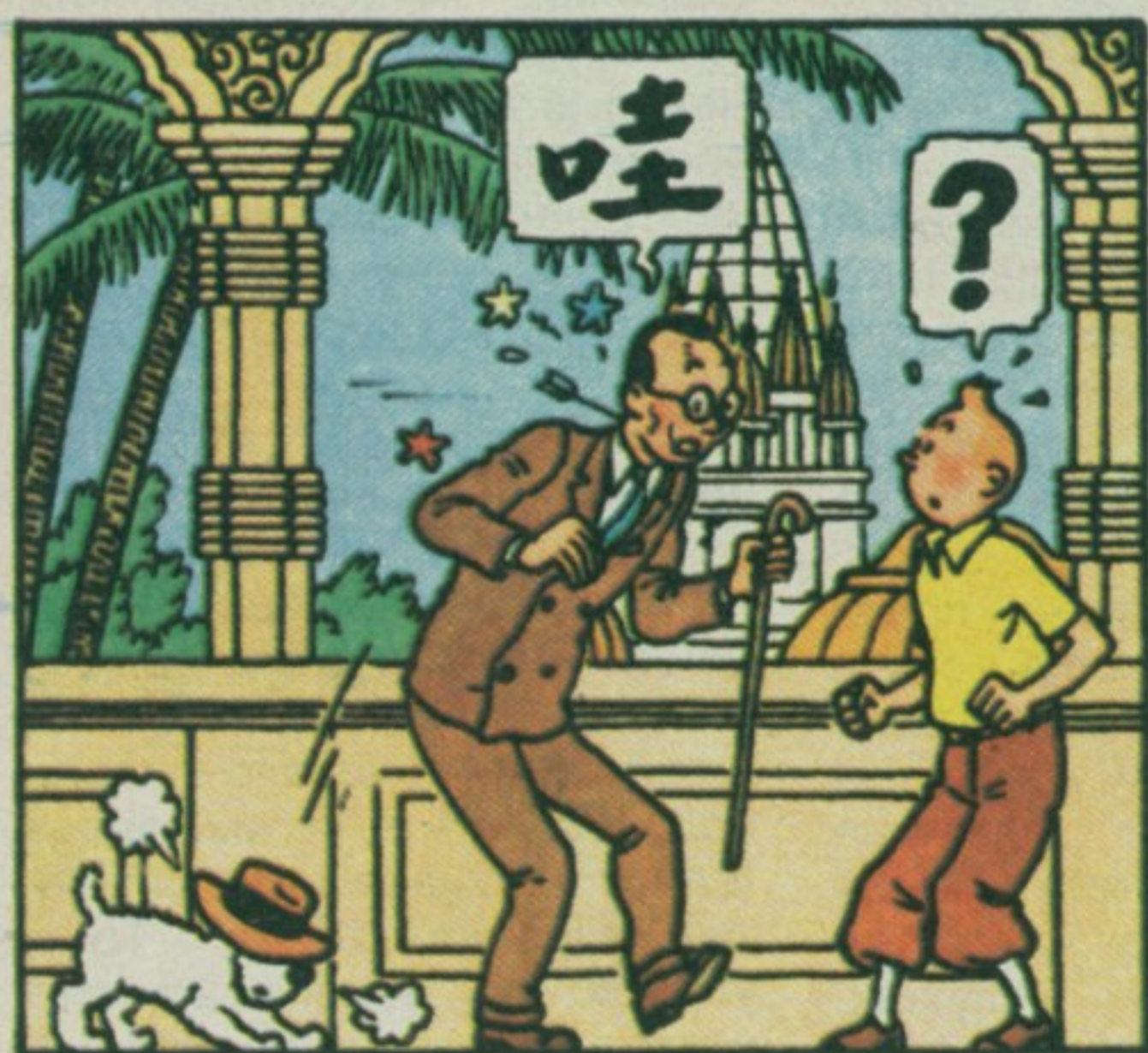
Председник је ухапшен!

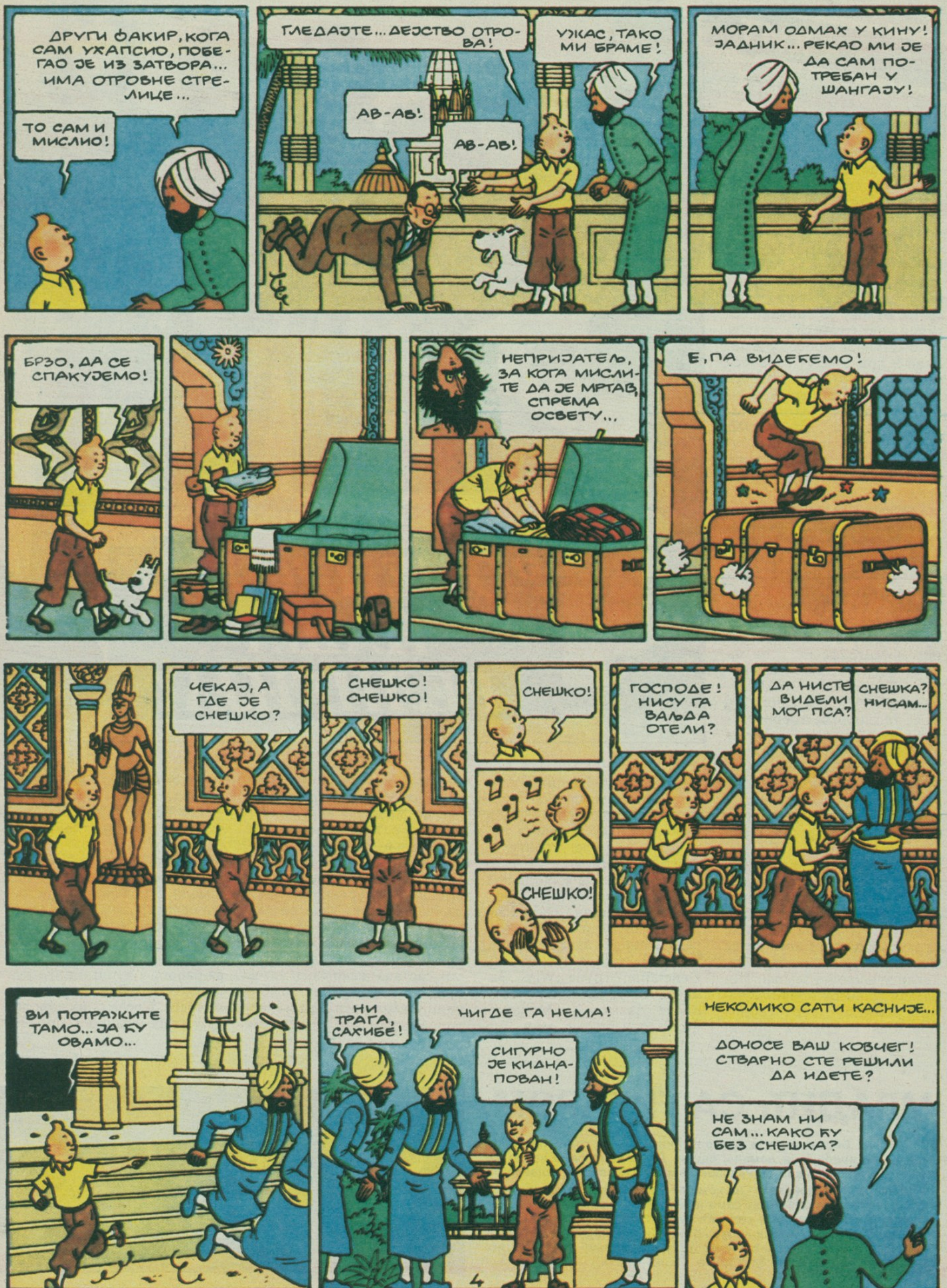
Пошто је за своју несрећу, сиромаштво и хапшења, кривио власт и поредак, Фогт је

Почетком овог века, тачније 1909. године, Немачка је била милитаристичка земља у којој су официри, сви углавном из аристократских кругова, били најмоћнији staleж. Чувари отаџбине сматрали су да им сви дугују послушност, не само на бојном пољу, него и на улицама градова.

У таквом стању потпуне покорности војничком режиму одиграо се догађај који је запањивао Немце, увредио официре и насмејао свет.

Вилхелма Фогта, сиромашног обућара који је живео углавном од превара и крађа, много пута су приводили и затварали у граду Кепенику. Председник општине, по чијем је наређењу хапшен, грдно му се замерио. А жеља да се наруга слепој послушности према официрском staleжу и њиховој наводној не-

ХИТ

ХИТ

ХИТ

Све је почело у зиму 1987. године када је познати совјетски гитариста Алекс Белов добио понуду за озбиљан посао од првог приватног менаџера у Совјетском Савезу Стаса Наминова, раније велике звезде за коју повлачење са бине није значило и одлазак из музичког света. Белову је понудио да окупи нову групу са којом ће му омогућити пробој у Америци и при том му гарантовао потпуну ауторску слободу. Тако су се око Белова окупили певач Николај Насков, басиста Александар Минков, гитариста Јан Јаненков, бубњар Саша Љвов и група „Gorky Park” је створена.

Следећи корак одвео је новоосновану групу у Московски музички центар где су за месец дана у студију са осам канала направили прве демо снимке. Понудили су их западним продуцентима и у Москву су почели да стижу представници иностраних дискографских кућа да би се боље упознали са групом. Током јесени 1988. отпутовали су у Њу Џерси да би се упознали са америчким начином рада и снимили деби плочу. Спријатељили су се са Џоном Бон Јовијем и Ричијем Самбором који су им за деби албум дали песму „Peace In Our Time”. Уочи изласка плоче група је већ била популарна у Совјетском Савезу. Априла 1988. као предгрупа су наступали на турнеји групе „Scorpions” по Совјетском Савезу што им је омогућило да их запазе страни новинари који су се поводом тих концерата затекли у њиховој земљи. Показали су висок професионализам. Белов је са својом претходном групом пости-

КАРИЈЕРЕ: „Gorky Park”

РОКЕНРОЛ ЈЕ НАША РЕЛИГИЈА!

гао рекорд продавши албум у тешко замисливих шест милиона примерака. Деби албум који су снимили почетком прошле године у Америци потврдио је то искуство. Плоча је изишла под једноставним називом „Gorky Park” (недавно се појавила код нас) и на њој се, поред песама чланова групе, нашла и обрада чувене „My Generation” групе „Who”. Занимљиво је да се на омоту плоче захваљују Михаилу Горбачову што је омогућио

да своју музику понуде свету. „Gorky Park” је заиста успео на Западу, међутим, више као реткост јер свирају хард рок а долазе из Совјетског Савеза. Иако су квалитетни музичари, у условима западне конкуренције тешко да би изазвали тако велику пажњу да долазе из Немачке, на пример. Ипак, у једном се разликују од осталих хард рок састава: како сами кажу, представљају срећну комбинацију хард рока и руске мелодиозности тако да својом

музиком повезују две различите културе. То потврђује и Алекс Белов који је на плочи, поред гитаре, свирао и балалајку.

На омоту плоче, на руском и енглеском језику, написали су: „Рокенрол је наша религија, оно у шта верујемо и због чега живе наше душе. Бити стрпљив и отвореног срца није лако, али чува радост у души и потискује горчину и бол. То је велика срећа. Срећа оних који верују у себе и свој рокенрол”.

МЛАДИЋ СА ГИТАРОМ

● Бобан Бирташевић је Београђанин који већ годинама покушава да се пробије на домаћој сцени. До сада је само успео да стекне епитет музичара са највише гитара. Недавно се појавио са синглом „Орлови рано лете” на коме се налазе четири композиције блуз оријентације које имају само једну ману – превише подсећају на неке стране песме које смо већ чули. Као сарадници на синглу се појављују Горан Рашула и Душко Бељан (на слици), један текст је написао Неша Радуловић а помогао је и Драгољуб Црнчевић, вођа својевремено цењене блуз групе „Поинт Бланк”.

ТРАЖИЛИ СТЕ ПЕСМУ

SAVE THE LAST DANCE FOR ME

You can dance every dance
With the boy who gives You
the eye,
Let him hold You tight.
You can smile every smile
For the man who held Your
hand
'Neath the pale moonlight.
But don't forget who's taking
You home
And in whose arms You're
gonna be, (sleep, dream)
So darling, save the last
dance for me.

Oh I know that the music's
fine
Like sparkling wine,
Go and have Your fun.
Laugh and sing, but while
we're apart
Don't give Your heart to
anyone.
But don't forget...
Baby don't You know I love
You so,
Can't You feel it when we
touch?
I will never never let You go,
I love You oh so much.

You can dance, go and carry
on
'Till the night is gone,
And it's time to go.
If he asks if You're all alone,
Can he take You home,
You must tell him no,
'Cause don't forget...

САЧУВАЈ ПОСЛЕДЊИ ПЛЕС ЗА МЕНЕ

Можеш да играш сваки плес
С момком који на Тебе баца
око,
И пустиш да Те чврсто грли.
Можеш осмехнути сваки
осмех
За човека који је држао
Твоју руку
Под бледом месечином.
Али не заборави ко Те води
кући
И у чијем наручју ћеш бити,
(спавати, сањати)
Па драга, сачувај последњи
плес за мене.

О знам да је музика красна
Као пенушаво вино,
Иди и забављај се.
Смеј се и певај, али док смо
одвојени
Не дај своје срце било коме.
И не заборави...

Мала зар не знаш да тако Те
волим,
Не можеш ли то да осетиш
кад се додирнемо?
Нећу никад никад пустити да
одеш,
Волим те о тако пуно.

Можеш плесати, иди и
настави
Док ноћ не прође,
И време је да се пође.
Ако он пита јеси ли сасвим
сама,
Може ли Те одвести кући,
Ти му мораш рећи не.
Јер не заборави...

Текст и музика: Док Помус
и Морт Шуман
Изводи: Брус Вилис

МУЗИЧКА ПОШТА

✉ Здраво Забавниче,
које албуме је до сада снимио
Фил Колинс и где могу да нађем његову
нову плочу.

Ненад из Горњег Милановца

Пошто не спомињеш плоче које је Ко-
линс снимио са групом „Genesis“, прет-
постављамо да те занимају само његови
соло албуми а то су: „Face Value“ (1981),
„Hello I Must Be Going“ (1982), „No Jac-
quet Required“ (1985) и најновији „... But
Seriously“ који можеш да купиш у свакој
већој продавници плоча.

✉ Драги Забавниче,
замолила бих те да ми кажеш
адресу дискографске куће Лепе Брене.
Снежана

Дискотон, Нахоревска 5, Сарајево

✉ Ђао Забавниче,
реци ми све о „Партибрејкерси-
ма“. Била сам на њиховом концерту и
одушевили су ме, а не знам ништа о њи-

ма, чак ни – њихова имена. Допада ми се
њихов певач па ми реци када је рођен и
нешто о приватном животу. Ивана из
Старчева

„Партибрејкерси“ су до сада издали
три албума, први 1985, други 1988, а тре-
ћи прошле године. Групу у најновијој по-
стави чине Цане певач, Антон гитарис-
та, Муне басиста и Игор бубњар. Групу
су основали Цане и Антон док су се дру-
ги чланови често мењали. „Партибреј-
керси“ свирају изврстан ритам и блуз и
права је штета што дискографске куће
нису имале више разумевања за њихову
музiku тако да су били присиљени да
направе велику паузу између прве и дру-
ге плоче. Недавно су свирали по целој
Југославији као предгрупа енглеском
саставу „Motorhead“. Свуда су одлично
пролазили а допали су се и гостима па
постоји могућност да приреде концерте
у Енглеској. Цане је рођен 17. августа
1964, живи у Новом Београду, а што се
тиче његовог приватног живота дозво-
лио нам је једино да напишемо да није
ожењен.

АПРИЛ У ПАРИЗУ

УРСУЛА
ЛЕГВИН
(Le Guin,
Ursula K.)

10

Рођена у Берклију 21. октобра 1929. Дипломирала 1951. на колеџу Редклиф, а магистрала 1952. на Универзитету Колумбија (француска ренесансна књижевност). Професионалним писањем бави се од средине шездесетих година.

Жене аутори у научној фантастици нису честа појава. Све доскоро овај жанр био је изразито „мушки“. Међутим, шездесетих година појавила се Урсула Легвин која је убрзо бацила у засенак своје колеге поставши, по многим, највећи живи писац фантастике. Добила је велики број водећих награда овог жанра: „Хјуга“ (1970, 1973, 1974. и 1975), „Небјулу“ (1969. и 1974), „Јупитера“ (1975. и 1977), „Покуса“ (1972, 1975, 1976, и 1983). Околност да се пуну деценију пошто је објавила своје последње велико дело (Човека празних шака) још не назире писац који би могао да угрози њено првенство, можда је најбољи показатељ изузетности њене појаве на америчкој SF сцени. И тако, по необичној иронији, један проказано „мушки жанр“ доживео је у делима аутора супротног пола не само свој почетак него и врхунац.

Факултет на ком је предавао француски језик наградио га је бесплатним једногодишњим одмором. Сакупио је сву уштеђевину и дошао ту, у Париз, да се подсети на старе студентске дане кад је претраживао библиотеке и музеје, одушевљавао се расцветалим кестеновима. Сад му је четрдесет година.

Једва је успео да нађе издавача за своју књигу. Кога се тиче он и његова теорија, теорија Пенивидера о чудном нестанку песника Франсоа Вијона 1463. године. Кога то занима сад, после 500 година? Кога је, уосталом, био и он сам потребан? Један недруштвен, неожењен, педантан чудака са малим примањима који седи сам у хладној соби и пише следећу досадну књигу. Устао је, збацио с ногу дебело ћебе, потражио упаљач и сипао у њега смрдљив плин. Просипајући по столу, поново се завио у ћебе и креснуо упаљачем. Пламен је захватио сто и његове руке.

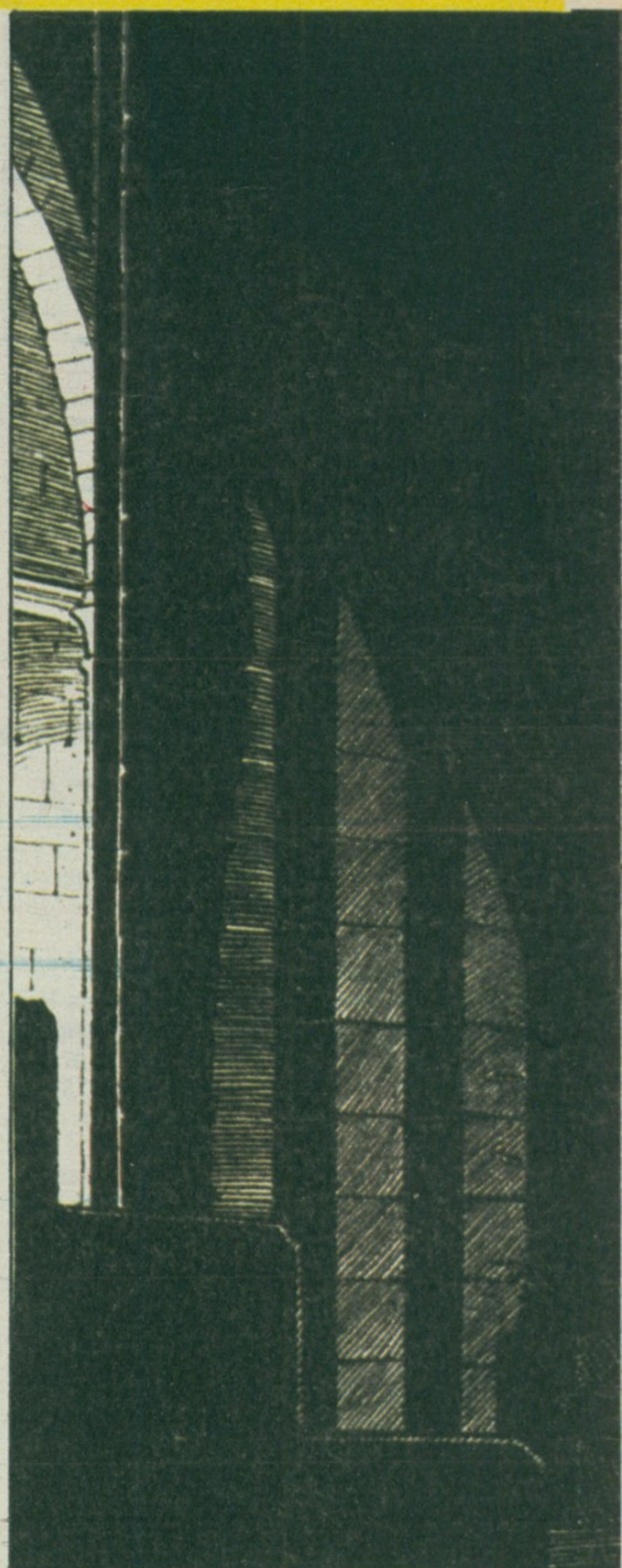
– До ђавола – викнуо је – ништа ми не иде како треба! Било је 8 сати ујутро 2. априла 1961.

У хладној собици са високом, лучном таваницом седео је за столом Жан Леноар. На столу хлеб, парче сира и књига у кожном повезу са златним словима: „О пламену, најважнијем од четири хемијска елемента“. На малој гвозденој пећи кувала се нека течност. Леноар се приближио да огреје руке. Шта ако је погрешно? Можда је вода најважнија? Како то доказати? И тако нико неће читати ту његову књигу! Ови мудраци са Сорбоне свуда виде само јерес. У беди и самоћи покушава да одгонетне законе природе, да докаже то што тако јасно предосећа. Зна да ту нешто није тако како су га учили. Сваки експеримент доноси нове чињенице, пуно новог што га је доводило до лудила. Где је право решење?

Е, сад је доста! Сад ће изазвати судбину која му никад ништа није дала. Сам ће узети. Вреди покушати. Извукао је из полице подебелу књигу.

– То је смешно – помислио је. – Никад нисам могао да замислим да ћу тако нешто пробати. Ја, који у то не верујем.

На поду поред стола нацртао је белом

кредом знак пенталфе (звезде са пет кракова).

– Чуј ме... чуј ме... говорио је полугласно. Застао је на тренутак стидећи се пред самим собом. Пребрзо је изговорио последње речи. Широко отворених уста гледао је високу силуету која је стајала усред звезде осветљена треперавим језицима пламена из пећи.

Бери Пенивидер једва је угасио пламен а онда поново сео и увио се у ћебе. Раширених очију гледао је своју књигу. Не, то није била његова танка књига са белим корицама и плавим насловом. Била је то дебела књига у корицама светле браон коже са златним словима: „Incantatoria Magna”. Погледао је аутора: Albertus Magnus. На његовом столу? Драгоцен примерак из 1407. године! Знао је да је једини примерак овог дела сачуван у Амброзијанској библиотеци у Милану. Ни соба у којој се налазио није била његова – то је била лабораторија неког алхемичара. На полицама су стајале тешке књиге у кожним повезима. Само је прозор био исти и гледао на торњеве цркве Нотр Дам. Поред врата је стајала нека прилика и гледала га отворених уста. Мора да сам полудео, закључио је Бери.

– Ко си ти? – тихо је упитао после дуго времена.

– Ја сам Жан Леноар.

– А шта радиш у мојој соби?

Онизак крупан човек мало се померио.

– То је моја соба. Ја овде станујем већ двадесет година.

Бери је још једном погледао собу. То није била собица у којој је одсео.

– Откуд ја овде?

– Ја сам те позвао. Био сам научник, доктор природних наука... До ђавола с науком... пробао сам и успео да надмудрим науку помоћу глупе молитве... Смешно, још не могу да поверујем да је то истина. Звао ме јеретиком, Црним Жаном. Кажу да сам се спетљао са ђаволом, али сам видиш да ова магија делује! Ако је тако, данашња наука је чисто губљење времена... Ипак ми је жао толиког људског знања, рада... – рекао је гледајући полице са књигама.

– А ко си ти?

– Бери Пенивидер, професор француског у једном колеџу у Индијани. Сад сам на одмору у Паризу и обнављам своје

знање старофранцуског... која је то година, који је то век, докторе Леноар? Ко је на власти?

– Луј XI.

– Ти си Француз? – питао је алхемичар.

– Не!

– Сигурно си Енглеz?

– Не, ја сам Американац из твоје будућности, из 20. века.

– Молим те седи! – рекао је срдечно Леноар – јеси ли уморан? Имам само ово мало хлеба и сира. Нисам веровао да ћеш доћи... Објаснићу ти зашто сам прибегао магији. Имам свега доста! Целог живота сам учио, радио, завршио највише школе да бих сазнао, да бих схватио. Али, тајне природе не могу се открити...

– Неке могу, ми смо доста тога открили – прекинуо га је Бери.

– Шта? Знате ли да направите злато?

– Не, то нико не зна – са смешком је одговорио Бери – али праве се, на пример, дијаманти.

– Како?
 – Нисам хемичар, али чини ми се из угља помоћу високих температура и великог притиска. И дијаманти су угљ, његово једињење.
 – Једињење?
 – Рекао сам да нисам стручњак...
 – А знате ли који је елемент најважнији?
 – Постоји око стотину хемијских елемената.
 – Колико ти дугујем за све ово што си ми објаснио? – питао је хемичар.
 – Можеш да ми кажеш нешто из свог времена. Познајеш ли песника Франсоа Вијона?
 – Да, писао је песме на француском, само смеће! Добре песме пишу се на латинском језику!
 – Знаш ли кад је и како умро?
 – Како да не, обесили су га 1464, заједно са групом истомишљеника који су се борили за права најниже класе.
 – Жане, ја сам уморан, пошаљи ме на траг у мој свет.
 – Стани на средину ове звезде – рекао је алхемичар тужно...
 – Толико сам мало сазнао – викао је Леноар и ударао песницама у отворену књигу – и то такав пријатељ, прави при-

јатељ, како ме само разумео, колико ме је научио!

Упалио је цигарету коју је Бери оставио на столу, затим другу, па трећу... Одједном је поново отворио књигу „Incantatoria” и почео гласно да чита:

– Чуј ме...
 – Баш лепо што си ме опет позвао – рекао је Бери излазећи из звезде.

– Остаћеш? – питао је Леноар гласом пуним наде.

– Могу ли да останем с тобом? Гледај шта сам ти донео! – Извадио је из торбе осам кутија цигарета, неколико књига и златан сат.

– Знам да паре немају овде никакву вредност, али сат увек може да се уновчи.

Леноар је пажљиво гледао штампане књиге и ничим није показивао своје велико изненађење.

– Осећај се као код куће.

Кроз прозор су се видела два торња Нотр Дама. Било је јутро 3. априла 1482.

Доручковали су остатке хлеба и сира а онда заједно изашли у град. Њихово пријатељство било је искрено. Једне вечери Бери је упитао:

– Да ли си икада помислио да се ожениш?

– Никада. Завршио сам, између осталог, и школу за свештенике па сам мислио да на то немам права...

– Код нас је то скупо. Осим тога, ниједна жена не би се удала за некога ко живи као ја. Америчка жена воли удобност, сигурност, то је чудно створење... увек сам се плашио...

– Овдашње жене су мале, црне као инсекти и имају покварене зубе – рекао је тихо Леноар.

Сутрадан, после флаше доброг вина, вратили су се истој теми.

– Знаш шта, Жане, позовимо жену! – рекао је Бери пијаним баритоном.

– А ако се појави ђаво? – смејао се Леноар.

Смејући се нацртали су велику звезду на средини собе.

– Чуј ме... – почео је Леноар а Бери довршио реченицу.

Осетио се талас хладног ваздуха. Насред звезде појавила се, уплашено вичући, прилика са дивљим, великим очима, коврцавом црном косом, потпуно нага.

Бери јој је додао мантил.

Говорила је кроз сузе.

– Латински – зачудио се Леноар. – Жена која говори латински!

Бота је била робиња потпрефекта северне Галије у градићу Lutetia Rarisiorum. Говорила је латински и није знала ко у њеном времену влада Римским царством.

– Кога треба да слушам? – питала је гледајући покорно час једног час другог мушкарца.

– Само не мене – рекао је Леноар љутито и изашао из собе. Бота је подигла поглед према Берију. Нико од Гала није био тако висок. Можда само неколицина Римљана, али они нису били тако пријатни.

За два сола годишње власник куће дозволио им је да користе поткровље које су претворили у још једну собу. Леноар је опет становао сам у приземљу.

Гледао је замишљено заљубљеног професора и келтску робињу. Бота, на-

викла на тежак живот, за само неколико дана потпуно се променила, постала весела, видело се да је срећна.

– Постајеш права Парижанка – говорио јој је често Бери. Леноар је гледао њихову срећу и све чешће прижељкивао да буде на Беријевом месту.

Једне ноћи, у потпуној тишини, Леноар је нацртао звезду.

Ујутро, кад је Бери силазио из поткровља, застао је зачуђен на вратима. Леноар је седео на ивици свог кревета и разговарао са црвенокосом лепотицом обученом у сребрнасти комбинезон.

– Добар дан, откуд ви овде?

– Ја сам из Алтара, око 7000 година унапред. Зовем се Кислк.

Говорила је горе него студент прве године који је дошао на студије француског језика као стипендиста фудбалског клуба.

– Радила сам на ископинама Париза III. Извините што говорим француски тако лоше, али овај мртав језик учила сам само пола године.

– Ви сте из звезде Алтара? Али, очигледно сте људске расе!

– Да, на нашу планету колонизовани су Земљани пре око 4000 година.

– Кислк – питао је Бери – наука је код вас сигурно на високом нивоу, где ту онда има места за магију?

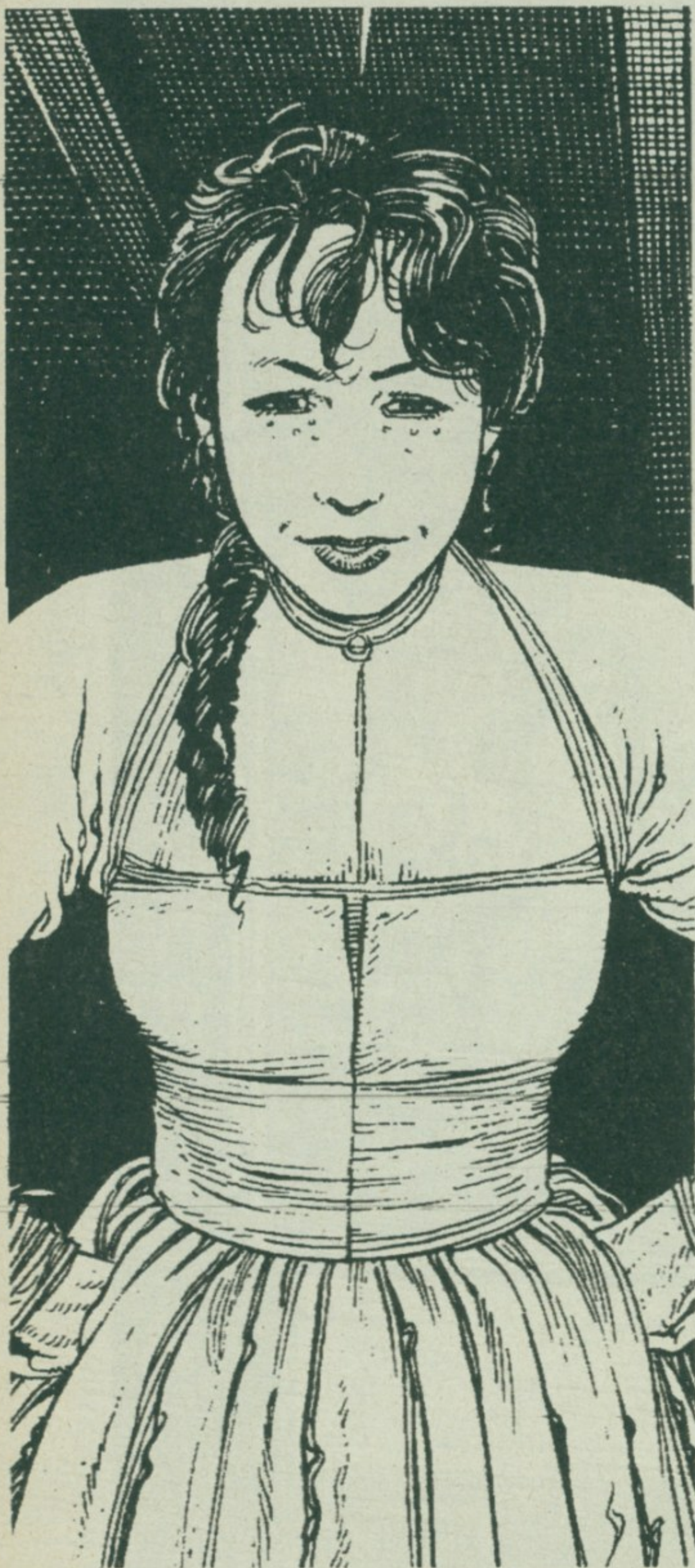
– Сортирала сам овде остатке старих судова на ископинама неке старе стамбене зграде. Планета Земља, континент II, острво 2, сектор Д. Био је диван пролећни дан. Како дивно цвета дрвеће на вашој планети. Али, ја нисам била срећна. Нисам волела ни тај рад ни људе око себе. Целу ноћ покушавала сам то да објасним Леноару. У мом свету сви смо савршени, здрави, лепо, високи. Имамо зубе који се никада не кваре. Физички савршена раса. Код нас су сви физички и психички спремни за живот, способни за рад и перспективни. Занимање и степен способности има свако генетски планиран. Спремају нас за живот још од предшколских домова. Ипак, некада се дешава генетска грешка, као на пример код мене. Ја не волим људе, не свиђа ми се мој свет. Решено је да мене школују за археолога, да не морам да радим у колективу. Сада сам усамљена, али сви људи су ми туђи. Зашто? Зато што су сви исти, без обзира да ли су црни, бели или жути. Сви имају исте луксузне куће, са истим уређајима и намештајем. Коју од ових кућа могу назвати својим домом?

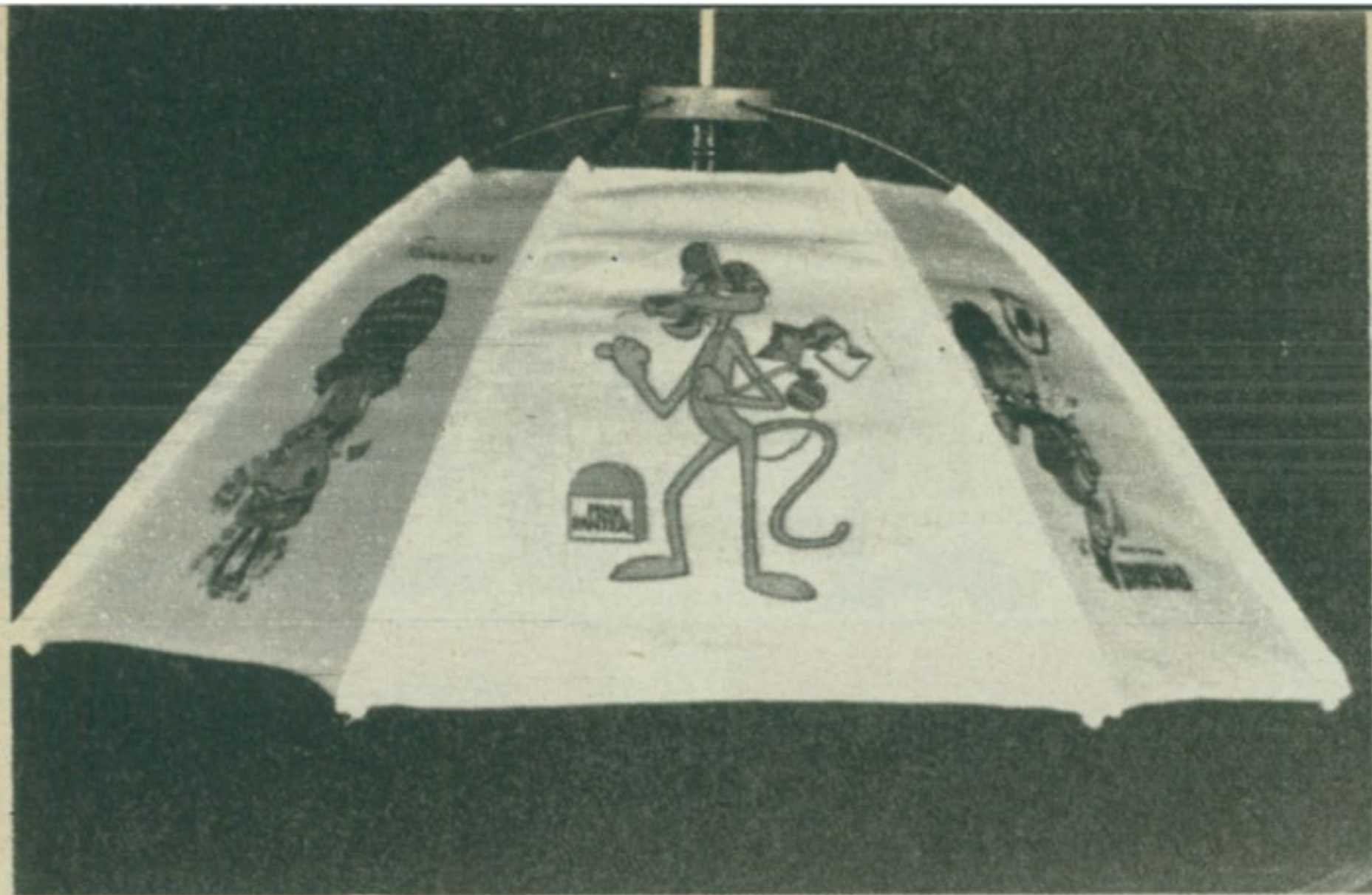
Сада сам на Земљи угледала прљаву, лоше загрејану собу с прозором који гледа на катедралу Нотр Дам. Срела сам мушкарца, другачијег од осталих, нижег од мене, са поквареним зубима, емотивног, експлозивног. Ту је моје место, ту могу да будем слободна, ту више нећу бити усамљена, имаћу за шта да се борим...

– Усамљена – рекао је са осмехом Леноар – усамљеност... то је та магија јача од... ту стварно нема ништа неприродно.

Кроз врата је вирила Бота. Њено лице уоквирено црним локнама имало је боју брескве. Насмешила се и рекла добар дан на латинском.

– Кислк не зна латински – рекао је Леноар – мораћемо њих две добро да научимо француски.

НАРУЧБЕНИЦА

НАРУЧУЈЕМ _____ ком. ЛУСТЕРА ЗА ДЕЧЈЕ СОБЕ по појединачној цени од 150 динара.

Име и презиме _____

Поштански број и место _____

Улица и број _____

Наручени производ платићу поштару приликом преузимања као и поштанске трошкове

НАРУЧБЕНИЦЕ СЛАТИ НА АДРЕСУ: „PLASTICPRINT“, Таковска 72, П. фах 43, 32300 Горњи Милановац

НАЈВЕЋИ

НИНЋА-ХИТ

Шта Вам вреди што волите нинџе и нинџу кад не можете да вежбате као нинџа и постанете нинџа?! Уз помоћ књиге **НИНЋА-ТРЕНИНГ** то ћете моћи! Комплетна **НИНЋА-школа** по узору на легендарног др Масамун Хасуимуџа: Нинџа-загревање, Нинџа-таиџуцу технике борбе без оружја (ставови, покрети, захвати, бацања, ударици...). Борба нинџа-оружјем (бо-штап, мач, шурикен, Роџ, нунчаке). Нинџа-одмарање.

СПЕЦИЈАЛНИ ДОДАТАК: Тајанствене нинџа-вештине (невидљивост, ходање по води, читање мисли, говор срца, летење, нечујно кретање, микјо-технике, чари и вештине кунџи нинџа-жене.).

СУПЕР ПОКЛОН СВАКОМ НАРУЧИОЦУ: Специјална налепница са шурикеном златне боје и оригиналним јапанским нинџа-знаком. Добићете је уз књигу!

NINJA

НИНЋА-ТРЕНИНГ

Формат праве целне књиге. Супер-ноћ (норице). Фини папир. Некалитетан покез. Латиница. Оно 300 специјалних снимљених фотоса. Најбоље слике светских нинџа-мајстора. Прво издање – распродато, друго – ХИТ. Наручбеницу шаљите на ову адресу (исеците је и залепите)

ЕДИ – Едиција добрих издања
Поштански фах 65
11060 БЕОГРАД 38

Пол. заб. **НИНЋА-ТРЕНИНГ НАРУЧБЕНИЦА**
Овим неопозиво наручујем књигу Летњи НИНЋА-ТРЕНИНГ по цени од 88 din динара. Књигу ћу платити поштару приликом пријема. Најскупљу и најсигурнију поштарину плаћамо ми. Обавезујем се да НЕ СМЕМ одбити пријем књиге. Уколико то ипак учиним обавезан сам да издавачу надокнадим све трошкове паковања, слања и повраћаја (у износу од најмање 6 динара).
СТАЛНА КУЋНА АДРЕСА ПОПУНИТЕ ЧИТНО – ШТАМПАНИМ СЛОВИМА!
Ова наручбеница важи до 90.

Прво слово презимена Остала слова презимена

Улица и број спрат стан

Поштански број и место

ОБАВЕЗНО: За наручнице млађе од 18 година обавезан је потпис и број личне карте једног од родитеља.

НИНЋА-ТРЕНИНГ ХИТ НИНЋА-ТРЕНИНГ

ЕНИГМАТИКА

Припремају: М. Јеленковић и З. Зељковић

УКРШТЕНЕ РЕЧИ

ВОДОРАВНО: 1. Име и презиме певачице са слике – Симбол калијума, 2. Отвореност, простодушност – Ауто-ознака за Макарску, 3. Име од миља за стрица – Универзитетски град у Енглеској, 4. Црвенкаста, ружичаста – Симбол хришћанства, 5. Инсект непријатног убода – Чин, спис (мн.), 6. Становници горњег Полимља, 7. Не-прилика, малер – Последње слово азбуке, 8. Река у Аустрији, – Ознака за карат, 9. Кухињска посуда, 10. Муслиманско женско име, 11. Борац у првим борбеним редовима, 12. Свеза – Име Карењине.

УСПРАВНО: 1. Врста четинара – Врста крвног суда (мн.), 2. Потрошеност, искоришћеност, 3. Ранији гански државник, Кваме – Име певачице Спијрове, 4. Бог зла у Заратустриној религији – Врста отворене пећи, 5. Место у Поцерини – Филмски трик, 6. Староегипатски песник, 7. Птица мочварица, 8. Ауто-ознака за Нови Сад, 9. Наука о моралу, 10. Ознака за радијус – Трчање, 11. Ћуприја, 12. Лимена посуда за воду.

●	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1											●	
2										●		
3								●				
4	●							●				
5								●				
6												
7				●								
8			●		●							
9												
10												
11												
12		●										

ПОТРАГА ЗА ГРЕШКАМА

Ова два на изглед иста цртежа разликују се у десет појединости. Можете ли да их нађете?

РЕШЕЊА ЕНИГМАТИКЕ НА СТРАНАМА МАЛЕ ПОШТЕ

НОВО! ДРАГА ДЕЦО! КРОЗ ИГРУ И ЗАБАВУ НАУЧИТЕ НАЈВЕЋЕ МАЂИОНИЧАРСКЕ ТАЈНЕ

СВИХ ВРЕМЕНА: ЛАКО, БРЗО И ГАРАНТОВАНО!

ПОПУСТ 50%
уз комплет књига
ПОКЛОН:
мађионичарске
новчанице,
телепатске
картице
за читање мисли
и каталог.

1. МАГИЧНЕ РУКЕ

садржи најбоље вештине света које се лако изводе, иако су за неупућене на граници могућег.

2. МОДЕРНЕ МАЂИОНИЧАРСКЕ ВЕШТИНЕ

са картама, новчићима, чашама, шибицама, новинама, коцкицама, канапима и другим реквизитима које сигурно имате код куће.

3. КОМИЧНА МАГИЈА

смешни кувар, најјачи човек на свету, Аладинова лампа, луда кравата и други трикови који ће насмејати ваше пријатеље.

4. БОГАТАШКИ ТРИКОВИ СА НОВЧИЋИМА

вадите новчиће из ваздуха, из носа и уста гледаоца, нестају, мењају боју и вредност и друге лепе и једноставне вештине.

5. ОДУШЕВИТЕ СВОЈЕ ПРИЈАТЕЉЕ

преко 60 изабраних тајни са којима ћете забављати своје пријатеље. За сваког понешто.

Појединачна цена је 56 дин. а цена комплета од пет књига са поклоном и попустом је 140 дин. Наручите писмом или телефоном. Шаљемо одмах. Платићете по преузимању поштом.

Адреса: INTERNATIONAL, п. ф. 38, 11050 Београд 22, телефон: 011 493-045.

„ЗАБАВНИКОВ“ ТЕСТ:

ОД ЧЕГА

1	Када вам неко ружно приговори...	5	Пошли сте са друштвом на излет у планину, али усред пењања одустајете јер...
	а) вама се дигне коса на глави		а) стаза постаје сувише стрма
	б) направите се да нисте чули		б) не успевате да нађете планинарски дом
	с) узвратите одмах истом мером		с) друштво вам је прилично одмакло
2	Да би вам било топло око срца, вама је...	6	Догодио вам се малер. После свега кажите сами себи:
	а) довољан нечији комплимент		а) „Једва извукох живу главу!“
	б) потребно да се нечему надате		б) „Како дошло, тако прошло!“
	с) неопходно да постигнете успех		с) „После кише сине сунце.“
3	Ништа вас не разљути као...	7	Нелагодно се осећате пред људима који су...
	а) неодржано обећање		а) строги
	б) осећање да вас околина не разуме		б) озбиљни
	с) неправедна оптужба		с) стидљиви
4	Сматрате да је неко озбиљно пренаглио ако...	8	Барем једно створење никада не губи живце, а то је...
	а) виче на сав глас		а) бели медвед
	б) бежи што га ноге носе		б) рис
	с) другоме опали шамар		с) орао

ВАС ХВАТА ЈЕЗА ?

9	Позвани сте на славе код људи које не познајете. Стога мислите:	11	Од зиме вас најбоље штите...
	а) „То може да испадне лоше.“		а) рукавице постављене крзном
	б) „Па, видећемо...“		б) капа с прорезом само за очи
	с) „Утолико боље!“		с) вунене чарапе
10	Зиму видите као...	12	Кад треба да се „пробије лед“, најбоље је рећи:
	а) одсјај зубатог сунца на површини залеђеног језера		а) „Ја ћу изигравати диск-џокеја!“
	б) шаре на залеђеном прозорском окну		б) „Ко је за партију карата?“
	с) звездано небо и дим који се пуши из ојака на кућици		с) „Знам једно супер место...“

Решење:

У овој табели заокружите за сваки ваш одговор оно слово које сте заокружили и у тесту. Свако слово доноси један бод, а под-

вучена два. Одговор на питање „ОД ЧЕГА ВАС ХВАТА ЈЕЗА?“ добићете у оном реду у којем будете имали највише бодова. На крају прочитајте тумачење!

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	ВАС ХВАТА ЈЕЗА...
с	с	б	б	б	б	а	с	б	а	с	с	КАДА ВАС ОБЕСХРАБРЕ
а	а	а	с	с	а	с	а	а	б	б	б	КАДА ВАС ПОВРЕДЕ
б	б	с	а	а	с	б	б	с	с	а	а	КАДА ВАС РАЗОЧАРАЈУ

КАДА ВАС ОБЕСХРАБРЕ

Пред тешкоћама више волите да нисте сами. Није да немате „петљу“, али догађа вам се да немате поверења у себе, па сумњате у успех. Тада препреке за вас постају планине и ви одустајете!

Довољна вам је, међутим, топла, срдачна реч охрабрења, мала подршка, па да дигнете главу и да пуном паром кренете из почетка. Најбољи лек за вас је – улисти вам оптимизам!

КАДА ВАС ПОВРЕДЕ

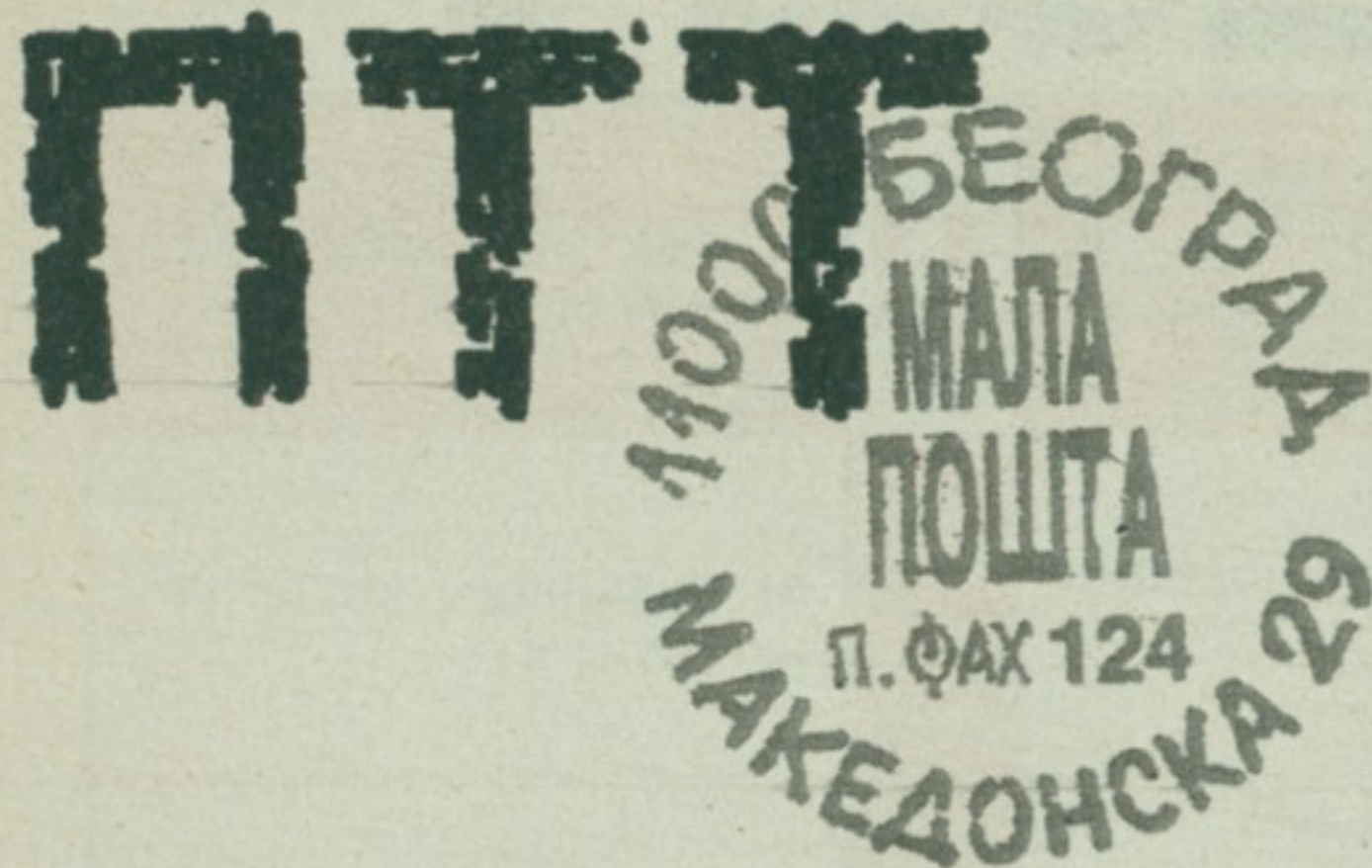
Довољно је да вам се неко подсмехне или исприча виц на ваш рачун, па да вам букну уши! Сместа полудите од беса. У ствари, преосетљиви сте на оно што се о вама мисли или говори. Вама је, заправо, неопходно да други верују у вас и да сте тога свесни. Ипак, покушајте да сами откријете сопствене вредности а тада нећете ни да букните ни да се јежите од мишљења околине!

КАДА ВАС РАЗОЧАРАЈУ

Спадате у оне који се лако одушевљавају, за сваку идеју се одмах загрејете чак и не промисливши да ли је добра или није. Ви просто срљате у све што вам је ново а и не проверавате вреди ли то. Зато вам се догађа да вас било људи било догађаји изневере у очекивањима и то вас испуни језом. За вас је једини лек да мало више размишљате, то јест, како се каже: избројте до десет, па онда одлучујте.

М. К.

ЈА

Уређује **Диего Варагић**

СУПЕР НАРУЏБЕНИЦА

У „Политикином Забавнику“ број 2001 добили сте албум „МОНДИЈАЛ '90“. На његовим корицама можете да видите производе Југословенског комбината „СПОРТ“, које вам нудимо овом СУПЕР НАРУЏБЕНИЦОМ.

Цене свих производа су и до 60% ниже него у продавницама.

Наручене производе плаћате поштару поузећем, уз трошкове поштарине.

СУПЕР НАРУЏБЕНИЦУ ПОПУНИТЕ, ИСЕЦИТЕ И ПОШАЉИТЕ НА АДРЕСУ:

**ЈУГОСЛОВЕНСКИ КОМБИНАТ
„СПОРТ“**
11060 Београд
Вишњичка 84

СУПЕР НАРУЏБЕНИЦА:

1. Фудбалска лопта „АС“ 349,00 д. ком. _____
2. Фудбалска лопта „ЛИГА“ 349,00 д. ком. _____
3. Фудб. лопта „БУБА МАРА“ 250,00 д. ком. _____
4. Фудб. лопта „ЈУНИОР КУП“ 250,00 д. ком. _____
5. Фудбалска лопта „BALL“ 200,00 д. ком. _____
6. СКЕЈТБОРД (мали) 336,00 д. ком. _____
7. СКЕЈТБОРД (средњи) 521,00 д. ком. _____
8. СКЕЈТБОРД (велики) 775,00 д. ком. _____
9. „JOOLA“ (пинг-понг рекет) 99,00 д. ком. _____
10. РАНАЦ (пругасти) 89,00 д. ком. _____
11. Дечији дрес (заокружите величину):
6, 8, 10, 70,00 д. ком. _____
12, 14, 80,00 д. ком. _____
12. Дечији шорц (заокружите величину):
6, 8, 10, 50,00 д. ком. _____
12, 14, 60,00 д. ком. _____
13. Спортска торба (мала) 210,00 д. ком. _____
14. Спортска торба (средња) 266,00 д. ком. _____
15. Спортска торба (велика) 318,00 д. ком. _____

ИМЕ И ПРЕЗИМЕ: _____

Адреса: _____

Телефон: _____

Лична карта: _____

Ивана објективно

Желела бих да постанем фото-репортер. Коју средњу школу треба да упишем и – шта после тога?

ИВАНА БАЈИЋ
Нови Београд

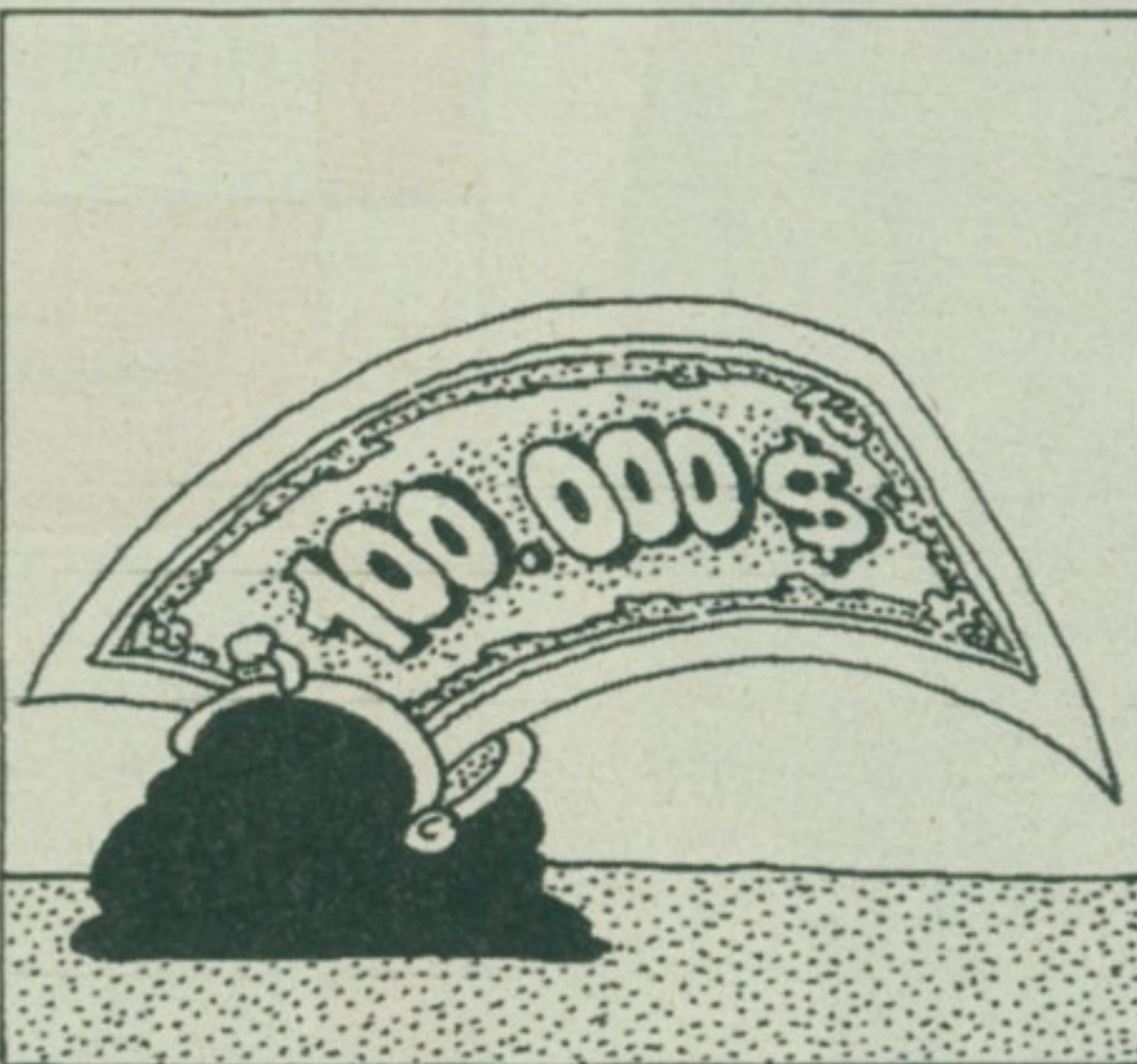
По завршетку било које средње школе обрати се Образовном центру Института за новинарство у Београду. Њихова садашња адреса је: Његошева 72, а телефон 4442-659.

Гинис у новчанику

Која папирна новчаница има највећу вредност? Која је највећа по облику а која најмања? И која је, по изради, највреднија?

СЕНИША
Травник

Највећу номиналну вредност има новчаница од 100.000 америчких долара ко-

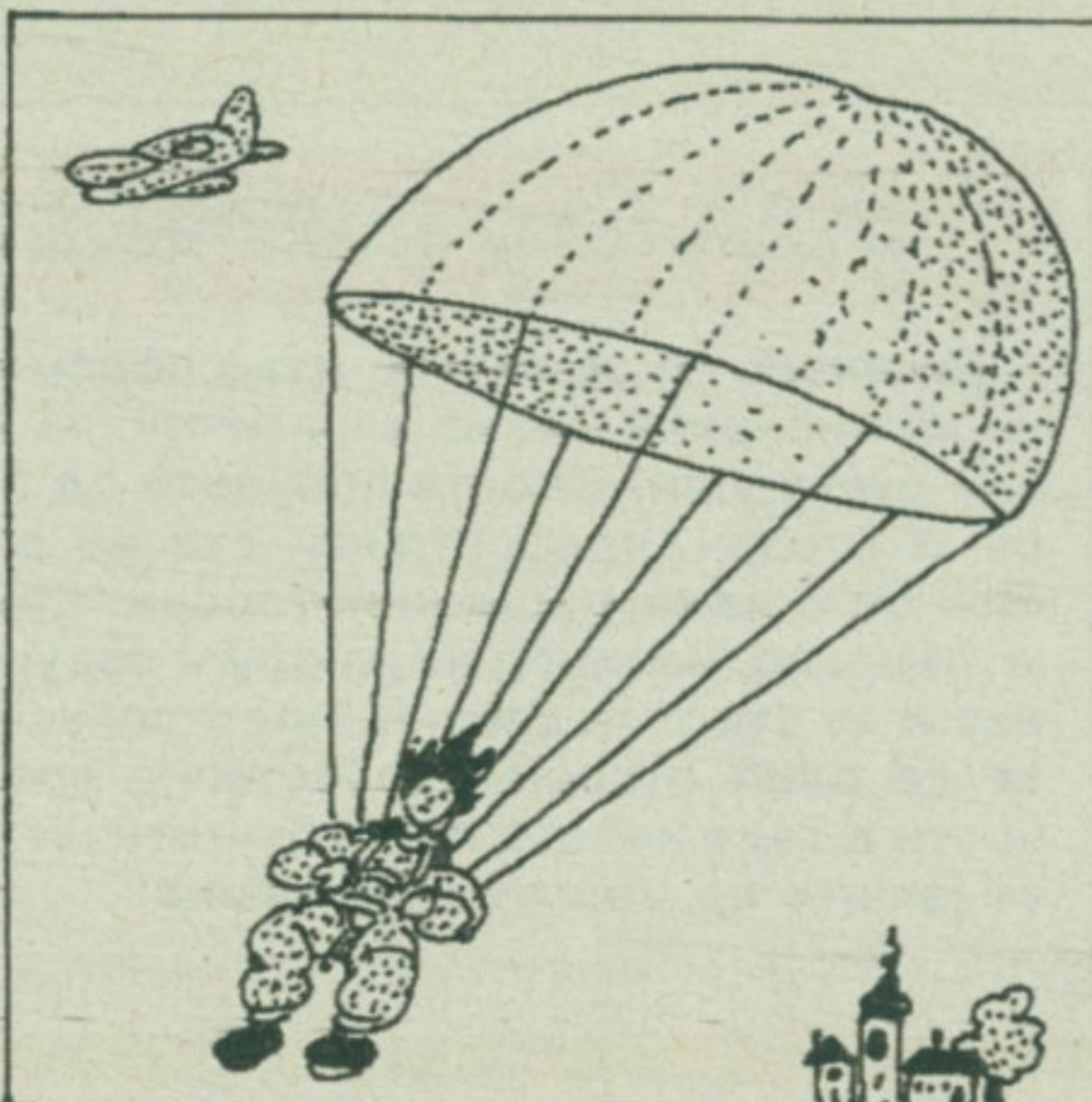
ја је и по изради највреднија. Највећа по облику је новчаница од 500 француских франака (181 x 97 mm), а најмања – од 5 египатских пјастера (96 x 57 mm).

Девојке с куполом

Како, и са колико година, могу да постанем падобранец?

ЈУПИЈА
Загреб

Учлани се у загребачки Аеро-клуб (Јуришићева 5/1) где ћеш, уз потврду лекара да си здрава, похађати (бесплатан)

течај за падобранце, а затим кроз тестове показати теоријско знање из ове области. Са најмање седамнаест година моћи ћеш да скачеш – уз дозволу родитеља, док не постанеш пунолетна.

Осман никад не омане

Где могу да набавим висак за радиестезију?

С. М.
Игало

Висак није довољно само купити, њега треба одабрати – за сваку особу по-

себно. То може да учини само проверени радиестезиста попут Османа Хасанпашића о коме је „Забавник“ писао. Јави му се на адресу: Трг В. Влаховића 4, Загреб. Послаће ти одговарајући висак и литературу, ако желиш.

Празна флаша – пун џеп

Имам много празних флаша, па ме занима да ли их неко у Београду откупљује? Потребан ми је новац, а нећу да тражим од родитеља.

МАРКО МИЛЕТИЋ
Браће Јерковић 145
Београд

Флаше од једног и једног и по литра откупљује „Прокупац“, Кумодрашка 263-а, од 7 до 15 часова.

Можој мајки много отпадоу длаке, тако
рећи на сваком кораку по једно милион.
Шта да радим?

Мачке се лињају, нарочито у пролеће,
толико да се и саме нагутају длака па
имају невоља са стомаком. Купи четку
или чешаљ само за њу... Осим тога, за-
сади у плићој посуди траву или жито да
би повремено могла да поједе коју влат
јер и то у овом случају користи.
Ако ништа не помогне, однеси је ве-
теринару да утврди треба ли јој давати
калцијум...

Jovanović Igor
Petlovo Brdo
Kumrovačka
2 prilaz stam 3-1

ТРАЖИМО

ПРИЈАТЕЉЕ

Ивана Милојевић, Благоја Па-
ровића 16/29, 37000 Крушевац
– 13 година, сакупља постере и
значке, воли музику, путовања и
дружење.

Мирјана Раић, Битољска 4,
85340 Херцег-Нови – 15 година,
воли животиње, дописивање и
фолклор, сакупља честитке.

Викторија Божанова, Булевар
маршала Тита 20-1/8, 92400
Струмица – 14 година, сакупља
постере и значке.

Ведран Маљковић, Новотније-
ва 12, 41000 Загреб – 10 година,
воли књиге, сакупља разгледни-
це, игра стони тенис.

Александра Димитријевић,
Краља Милутина 103, 38205 Ко-
совска Грачаница – 12 година,
воли музику, спорт и путовања,
сакупља постере и налепнице.

Наташа Станић, Палих бораца
204 б, 41040 Загреб – 17 година,
воли дописивање, занимају је
језици.

Марина Томовић, Благоја Па-
ровића 19 а, 32000 Чачак – 14
година, воли музику, спорт, пу-
товања и дописивање.

Азра Рекић, 27. јула 34, 77000
Бихаћ – 12 година, сакупља ук-
расне оловке и гумице.

Ивана Катић, Рабска 15, 54000
Осијек – 11 година, сакупља
салвете, значке, постере и мар-
ке, воли музику.

Весна Настевска, Васил Ђор-
гов 29/25, 91000 Скопље – 14
година, сакупља постере.

Емилија Стојановић, Вукова 10,
11080 Земун – 11 година, сакуп-
ља постере и салвете, воли све
што воле млади.

Катарина Лукић, Н. О. Ваљева
5/16, 14000 Ваљево – 13 година,
сакупља постере, воли путова-
ња, дописивање и музику, тре-
нира одбојку.

ПИКСИ

ФУДБАЛСКИ ВЕЛИКАН

Књига о најбољем југословенском фудбалеру Драгану Стојковићу са много
необјављених фотографија и непознатих детаља о Пиксијевом животу.
Пиксијева сећања на фудбалски почетак, прелазак у Црвену звезду, игре у
тиму света и сусрет са Пелеом. Цена књиге је 59,00 динара, плаћање
приликом преузимања.

Најсрећнији купци ће уз књигу добити вредне награде од Агенције Црвене
звезде: црвено-беле дресове са Пиксијевом десетком на леђима, сталне
пропуснице за Маракану, постере, календаре.

НАРУЧБЕНИЦА

Овим неопозиво наручујем књигу ПИКСИ – ФУДБАЛСКИ ВЕЛИКАН по цени од
59,00 динара. Књигу ћу заједно са ПТТ трошковима платити поузећем.

(Презиме и име)

(Потпис)

(Улица и број)

(Поштански број и место)

Наручбеницу пошаљите на адресу: Црвена звезда – Агенција, Љутице Богдана
1а, 11000 Београд.

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

● БРОЈ 2003

YU ISSN 0032-339X

Први број Политикиног Забавника изашао је
28. фебруара 1939. године

Директор НИП „ПОЛИТИКА“
др Живорад Минових

Главни и одговорни уредник
Зефирино Граси

ИЗДАВАЧКИ САВЕТ

Сима Беговић, Бранка Булатовић, Милојко Ђо-
ковић, Љубинка Ђуровић, Љиљана Златковић,
Милан Илијин, Милован Кљајић, Нада Михаи-
ловић, Душан Петровић (председник), Драго-
љуб Петровић, Радован Поповић, Зора Прода-
новић, Радомир Ристић (заменик), Верица
Смиљанић и Ниша Стипчевић. Чланови Са-
вета из Редакције: Зефирино Граси, Соња Ја-
шовић, Мирјана Маринковић и Петар Милато-
вић.

РЕДАКЦИЈА:

Диего Варагић, Радана Весовић, Олга Вукади-
новић, Душан Глушац, Бојана Дожић, Светла-
на Ивановић, Мина Илић, Соња Јашовић (ли-
ковно-графички уредник), Славољуб Кеџић
(помоћник гл. уредника), Мирјана Крстуловић,
Иван Лончар, Мирјана Маринковић (уредник
стрипа), Иванка Миладиновић, Петар Милато-
вић, Вера Милићевић, Весна Минић, Нада Не-
вајдић, Вито Недељковић, Биљана Орловић,
Љубомир Патрновић, Зоран Петканић, Радоје
Савић, Весна Софреновић, Војислав Стамено-
вић, Недељка Сташић, Даринка Тодоровић,
Миленко Тодоровић, Милош Томић и Бранис-
лава Црномарковић.

СЕКРЕТАРИЈАТ:

Јованка Војводић, Олгица Стаменић
и Зорица Филиповић.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ – редак-
ција „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“, Македонска
29, 11001 Београд. Поштански фах 124. Теле-
фони: секретаријат 324-471, редакција
324-483, техничка редакција 326-620, центра-
ла 324-191 и 325-761, претплата: 328-776. Ру-
кописи, фотографије и цртежи се не враћа-
ју. Огласна агенција: Македонска 35/1, тел.
322-711. На основу мишљења Републичког
секретаријата за културу СР Србије, број
413-2973-02 од 22. I 1973. године не плаћа се
порез на промет.

ПРЕТПЛАТА ЗА НАШУ ЗЕМЉУ:

Месечна 36,80 динара, тромесечна 110,40
динара, полугодишња 220,80 динара

ПРЕТПЛАТА

ЗА ИНОСТРАНСТВО:

Месечна 73,60 динара, тромесечна 220,80
динара, полугодишња 441,60 динара

Претплата се врши на жиро-рачун број
60801-603-24875 уз обавезну назнаку НИП
„Политика“ – ПРЕТПЛАТА ЗА ЛИСТ: „ПОЛИ-
ТИКИН ЗАБАВНИК“

ПРЕТПЛАТА ЗА ИНОСТРАНСТВО

У СТРАНОЈ ВАЛУТИ – ШЕСТОМЕСЕЧНА:

САД	USD	38.–
СР НЕМАЧКА	DEM	63.–
ШВЕДСКА	SEK	229.–
ФРАНЦУСКА	FRF	211.–
ШВАЈЦАРСКА	CHF	56.–

Уплате из иностранства слати на девизни ра-
чун НИП „Политика“ код БЕОГРАДСКЕ БАН-
КЕ, Деоничарско друштво, Главна филијала
„ИНВЕСТБАНКА“ – Београд, на рачун број:
60811-623-63-257310-999-00054 уз обавезну на-
знаку: ПРЕТПЛАТА НА ЛИСТ „ПОЛИТИКИН ЗА-
БАВНИК“

✳ ГОДИШЊУ ПРЕТПЛАТУ
НА ЛИСТ НЕ ПРИМАМО.

ИМПРЕСУМ (латински IMPRESSUM), штампана ствар, штампање, по закону обавезно означавање имена издавача и уредника, одговорних за садржину часописа.

Пише: Елизабета Лукић-Зељуг

ХОРОСКОП ЗА МЛАДЕ

ОД 18. ДО 24. МАЈА

ОВАН (21. 3 – 20. 4)

Звезде су ти врло наклоњене па можеш почети да решаваш невоље у школи. Имаћеш изузетно леп дан за љубав 19. маја. Симпатија ће бити расположена, опростиће ти неке раније грешке. Ако намераваш да отворено разговараш са оцем, боље је да то одложиш, само ћеш погоршати иовако напету ситуацију.

БИК (21. 4 – 20. 5)

Твоје тајанствено понашање мало ће узнемирити симпатију. Није навикла да јој истину сервираш увијено. Имаћеш лош дан 21. маја, зато немој да се свађаш са њом, то би могла да ти буде последња свађа! У школи ћеш имати одличне шансе да поправиш лоше оцене, а тиме и просек. Пријаће ти разговор са старијом особом чије мишљење много цениш. Фрка у кући 23. маја.

БЛИЗАНЦИ (21. 5 – 21. 6)

Сунце улази у твоје сазвежђе 21. маја, што ће се позитивно одразити на свим животним пољима. Осетићеш да се све одвија само од тебе и то баш онако како хоћеш. Ипак, није наодмет савет да мање причаш друговима о својој вези са симпатијом, неко ће то искористити за трач. У школи ћеш, срећним стицајем околности, решити неку невољу. У кући све О.К.

РАК (22. 6 – 22. 7)

Већ те брину затегнути односи са симпатијом а никакром можеш да откријеш разлог. И даље ти све иде прилично лоше, зато немој да по-

кушаваш да ствари решиш по кратком поступку. У школи ћеш имати више среће. Значиће ти подршка наставника из предмета који ти не иде најбоље. Ако желиш да поправиш лошу оцену, јави се да одговараш 22. маја.

ЛАВ (23. 7 – 23. 8)

Наљутићеш другове намећући им своје мишљење као једино исправно. Буди мало попустљивији(а) ако не желиш да ти окрену леђа. Симпатија ће бити мало љута на тебе што је запостављаш, али ако јој на време закажеш састанак (20. маја) има изгледа да избегнеш свађу. У школи О.К.

ДЕВИЦА (24. 8 – 22. 9)

Немој превише да се узбуђујеш што симпатија игра своју игру. Само жели да провери твоје нерве и осећања. Понашај се достојанствено и незаинтересовано. У школи ће све ићи много боље него што очекујеш. Твоје предано учење уродиће плодом. У кући гледај да избегаваш препирке 21. маја, могле би лоше да заврше.

ВАГА (23. 9 – 22. 10)

Имаћеш сјајан љубавни дан 21. маја, симпатија ће се поломити да удовољи твојим жељама. Осећаћеш се царски јер за тебе је право уживање када си центар света особе коју волиш. У школи мање невоље из хемије и географије. Припреми се јер лоша оцена може да ти поквари планове. Родитељи неће подржати твоју одлуку да путујеш.

ШКОРПИОН (23. 10 – 22. 11)

Напокон је на помолу разведравање на љубавном плану. Очекује те пријатно изненађење, јавиће ти се стара симпатија с предлогом да покушате поново. Размисли о томе, могло би да буде занимљиво, наравно, под условом да си још сам(а). У школи ћеш више постићи захва-

виће се препирке са родитељима. Посебно лош дан имаћеш 23. маја, чувај се!

ЈАРАЦ (22. 12 – 20. 1)

У школи ћеш и даље имати невоља. Покушај да даш све од себе ако ти је заиста стало да на крају године све буде добро. Због невоља у кући нећеш моћи да симпатији посветиш довољно пажње што ће она протумачити као захлађење твојих осећања. Мораћеш заиста да се потрудиш ако хоћеш да је убедиш у супротно.

ВОДОЛИЈА (21. 1 – 19. 2)

Шарм ће ти помоћи да решиш неке невоље у школи. Успећеш да се избориш за још једну прилику која ће ти омогућити да поправиш лошу оцену. Симпатији ће се допасти твој предлог да се чешће виђате, њено присуство поново ће ти бити потребно. Имаћеш успешан дан 22. маја. У кући ће се смирити „духови“ и поново успоставити добри односи.

РИБЕ (20. 2 – 20. 3)

Чим све није идеално, одмах падаш у очајање. Покушај да на живот гледаш из другог угла. Са симпатијом ће све бити у реду, али ти ћеш тражити разлог за свађу. Једноставно, бићеш лоше воље. Не претеруј! У кући ће бити сјајно, посебно са оцем, подржаће те у нечем.

љујући срећним околностима него раду, звезде ће ти тренутно бити наклоњене.

СТРЕЛАЦ (23. 11 – 21. 12)

Лепи догађаји на љубавном плану потпуно су те удаљили од стварности. Сасвим ти је свеједно шта се догађа у школи. Али, пошто је твоје одушевљење кратког даха мало пажње посвети књизи да се у јуну не би кајао(ла). То се нарочито односи на математику и сродне науке. Наста-

	♈	♉	♊	♋	♌	♍	♎	♏	♐	♑	♒	♓
Матерњи језик	★	★	★	★	★	★	★	★	★	★	★	★
Математика	★	★	★	★	★	★	★	★	★	★	★	★
Страни језик	★	★	★	★	★	★	★	★	★	★	★	★
Уметност	★	★	★	★	★	★	★	★	★	★	★	★
Историја	★	★	★	★	★	★	★	★	★	★	★	★
Географија	★	★	★	★	★	★	★	★	★	★	★	★
Друштвене науке	★	★	★	★	★	★	★	★	★	★	★	★
Физика	★	★	★	★	★	★	★	★	★	★	★	★
Хемија	★	★	★	★	★	★	★	★	★	★	★	★
Биологија	★	★	★	★	★	★	★	★	★	★	★	★
Техничке науке	★	★	★	★	★	★	★	★	★	★	★	★

★ – Звезде су ти врло наклоњене, □ – Нећеш заблистати, △ – Извући ћеш се, ○ – Имаш мале шансе, x – Лоше ти се пише

BATMAN

WITH ROBIN

У БОРБИ ПРОТИВ ЗЛОЧИННА

BATMAN, ROBIN, and indicia are trademarks of DC Comics Inc. All Rights Reserved.

ДУБОКО У МРЕЖИ ТУНЕЛА,
ИСПОД ГОТАМ-СИТИЈА...

ЗАЛЕПИЛИ
СУ СЕ КАО
ПИЈАВИЦЕ!
ЧУЈЕМ ИХ, АЛИ
ЗНАМ КАКО КУ
ИХ СЕ РЕ-
ШИТИ!

ЕВО
ТРАГОВА!
ОТИШАО ЈЕ
ОВУДА!

МОЖДА
ГРЕШИМ, АЛИ
ОВДЕ БИ СЕ
ДАНИМА
МОГАО
ИГРАТИ
ЖМУРКЕ!

УШАО ЈЕ У
ТУНЕЛ
МЕТРОА!

ЧУЈЕМ
ВОЗ!
МОЖДА
БЕ...

ДА!
ПОБЕГАО
ЈЕ!

ЗА САДА!
АЛИ УХВА-
ТИКЕМО ГА
МИ ВЕК!

ХО,ХО,
ХО,ХО,
ХО!

УПРОПАСТИВ-
ШИ ПОЗОРИШ-
НУ ПРЕМИЈЕ-
РУ, ТАЈАНС-
ТВЕНИ ТЕРО-
РИСТА
ПОБЕГАО
ЈЕ КРОЗ
МЕТРО...

АЛ' САМ
ИХ ПРЕ-
ШАО!

ХА!
ПОЛИЦИЈА ЈУ-
РИ ПРЕМА ПО-
ЗОРИШТУ!

НЕВЕРОВАТНО!
ТАЈ ТИП ЈЕ
НАПРОСТО
УНИШТИО
ПРЕСТА-
ВУ!

НИКО
НИЈЕ
ПОВРЕЂЕН!
ДОБРО
ЈЕ!

ПОЛИЦИЈА,
ВАТРОГАСЦИ,
ХИТНА ПОМОГ...
КО ГОД ДА ЈЕ,
НАПРАВИО
ЈЕ ХАОС!

КАД
БИСМО
ЈОШ
ЗНАЛИ
ЗАШТО?!

НИНУ-НИНУ-
НИНУ!
КЛАЊГ!

CLAUDE TOWNE
RITA ROLLINS
LET'S GO CRAZY

